

- [ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΟΥ](#)
- [Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ ΚΑΙ Η ΑΛΛΑΞΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΥ](#)
- [Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΕΝΑΚΗ](#)
- [Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Ο ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ](#)
- [Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΑΒΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥΣ](#)
- [Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΗΝ 6η ΗΠΕΙΡΟ](#)
- [ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ, ΔΕΣΠΑΣΙΑ, ΠΟΜΠΗΝΤΟΥΡ](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΟΜΑΙ](#)
- [ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ](#)
- [ΘΕΣΕΙΣ](#)
- [ΕΥΡΩΑΜΥΝΑ](#)
- [ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η 16η ΑΠΡΙΛΙΟΥ](#)
- [ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ](#)
- [ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ - ΠΡΩΤΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ](#)

ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

(Συντάχθηκε την 17 Απριλίου 2003)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Η υπογραφή της πέμπτης διεύρυνσης των χωρών της ΕΕ επραγματοποιήθη την 16 Απριλίου 2003, στη Στοά του Αττάλου, στη σκιά της Ακρόπολης των Αθηνών. Η ΕΕ αγκαλιάζει 25 χώρες από την Κύπρο έως την Εσθονία με κοινά πλέον σύνορα με την Ρωσία. Ένα μείγμα λαών και εθνών των 450.000.000 ανθρώπων, των 21 γλωσσών καλείται να αποδείξει ότι έχει αφήσει το διαχωριστικό παρελθόν και να πραγματώσει μία νέα δύναμη, βασισμένη στις αρχές και αξίες που χάραξε και εμβαθύνει η ΕΕ.

Είθε η συμμετοχή στην ΕΕ να προέρχεται από ειλικρινή δημιουργική διάθεση και όχι να αποτελεί ανάγκη στηρίγματος και διέξοδο στην αναζήτηση προστάτη, διότι αν αυτά συμβαίνουν σύντομα θα μεταβληθεί σε ένα χώρο ασυνεννοησίας, σ' ένα σύγχρονο Πύργο της Βαβέλ. Πέραν αυτού η οποιαδήποτε ομαδοποίηση θα αποτελέσει και την αχίλλειο πτέρνα της ΕΕ.

Οι πρόσφατες διαφωνίες στους κόλπους της ΕΕ δια τον πόλεμο κατά του Ιράκ αναδεικνύουν την ανάγκη δημιουργίας Ενόπλων Δυνάμεων της ΕΕ δια την ανάπτυξη κοινής εξωτερικής πολιτικής και απεξάρτησης από τις ΗΠΑ. Αυτό θα επιτευχθεί αν υπάρξει βούληση δια τη διάθεση των αναγκαίων πιστώσεων και προσπάθεια ισορροπίας στο τρίγωνο δυνάμεων Βρετανία – Γαλλία – Γερμανία, ένα πεδίο τριγμών με βεβαρημένο ιστορικό παρελθόν, με βαθύ εθνικισμό και ισχυρές σχέσεις προστατευτισμού με την υπερδύναμη των ΗΠΑ.

Στις αγκάλες των 25 χωρών της ΕΕ κατέληξε και η Δημοκρατία της Κύπρου, με ολόκληρη την επικράτειά της θεωρητικά, αλλά ουσιαστικά με το ελεύθερο ελληνικό τμήμα, αφού το ευρωπαϊκό κεκτημένο αναστέλλεται δια το βόρειο, κατεχόμενο από την Τουρκία, τμήμα,

Η επίλυση του Κυπριακού προβλήματος δεν κατέστη δυνατή προ της εντάξεως, από υπαιτιότητα της Τουρκίας με πολιορκητικό κριό τον πληθωρικό Ντεκτάς. Έτσι το Κυπριακό κινείται και πάλι στις τροχιές του σχεδίου Ανάν, το οποίο υποστηρίζεται από όλες τις πλευρές πλην Τουρκίας, η οποία ενδεχομένως να το χρησιμοποιεί ως μοχλό πίεσεως δια την προσπάθεια ένταξής της στους κόλπους της ΕΕ.

Η ειλικρινής στάση της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου, στην κατ'αρχήν υιοθέτηση του σχεδίου Ανάν ως βάσης διαπραγματεύσεως, εξετιμήθη

από τους Ευρωπαίους και συνέβαλε στην θετική διάθεσή τους δια την ένταξη στην ΕΕ.

Η παρακολούθηση όλων των παραμέτρων του προβλήματος είναι επιτακτική και πέφτει στους ώμους της Δημοκρατίας της Κύπρου αλλά και της Ελλάδος.

Τη λύση δεν την έφερε η ένταξη, ενδέχεται να τη φέρει ο πανδαμάτωρ χρόνος με τη θέληση του Κυπριακού λαού, Ελλήνων και Τούρκων, να ενωθούν και να ζήσουν αρμονικά στους κόλπους της ΕΕ, απηλλαγμένοι των παρεμβάσεων τρίτων χωρών και ιδιαίτερα των εγγυητριών.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ ΚΑΙ Η ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΥ

«Βούτυρο στο Ψωμί της Ισλαμικής Φονταμενταλιστικής Τρομοκρατίας»

«Το δικό σας μίσος, θα λειτουργεί

ως απόδειξη της δύναμής μας»

«Θουκυδίδης»

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ. ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ

Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Δεν μένει καμιά αμφιβολία σε κανένα καλόπιστο κοινωνό της Διεθνούς Κοινότητας, μηδέ εξαιρουμένων και πολιτών των ιδίων των ΗΠΑ, ότι τα πραγματικά αίτια του κηρυχθέντος μονομερώς πολέμου από τις ΗΠΑ (μόνης υπερδύναμης του πλανήτη) και των συμμάχων της Βρετανών, κατά του Ιράκ, ο οποίος, εκτός του ότι στερείται επίφασης ηθικής και νομιμότητας, διεξάγεται αυτή την ώρα στο Ιράκ χωρίς την έγκριση του ΟΗΕ και παρά την εναντίωση σημαντικής μερίδας Ευρωπαίων και την αρνητική θέση του Αραβικού κόσμου, δεν είναι απελευθέρωση του Ιράκ από τον «τύραννο» του Ιρακινού λαού Σαντάμ Χουσεΐν και ο αφοπλισμός του από τα όπλα μαζικής καταστροφής, από τα οποία «κινδυνεύει η παγκόσμια ασφάλεια και ειρήνη». Απεναντίας είναι ο έλεγχος της χώρας αυτής και των πλουσίων κοιτασμάτων της σε πετρέλαια και η επαναχάραξη και επιβολή «νέας τάξης πραγμάτων» στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, σύμφωνα με τα συμφέροντα των ΗΠΑ (PAX AMERIKANA).

Οι εικόνες φρίκης που δημιούργησαν οι βομβαρδισμοί εναντίον αμάχων (ανήλικων παιδιών και γυναικών ως επί το πλείστον) από την χρήση υπερτέρας δύναμης πυρός (οπλισμού), υπερσύγχρονης τεχνολογίας 21^{ου} αιώνα και που αστραπιαία έκαναν το γύρο του κόσμου, αλλά και τον Σαντάμ Χουσεΐν ίσως τον πλέον αιμοσταγή δικτάτορα επί της γης, ο οποίος έχει εξοντώσει περισσότερους από 1.700.000 Κούρδους, αλλά και πολλές χιλιάδες αντιφρονούντες συμπατριώτες του, να φαντάζει αυτή τη στιγμή σε ολόκληρη την ανθρωπότητα ως αγγελική μορφή. Απόδειξη δε τούτου είναι και το γεγονός, ότι έχουν συστρατευθεί κατά των εισβολέων ακόμη και οι οικογένειες των θυμάτων του στυγνού καθεστώτος του Σαντάμ, που έσβησαν το δικαιολογημένο μίσος τους μπροστά στην ωμότητα των σφαγών και το μέγεθος της συντελούμενης γεννοκτονίας και καταστροφής στην πατρίδα τους.

Οι ΗΠΑ όμως, παρά την εναντίον τους εγερθείσα γενική κατακραυγή και τις ογκώδεις αντιπολεμικές διαδηλώσεις ανά τον κόσμο, ως και τις ενταντιώσεις του Γαλλογερμανικού άξονα και τις αντιδράσεις της Ρωσίας και Κίνας, συνεχίζουν απτόητες τον πόλεμο στο Ιράκ. Έναν πόλεμο, στο οποίο θεωρούνται εκ προοιμίου σίγουροι νικητές, έχοντας την συναίσθηση της υπεροπλίας και παντοδυναμίας, αλλά και της αλλαζονίας του ισχυρού, ο οποίος υποεκτιμά τα πράγματα, παραμερίζοντας κάθε διπλωματική προσπάθεια για τον χειρισμό της κρίσης και ισότιμο διάλογο ακόμη και με τους Δυτικούς Συμμάχους τους. Δεν δίστασαν μάλιστα να εκτοξεύσουν απειλές ότι «έρχεται η σειρά τους» κατά του Ιράν και Συρίας, της λοιπής παρέας του «άξονα του κακού».

Στην προκειμένη περίπτωση έχει απόλυτη ισχύ, ως ανακύκλωση της ιστορίας, η ρήση του Θουκυδίδη, που αναφερόταν στην αλλαζονική συμπεριφορά της τότε Αθηναϊκής υπερδύναμης προς τους κατοίκους της νήσου Μήλου, των οποίων απαιτούσαν την παράδοση (1416-1415 π.Χ.). «Το δικό σας μίσος θα λειτουργεί ως απόδειξη της δύναμής μας». Έτσι δεν θα ήταν υπερβολή να λεχθεί, ότι οι ΗΠΑ άνοιξαν το κουτί της Πανδώρας, από το οποίο σε πρώτη φάση προκύπτουν καταστροφές, αίμα, φόβος, εναντιώσεις και αντιδράσεις λαών και κρατών σε ολόκληρη την Υφήλιο και προπαντός μίσος. Ένα μίσος αντιαμερικανικό επεκτεινόμενο, που τείνει να κατακλύσει τον κόσμο, να δημιουργήσει αντισυσπειρώσεις και συνασπισμούς, με ενδεχόμενο την αλλαγή του ρου της ιστορίας για δεύτερη φορά σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα και μάλιστα προς την αντίθετη κατεύθυνση, μετά την τρομοκρατική επίθεση της ισλαμικής φονταμενταλιστικής τρομοκρατίας από μέλη της Αλ-Κάϊντα στην Νέα Υόρκη και Πεντάγωνο την 11^η Σεπτεμβρίου 2001.

Ήδη από πλευράς του Αραβικού κόσμου συντελείται μια προπαγανδιστική εκστρατεία στο εσωτερικό των Αραβικών κρατών, η οποία προβάλλει τον Σαντάμ Χουσεΐν ως προασπιστή του Παναραβισμού και του Πανισλαμισμού, εξαιτίας της εισβολής των Αμερικανών και των συμμάχων τους στο Ιράκ, που προδικάζει την μόνιμη εγκατάστασή τους στην περιοχή, δίκην αποικιοκρατίας, με προοπτική επεκτάσεως σε όλη τη Μέση Ανατολή. Εκμεταλλευόμενος το γεγονός αυτό ο Σαντάμ Χουσεΐν κήρυξε «Τζιχάντ» δηλαδή «Ιερό Πόλεμο» κατά των Αμερικανών και των συμμάχων τους, ο οποίος, σύμφωνα με το Κοράνι, είναι επιτρεπτός όταν οι Μουσουλμάνοι βρίσκονται σε αυτοάμυνα και στοχεύει στην ολοκληρωτική εξάλειψη του «κακού». Αυτό δε σημαίνει ότι, ο πόλεμος δεν τελειώνει, έστω και αν καταλυθεί το φεουδαρχικό προσωποπαγές δικτατορικό καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν. Μάλλον τότε αρχίζει, και γίνεται μεταφερόμενος όπου δει. Απόδειξη δε τούτου, είναι ότι ήδη 4.000 Άραβες μαχητές γειτονικών χωρών, πύκνωσαν τις τάξεις του Ιρακινού στρατού έτοιμοι να θυσιαστούν ως «καμικάζι». Επιπλέον ο Αραβικός κόσμος τελεί σε αναβρασμό, από το Μαρόκο μέχρι την Υεμένη, ενώ η Αλ-Κάϊντα του Μπιν Λάντεν και η συνασπισμένη φονταμενταλιστική τρομοκρατία, τρίβουν περιχαρείς τα χέρια τους για τον εμπλουτισμό τους με επιχειρήματα τρομοκρατικών επιθέσεων τυφλής βίας και μίσους ως και μαζικών

καταστροφών, σε βάρος των Ισραηλινών, των Αμερικανών και των συμμάχων τους, και της Δύσης γενικότερα.

Είθε να πρυτανεύσει η μετριοπάθεια, η λογική και σωφροσύνη μεταξύ των αντιμαχομένων, κυρίως από μέρους των Δυτικών, καθόσον, όπως πρόσφατα προσφυώς και προφητικά είπε ο Πρόεδρος της Αιγύπτου Χόσνι Μουμπάρακ : «Με την πολιτική αυτή της...απελευθέρωσης και της επιθέσεως κατά των τρομοκρατών, δημιουργούμε νέους Μπιν Λάντεν».

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΕΝΑΚΗ

Του Υποναύαρχου ε.α. Ι. ΙΩΑΝΝΟΥ Π.Ν.

Σε καμιά περίπτωση το άρθρο αυτό δεν έχει καμία φιλοαμερικανική διάθεση. Η εικόνα του δεκάχρονου ορφανού, Αλή, χωρίς κανένα συγγενή και με κομμένα τα δύο χέρια από τους ώμους, απεικονίζει το δράμα του πολύπαθου Ιρακινού λαού από ένα δικτάτορα που εξέθρεψαν οι ΗΠΑ, αυτό όμως που ενοχλεί είναι η εμπορευματοποίηση του ανθρωπίνου πόνου από καθ'έξιν επαγγελματίες απατεώνες οι οποίοι είναι και σε τελική ανάλυση και εχθροί του Εθνικού μας Συμφέροντος.

Τον τελευταίο καιρό είμαστε μάρτυρες ενός πολέμου με τον οποίον κανείς βεβαίως εχέφρων άνθρωπος συμφωνεί.

Υπεύθυνος αυτού του πολέμου θεωρείται ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Μπους και ο Πρωθυπουργός της Μ.Βρετανίας Μπλερ, ενώ επιμελώς αποκρύπτονται από την Ελληνική κοινή γνώμη οι ευθύνες του Γάλλου Προέδρου Σιράκ και του Γερμανού Καγκελάριου Σρέντερ. Βασικό σημείο διαφωνίας των δύο πλευρών, ως τουλάχιστον έχει διατυπωθεί από τον Υπουργό Εξωτερικών της Γαλλίας, είναι ότι δεν θα πρέπει να διεξάγονται προληπτικοί πόλεμοι και ως εκ τούτου και αυτός ο πόλεμος δεν έπρεπε να γίνει. Βεβαίως αυτό που δεν είπε η Γαλλία είναι ότι, τα δικαιώματα των πετρελαίων του Ιράκ τα έχει σε μεγάλο ποσοστό Γαλλική Εταιρία Πετρελαιοειδών και και ως εκ τούτου η Γαλλία φοβάται την επαναδιανομή τους μετά την πτώση του Σαντάμ. Σ'ότι αφορά την θεωρία του μη προληπτικού πολέμου, θα πρέπει κάποιος να θυμίσει στη Γαλλία ότι στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο φθάσαμε από την γνωστή ολιγωρία των Τσάμπερλεν και Νταλαντιέ.

Το θέμα που δημιουργείται δια τα καθ'ημάς είναι ότι, στη χώρα που διατυπώθηκε η ρήση «παν μέτρον άριστον» έχει δημιουργηθεί μια ασφυκτικά κατευθυνόμενη αντιαμερικανική υστερία η οποία μας έχει οδηγήσει σε μια Γκεμπελικού τύπου, κατά το μάλλον ή ήττον, πληροφόρηση.

Αν πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά τους θα παρατηρήσουμε ότι όλα ανεξαιρέτως τα Ελληνικά Τηλεοπτικά (Τ/Ο) κανάλια έχουν αποδυθεί σε έναν αγώνα δρόμου για το ποίο εξ αυτών θα πλειοδοτήσει στον προαναφερθέντα αντιαμερικανισμό ο οποίος έχει ενοχλήσει σε μεγάλο βαθμό την Ελληνοαμερικανική Κοινότητα και η οποία διεμήνυσε ότι «Τέλος πάντων στο Ιράκ πολεμούν και πολλοί Έλληνες, πάψτε να υποστηρίζετε τον Δικτάτορα

Σαντάμ» καθόσον από την αρχή των επιχειρήσεων προβάλλονται συνεχώς εικόνες του πολέμου με τους «κακούς» Αμερικανούς και Βρετανούς να βομβαρδίζουν τον άμαχο πληθυσμό του Ιράκ φονεύοντας και ακρωτηριάζοντας μικρά παιδιά.

Επίσης, τα εν λόγω κανάλια, έχουν επιστρατεύσει την τεχνική του μοντάζ, προκειμένου να παρουσιάζουν εικόνες του πολέμου ετεροχρονισμένες, σε σχέση με την είδηση ή και τον σχολιασμό, προσπαθώντας να μας πείσουν (τουλάχιστον στην αρχή) ότι, οι επιχειρήσεις έβαιναν υπέρ του Σαντάμ επαναλαμβάνοντας την εικόνα ενός Αμερικανικού ελικοπτερού που το έριξε (!) ένας εβδομηντάχρονος Ιρακινός με όπλο τύπου Γκρα (!) Παράλληλα οι Έλληνες ανταποκριτές έφεραν στους ώμους τους την παραδοσιακή μαντίλα των Φενταγίν.

Βεβαίως όταν τα πράγματα, κυρίως μετά την πτώση του αεροδρομίου της Βαγδάτης, απέδειξαν ότι ο πόλεμος είναι ρεαλιστική και όχι εικονική πραγματικότητα και ότι αυτός δεν κερδίζεται με μοντάζ και τρυκ, ο παρουσιαστής ενός Τ/Ο σταθμού κυριολεκτικά εξερράγη αποκαλώντας τον Σαντάμ «ηλίθιο», «βλάκα» κ.λ.π. καθ'όσον ενώ δεν είχε καθόλου δύναμη, είχε δώσει την ψευδαίσθηση περί της σκληρής αντίστασης των Φενταγίν και της Προεδρικής Φρουράς.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα εμπάθειας και ανυποληψίας ενημερώσεως είναι η απουσία αναφορών στον αφανισμό 8.000 Κούρδων με αέρια μουστάρδας το 1989 από τον εξάδελφο του Σαντάμ τον «Χημικό Αλή» και όταν τούτο καθίστατο ανέφικτο, από την πίεση των γεγονότων και όχι βεβαίως από τη διάθεση των παρουσιαστών, τόσο η διάρκεια της αναφοράς όσο και ο σχολιασμός ήταν μηδαμινά.

Αυτός ο πόλεμος, εκτός από τον ευτελισμό και ευνουχισμό κάθε έννοιας ενημερώσεως και αντικειμενικότητας από τα εν γένει Ελληνικά ΜΜΕ, ηλεκτρονικά και έντυπα, είχε ως αποτέλεσμα την καθολική απογύμνωση, ως εκ της ανακολουθίας των θέσεών τους, κάθε λογής ειδικών και αναλυτών περί τις Διεθνείς Σχέσεις, την Γεωπολιτική και τα Στρατιωτικά Θέματα, δηλαδή από Καθηγητές, Στρατιωτικούς κ.α. στους οποίους προστέθηκαν και κατ'επίφαση διανοούμενοι.

Έτσι λοιπόν, παρέστημεν μάρτυρες αναλύσεων ενός Καθηγητού «ειδικού» περί τα Διεθνή Θέματα, όπως έχει προβάλλει το είδωλό του, να λαμβάνει θέσεις υπέρ του Σαντάμ, όταν αυτός είχε κατ'επανάληψη κριτικαρισθεί/κατηγορηθεί για θέσεις του στα Ελληνοτουρκικά που συνάδουν με την Pax Americana. Βεβαίως αναμένουμε ότι ο εν λόγω, με ύφος περισπούδαστο, θα μας αναλύει στο μέλλον το πώς θα πρέπει να διοικηθεί το Ιράκ και γιατί έχασε ο Σαντάμ.

Επίσης παρατηρήσαμε Στρατηγούς να ικανοποιούν τις ορέξεις και να μετατρέπονται σε φερέφωνα των «οικοδεσποτών» Τ/Ο εκπομπών, είτε συνομιλούντες αυτοί, Στρατηγοί όντες, με παιδάκια περί ειρήνης (!), είτε να

προσπαθούν να πείσουν στην αρχή για τον κακό συμμαχικό σχεδιασμό των επιχειρήσεων λόγω της ταχείας προελάσεως των συμμάχων. Βεβαίως σε καμιά περίπτωση δεν ήσαν πειστικοί, τουλάχιστον για τους γνωρίζοντες τα στρατιωτικά θέματα, διότι και οι ίδιοι δεν πίστευαν ό,τι διετείνοντο, διότι γνώριζαν πολύ καλά ότι, δεν είχαν πληροφορίες περί των δεδομένων, προϋποθέσεων και ΑΝΣΚ του επιτελείου του Στρατηγού Φρανκς προκειμένου αυτοί εν συνεχεία να κάνουν μια αξιόπιστη Εκτίμηση Καταστάσεως. Βεβαίως μετά την κατάληψη του Α/Δ της Βαγδάτης, είδαμε, και ευτυχώς που την είδαμε καθ' όσον λειτούργησαν τα ανακλαστικά του στρατιώτη και όχι οι ορέξεις του λαϊκίζοντος «οικοδεσπότη», μια αναδίπλωση κριτικής η οποία έδιδε κατά το μάλλον ή ήττον σωστές εκτιμήσεις.

Ένα άλλο αξιοθρήνητο φαινόμενο που παρατηρήσαμε ήταν ο έκδηλος λαϊκισμός και η εκμετάλλευση της αθωότητας της παιδικής ψυχής από πολιτικούς οι οποίοι κυριολεκτικά εξαπάτησαν τα παιδιά των Δημοτικών Σχολείων της Αθήνας κατά την παρέλαση της 25^{ης} Μαρτίου δίνοντάς τους εύσημα και συγχαρητήρια διότι με τα αα, εε, οο, που αναφώνουσαν, θα σταματούσαν τον πόλεμο αυτό !!! Οι εν λόγω άρχοντες θα ήταν προτιμότερο να αποκαταστήσουν τα βομβαρδισμένα Σχολικά Κτίρια από την καθομολογούμενη διάλυση της παιδείας καθώς και τις 5.000 λακκούβες και τα σπασμένα πεζοδρόμια της Αθήνας, πράγματα που δεν έχουν ταίρι ακόμη και στην Βαγδάτη μετά από 20 ημέρες βομβαρδισμών.

Μια περαιτέρω αναφορά σε αυταπόδεικτα πράγματα δεν θα εκτελεσθεί μολονότι για να αποπλυθεί η πλύση εγκεφάλου που έχουμε υποστεί απαιτούνται πολύ περισσότερες αναφορές στο θέμα.

Κλείνοντας θα πρέπει να τονισθεί ότι δυστυχώς φαίνεται πως τα τελευταία 30 χρόνια οι κινούντες τα νήματα ενημερώσεως/προπαγάνδας, ουδενός τιθεμένου στο απυρόβλητο και να δηλώνει αδύναμος ως εκ των μη αρμοδιοτήτων που του παρέχονται, μας έχουν απονευρώσει και αποπροσανατολίσει σε σημείο να συντασσόμεθα με δικτατορίες ακόμη και αν αυτές είναι εναντίον των Εθνικών μας Συμφερόντων όπως π.χ. προ εικοσαετίας ετάχθημεν (μέσω των ΜΜΕ πάντα) με το μέρος της Αργεντινής Δικτατορίας που για εσωτερική κατανάλωση της πραγματοποίησε την εκστρατεία στα Φώκλαντ παραβλέποντας όλοι οι «επαίοντες» ότι η εισβολή αυτή είχε πολλά κοινά σημεία με την απόβαση των Τούρκων στην Κύπρο και ως εκ τούτου έπρεπε να είμεθα με το πλευρό των Βρετανών.

Σήμερα τασσόμεθα με το μέρος του Σαντάμ και του στυγνού του καθεστώτος παραβλέποντας τα οφέλη που θα προκύψουν για την Ελλάδα (με κατάλληλους χειρισμούς εκ μέρους μας), από την ίδρυση ενός Κουρδικού κράτους και την υποβάθμιση του ρόλου της Τουρκίας εφ' όσον το Ιράκ αποκτήσει μια μη εχθρική προς τις ΗΠΑ Κυβέρνηση σε συνδυασμό και με το «ολίσθημα» της Τουρκίας να μην «εξυπηρετήσει» τις απαιτήσεις των ΗΠΑ πράγμα που σίγουρα θα κάνει αυτές να μην αποδίδουν πλέον στην Τουρκία τον τίτλο του περισσότερο πιστού τους συμμάχου. Επίσης είναι ενδεχόμενο να «σπάσει» και ο άξονας Τουρκίας – Ισραήλ

λόγω μιας «φιλίας» που πάει να αναπτυχθεί μεταξύ Ιράν – Τουρκίας – Συρίας, λίγο δύσκολο αυτό, αλλά τίποτε δεν μπορεί να αποκλεισθεί. Το Ισλαμικό κόμμα του Ερτογάν είναι ακόμη στο ξεκίνημά του.

Αυτά τα αυτονόητα και πασιφανή δεν προβάλλονται αλλά τουναντίον αποκρύπτονται από την διαπλοκή Πολιτικών-ΜΜΕ και των εργαλείων τους. Βεβαίως από το 1974 και μετά, μας έχουν πείσει όλες ανεξαιρέτως οι πολιτικές παρατάξεις ότι η τήρηση αντιαμερικανικής πολιτικής με παράλληλη επαιτεία προς τις ΗΠΑ όταν κινδυνεύουμε και στη συνέχεια να τις ευχαριστούμε από βήματος Βουλής ότι θα προάγουν αυτό που λέγεται Εθνικό Συμφέρον. Αν όμως αυτό δεν είναι φενάκη τότε τι μπορεί να είναι ;

Η Τουρκία και ο Ενδεχόμενος Πόλεμος στο Ιράκ

Η Τουρκία μετά την Κοπεγχάγη

Η απόφαση που ελήφθη στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης στις 12 και 13 Δεκεμβρίου 2002 για τη μελλοντική συμπερίληψη της Τουρκίας στα υποψήφια προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση κράτη, δημιουργεί δίχως άλλο μια νέα προοπτική για τη γείτονα. Αυτό βέβαια δε σημαίνει επ' ουδενί ότι η Τουρκία πρέπει να θεωρεί εαυτόν ως πλήρες μέλος της κοινότητας. Πρέπει εξάλλου να προσπαθήσει πολύ να εκπληρώσει τόσο τα οικονομικά κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ του 1992 όσο και τα πολιτικά κριτήρια της Κοπεγχάγης του 1993.

Η Τουρκία μέχρι στιγμής βρίσκεται στο σωστό δρόμο για την εκπλήρωση των κριτηρίων αυτών προωθώντας όλες αυτές τις μεταρρυθμίσεις, κυρίως νομοθετικού περιεχομένου, που θα της επιτρέψουν να πληροί τα πολιτικά κριτήρια της Κοπεγχάγης του 1993. Παρόλα αυτά, στον τομέα των οικονομικών κριτηρίων η τουρκική οικονομία, αν και αρχικά είχε δείξει σημάδια ανάκαμψης και συγκράτησης του δημόσιου χρέους και των ελλειμμάτων -υπό τις κατευθυντήριες οδηγίες του «τσάρου» της οικονομίας, Υπουργού Οικονομικών Κεμάλ Ντερβίς, πρώην Αντιπροέδρου της Παγκόσμιας Τράπεζας-, τώρα με την αλλαγή στην κυβερνητική πολιτική υπάρχουν ενδείξεις ότι η αρχική προσπάθεια έχει χαραμιστεί και ότι η σημερινή κυβέρνηση έχει προβεί στη δημαγωγική πολιτική των πλουσιοπάροχων φιλολαϊκών υποσχέσεων (και μόνον), με σκοπό να χειραγωγήσει και να προσεταιρισθεί για ψηφοθηρικούς λόγους όσο το δυνατόν περισσότερο το πλήθος, κάτι που δεν ανταποκρίνεται διόλου όμως στις δυνατότητες της τουρκικής οικονομίας. Επιπλέον, η συνεχιζόμενη κρίση και η ενδεχόμενη σύγκρουση στο Ιράκ ενδέχεται να περιορίσει ακόμα περισσότερο τις δυνατότητες της τουρκικής οικονομίας.

Τουρκική πολιτική ενόψει της σύγκρουσης

Με τις αμερικανικές και συμμαχικές στρατιωτικές δυνάμεις να αυξάνονται ραγδαία στην ευρύτερη Μεσοανατολική ζώνη και την πολιτική πίεση να μεγαλώνει κατακόρυφα, φαίνεται ότι η απόφαση για την ανάληψη στρατιωτικής δράσης κατά του Ιράκ με παραστάτη τις ΗΠΑ είναι ήδη προαποφασισμένη και

χρονικά τοποθετημένη για το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Φεβρουαρίου, όταν οι κλιματολογικές συνθήκες θα είναι οι πλέον πρόσφορες. Η αρχική τοποθέτηση της φιλοευρωπαϊκής κυβέρνησης της Άγκυρας ήταν τόσο κατά της ανάληψης της στρατιωτικής δράσης όσο και της συμπερίληψης στρατιωτικών δυνάμεων της Τουρκίας ή της παροχής διευκολύνσεων στις συμμαχικές δυνάμεις. Η Τουρκία δεν ξεχνά άλλωστε ότι, παρόλη την καλή σχέση που διατηρεί με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ, δεν παύει να είναι χώρα της Εγγύς Ανατολής που διατηρεί άρρηκτους δεσμούς με τις χώρες της Μέσης Ανατολής με τις οποίες μοιράζεται το κοινό θρησκευτικό πνεύμα. Επιπλέον η Τουρκία είναι μέλος του Οργανισμού της Ισλαμικής Ένωσης στον οποίο συμμετέχουν και όλα τα κράτη της Μέσης Ανατολής και συνορεύει με πολλά ισλαμικά κράτη συμπεριλαμβανομένου του Ιράκ. Ως εκ τούτου, δε θα μπορούσε εύκολα να συμπαραταχθεί με τους δυτικούς συμμάχους κατά του Ιράκ χωρίς να κινδυνεύσει να χαρακτηριστεί αρνητικά για αυτήν την πράξη από κράτη με τα οποία έχει πολλούς στενούς δεσμούς καθώς και εμπορική και επιχειρηματική δραστηριότητα. Πέραν αυτών η Τουρκία έχει να επιλύσει αρκετά διμερή και πολυμερή προβλήματα που ταλανίζουν τις σχέσεις της με τα γειτονικά κράτη, όπως την ορθολογιστική διαχείριση και κατανομή των υδάτινων πόρων -ένα θέμα που είναι εξαιρετικά σημαντικό για όλα τα Μεσανατολικά κράτη-, τα θέματα των εθνοτικών μειονοτήτων και ειδικά των Κούρδων που διαβιούν τόσο στην Τουρκία όσο και στο Ιράκ, Ιράν και Συρία, τον ισλαμικό φονταμενταλισμό, την ισλαμική τρομοκρατία, τις μουσουλμανικές μειονότητες και τη διαφορετική προσέγγιση στο Ισλάμ κ.α. Επομένως η Τουρκία δε θα μπορούσε να συγκρουστεί με το Ιράκ στρατιωτικά, ούτε να συμπεριληφθεί στο δυτικό στρατόπεδο, χωρίς να φοβάται ότι τα ανωτέρω θέματα θα λάβουν αρνητική τροπή για την ίδια και θα αποτελέσουν την αφορμή για όξυνση στις σχέσεις της με τις άλλες χώρες.

Η φιλοϊσλαμική κυβέρνηση του Γκιούλ θα κινδύνευε να απολέσει έστω και λίγο από τη μεγάλη δημοτικότητα που απολαμβάνει εάν αποφάσιζε να προσφέρει διευκολύνσεις στους Αμερικανούς χωρίς να τους αντισταθεί, έστω και εικονικά. Ο Σαντάμ Χουσεΐν όταν αναφέρεται στην ενδεχόμενη επιχείρηση κατά του Ιράκ δεν παύει να μιλάει για ιερό πόλεμο κατά των απίστων καλώντας όλους τους ισλαμιστές να πολεμήσουν κατά των δυτικών. Μια τέτοια έκκληση έχει μεγάλη απήχηση στο εσωτερικό της Τουρκίας, παρόλη τη φιλοδυτική και φιλοευρωπαϊκή εικόνα που προσπαθεί να προβάλλει η Άγκυρα. Σε τελευταία ανάλυση ο Χουσεΐν απευθύνεται στον ισλαμικό κόσμο της Τουρκίας που ενδέχεται να διαφωνήσει ριζικά με τις αποφάσεις της θεσμικής εξουσίας στην Άγκυρα. Επιπλέον, μια κυβέρνηση όπως της Τουρκίας, που αναρριχήθηκε στην εξουσία με μια τόσο μεγάλη διαφορά κάνοντας χρήση σχεδόν αποκλειστικά της (φιλο)ισλαμικής εικόνας της και επικαλούμενη τη διαφορετικότητά της από τα υπόλοιπα αμιγώς κοσμικά κόμματα, δε θα μπορούσε να αποβάλλει αυτήν την εικόνα τόσο γρήγορα και ξαφνικά συμπλέοντας με τους δυτικούς κατά ενός αδελφικού ισλαμικού κράτους, το οποίο επικαλείται -δικαίως ή αδικώς, δεν έχει σημασία- ιερό πόλεμο κατά των απίστων, χωρίς να κινδυνεύσει να απολέσει την υποστήριξη από το εκλογικό σώμα που την ανάδειξε.

Παροχή βοήθειας έναντι –βαρύτιμων- ανταλλαγμάτων

Η τουρκική κυβέρνηση πιθανόν να προσπάθησε σε πρώτη φάση να μη συμπεριληφθεί η χώρα τους στα κράτη από τα οποία οι ΗΠΑ θα ζητούσαν παροχές και διευκολύνσεις, πριν και κατά την εμπλοκή των τελευταίων κατά του Ιράκ, κάτι το οποίο ήταν ούτως ή άλλως δύσκολο να αποτραπεί λόγω της ιδιαίτερης διμερής σχέσης της Τουρκίας με τις ΗΠΑ και των απορρεουσών πολιτικών, οικονομικών, αμυντικών και εμπορικών υποχρεώσεων της πρώτης με τη δεύτερη, τη συμμετοχή της Τουρκίας στο ΝΑΤΟ, της γεωστρατηγικής της θέσης (βάσεις, αεροδρόμια, λιμάνια) σε σχέση με την επικείμενη επίθεση και τη γειτνιάσή της με το Ιράκ και συνολικότερα με την ευρύτερη ζώνη των επιχειρήσεων στη Μέση Ανατολή. Ουσιαστικά η Τουρκία δεν είχε τη δυνατότητα και το σθένος να αντισταθεί επί μακρού χρονικού διαστήματος σε μια συντονισμένη πίεση από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους της.

Η δεύτερη εκδοχή που φαίνεται να είναι πιο αληθοφανής είναι η πιθανότητα η τουρκική κυβέρνηση να προσπάθησε να αποτρέψει για μεγάλο χρονικό διάστημα την παθητική της συμμετοχή της στις επιχειρήσεις κατά του Ιράκ με την προσφορά διευκολύνσεων στους συμμετέχοντες. Η κυβέρνηση της Άγκυρας προσπαθούσε να αποσπάσει, κυρίως από τις ΗΠΑ αλλά και από τους άλλους συμμάχους της, όσο το δυνατόν περισσότερα ανταλλάγματα για αυτήν τη συμμετοχή της, κάτι που κατάφερε να κερδίσει με την προσφορά από τις ΗΠΑ μεγάλου ποσού για την υπενοικίαση βάσεων και την άδεια διέλευσης, υπέρπτησης και ελλιμενισμού των αμερικανικών και μη δυνάμεων. Αναμφίβολα η οικονομική αυτή επιτυχία δε θα είναι η τελευταία ανταμοιβή της Τουρκίας καθώς η Άγκυρα θα προσπαθήσει να αποσπάσει από τις ΗΠΑ και τους υπόλοιπους συμμάχους τους και άλλα επικερδέστερα ανταλλάγματα, όπως προγράμματα παραγωγής ή συμπαραγωγής οπλικών συστημάτων, προνομιακές εκχωρήσεις (πλεονάζοντος και μη) αμυντικού υλικού, δυνατότητες αγοράς οπλικών συστημάτων ή εξαρτημάτων υψηλής τεχνολογίας με προνομιακούς τρόπους αποπληρωμής τα οποία δε θα διατεθούν σε άλλες χώρες (ειδικά σε αυτές που περιβάλλουν την Τουρκία και θα μπορούσαν να αποτελέσουν κίνδυνο για αυτήν), καθώς και υποσχέσεις για την ευνοϊκή αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων της με ξένες άμεσες επενδύσεις, τόνωση του τουρισμού, επιχειρηματικές ανταλλαγές, διαγραφή ή μείωση αλλοδαπών χρεών, κτλ.

Πάνω από όλα όμως η Τουρκία θα προσπαθήσει να αποσπάσει τη σύμφωνη γνώμη και τις υποσχέσεις των ΗΠΑ και άλλων κρατών ότι θα ρυθμιστούν με τον πλέον προσφορότερο τρόπο οι απαιτήσεις της έναντι των άλλων κρατών, με απώτερο σκοπό την επικράτηση της ίδιας και την αυτοαναγόρευση της σε εντολοδόχη και περιφερειακή δύναμη. Οι απαιτήσεις αυτές πολλές φορές συμπεριλαμβάνουν

εξαιρετικώς ευαίσθητα θέματα για τις γείτονες χώρες, όπως κυρίαρχα-εδαφικά, μειονοτικά, περιουσιακά, ανθρωπίνων δικαιωμάτων κτλ. Αυτό θα σήμαινε την (αμέριστη;) υποστήριξη και συμπαράσταση των ΗΠΑ στα διμερή και πολυμερή προβλήματα που έχει η Τουρκία με τις γείτονες χώρες.

Μια τέτοια πολιτική αφορά άμεσα και τη χώρα μας, καθώς η Τουρκία θα προσπαθήσει να χρησιμοποιήσει την αμερικανική υποστήριξη για την άσκηση πίεσης και επιρροής στην Ελλάδα για την ταχεία επίλυση των διμερών εκκρεμών προβλημάτων, με τρόπο που να εξυπηρετεί (σχεδόν) απόλυτα τα τουρκικά συμφέροντα. Η Άγκυρα θα προσπαθήσει να εξαργυρώσει με τον καλύτερο τρόπο την δουλοπρεπή της συμπεριφορά προς τις ΗΠΑ και τους υπόλοιπους δυτικούς συμμάχους. Αυτό εγκυμονεί κινδύνους για τη χώρα μας καθώς, σε περίπτωση που αναληφθεί η επιχείρηση κατά του Ιράκ, θα πρέπει να αναμένονται πιέσεις από τις ΗΠΑ στο πλαίσιο όχι μόνο εκχώρησης αντίστοιχων εκδουλεύσεων από την Ελλάδα αλλά και αποπληρωμής των χρεών τους προς την Τουρκία. Υφίσταται η πιθανότητα η Ελλάδα να δεχτεί μεγάλες πιέσεις εκ μέρους των ΗΠΑ και διαφόρων ευρωπαϊκών δυνάμεων για την ικανοποίηση τουρκικών (παράλογων) αιτημάτων που να παραγνωρίζουν τα ελληνικά συμφέροντα.

Τουρκία και μεταπολεμικό Ιράκ

Μέχρι στιγμής η τουρκική κυβέρνηση έχει συγκατατεθεί στην παροχή διευκολύνσεων και παροχών σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί η επέμβαση των ΗΠΑ κατά του Ιράκ. Είναι άγνωστο ένα αυτή η υπόσχεση θα κρατηθεί και με τι αντάλλαγμα. Είναι επίσης άγνωστο αν η Τουρκία θα προχωρήσει στην εμπλοκή στρατιωτικών τμημάτων της σε ενδεχόμενη επίθεση των ΗΠΑ κατά του Ιράκ με σκοπό, αφενός την απόσπαση μεγαλύτερων ωφελημάτων σε μορφή ανταλλάγματος από τις ΗΠΑ, και αφ' ετέρου την προσπάθεια ανάμιξης στα εσωτερικά του Ιράκ μετά το τέλος της σύρραξης. Η Τουρκία θα προσπαθήσει να επωφεληθεί από την ενδεχόμενη επέμβαση στο Ιράκ, έχοντας κατά νου τη συμπερίληψή της στη διαμόρφωση των πολιτικών εξελίξεων στο μεταπολεμικό Ιράκ, όπως και να επηρεάσει το σκηνικό έτσι ώστε το καθεστώς που θα αναλάβει τη διακυβέρνηση του να διάκειται φιλικώς προς την Τουρκία και αν είναι δυνατόν να μπορεί η Άγκυρα να διαμορφώνει και να επηρεάζει ανάλογα τις πολιτικές δυνάμεις στο Ιράκ.

Η Τουρκία θα προσπαθήσει, σε περίπτωση που εμπλακεί στρατιωτικά, να καταλάβει, και αν είναι δυνατόν να συγκρατήσει, την περιοχή της Μοσούλης και της Κιρκούκ, πετρελαιοπαραγωγικά εύφορες περιοχές που πάντοτε εποφθαλμιούσε. Η Τουρκία ποτέ δεν εγκατέλειψε τις μύχιες σκέψεις της για αυτές τις περιοχές που αν βρίσκονταν υπό τον έλεγχό της θα την καθιστούσαν πολύ ισχυρότερη οικονομικά -και συνεπώς πολιτικά- αφού θα αποκτούσε πρόσβαση σε εξαγωγές υδρογονανθράκων. Ως αποτέλεσμα, θα αναβαθμιζόταν σε πετρελαιοεξαγωγική χώρα με αντίστοιχα οφέλη για αυτήν, όσον αφορά την επιρροή και ισχύ τόσο στον οργανισμό πετρελαιοπαραγωγικών χωρών όσων και γενικότερα στη Μέση Ανατολή.

Η κυβέρνηση στην Άγκυρα θα προσπαθήσει να απαγορεύσει την κατάληψη των δύο ανωτέρω περιοχών από τους Κούρδους του Ιράκ που διαβιούν βόρεια σε αυτό. Η ενδεχόμενη επέμβαση των ΗΠΑ πιθανότατα να κινητοποιήσει τους Κούρδους του Ιράκ, που αντιστοιχούν περίπου στο 20-25% του πληθυσμού του, με σκοπό να συμβάλλουν άμεσα στην κατάρρευση του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν, που στο παρελθόν έχει βάνουσα καταστείλει εξεγέρσεις τους, καθώς και να συμπεριληφθούν στις διαπραγματεύσεις για τη μελλοντική πολιτική εξέλιξη του Ιράκ. Οι δύο προαναφερόμενες περιοχές βρίσκονται πολύ κοντά στις ασφαλείς περιοχές που διαβιούν οι Κούρδοι. Η Μοσούλη, αν και βρίσκεται βορειότερα του 36^{ου} παράλληλου, είναι υπό τον έλεγχο των Ιρακινών δυνάμεων που έχουν παραχωρήσει σε αντάλλαγμα άλλες περιοχές για διαβίωση των Κούρδων νοτιότερα του 36^{ου} παράλληλου. Είναι πολύ πιθανό κατά τη διάρκεια μια μεγάλης επίθεσης κατά του Ιράκ και όταν οι δυνάμεις του θα είναι απασχολημένες με την απόκρουση της εισβολής, τα κουρδικά πολιτικά κόμματα του PUK και του KDP να επιχειρήσουν μια κατάληψη των περιοχών αυτών, με αιώτερο σκοπό να τις χρησιμοποιήσουν ως διαπραγματευτικό χαρτί στις μεταπολεμικές ανακατατάξεις. Η βασική τους επιδίωξη θα είναι η ίδρυση ενός ανεξάρτητου Κουρδιστάν (μέσω της απόσπασης εδαφών από τα γειτονικά κράτη, συμπεριλαμβανομένων της Τουρκίας) όπως και η καλύτερευση της θέσης των Κούρδων στο μετα-Σανταμικό Ιράκ.

Μια τέτοια ενδεχόμενη κίνηση, που θα καθιστούσε την Τουρκία όμηρο των Κούρδων, θα προσπαθήσει να αποτρέψει η Άγκυρα με μια αστραπιαία στρατιωτική επιχείρηση προστατεύοντας τα ζωτικά της συμφέροντα. Γι' αυτό το λόγο η Άγκυρα βρίσκεται ήδη σε επαφή τόσο με την ηγεσία του PUK όσο και του KDP με σκοπό, αφενός μεν να τους βολιδοσκοπήσει για τις κινήσεις τους, και αφετέρου να αποτρέψει την κατάληψη της Μοσούλης και του Κιρκούκ και κάθε απόπειρα ανακήρυξης ανεξάρτητου κουρδικού κράτους, κάτι που θα άνοιξει τους ασκούς του Αιόλου για την Τουρκία. Η Άγκυρα θα προσπαθήσει επίσης να χειραγωγήσει τα δύο αυτά ανεξάρτητα κουρδικά κόμματα και να ελέγξει τόσο τις πολιτικές τους κινήσεις όσο και τις στρατιωτικές. Δε θα διστάσει επίσης να χρησιμοποιήσει το ένα εναντίον του άλλου, ερμηνεύοντας με τον καλύτερο τρόπο τη βρετανική πολιτική του διαίρει και βασιλεύει. Άλλωστε στο παρελθόν το έχει πράξει με μεγάλη επιτυχία προβαίνοντας σε αρωγή τόσο του ενός όσο και του

άλλου, με σκοπό να στρέψει το ένα κουρδικό κόμμα εναντίον του άλλου και να μειώσει τη στρατιωτική τους δύναμη από την οποία κινδύνευε και η ίδια, καθώς υπήρχε το ενδεχόμενο να ενώσουν τις δυνάμεις τους με το ΡΚΚ, Εργατικό Κουρδικό Κόμμα, το οποίο δραστηριοποιούνταν στην Τουρκία, για την ανακήρυξη του κράτους του Κουρδιστάν και να αποτελέσουν ισχυρότερη απειλή στα νοτιοανατολικά της Τουρκίας. Οπωσδήποτε ένα τέτοιο σενάριο θα ήταν το χειρότερο για την Τουρκία. Αντιθέτως η Τουρκία χρησιμοποίησε και τα δύο προαναφερόμενα κόμματα με τις αντίστοιχες στρατιωτικές δυνάμεις τους για να πλήξει την στρατιωτική ισχύ του ΡΚΚ.

Σε πρόσφατο ταξίδι του στην Τουρκία ο Μπαρζανί συζήτησε τις προοπτικές της ένοπλης σύγκρουσης στο Ιράκ δηλώνοντας ότι δε θα αναμιχθεί στην επερχόμενη επιχείρηση και ότι δε θα προβεί στην ανακήρυξη ενός ανεξάρτητου Κουρδιστάν αφαιρώντας τμήματα εδαφών από το Ιράκ. Επίσης ξεκαθάρισε ότι οι Κούρδοι του Ιράκ είναι πολύ διαφορετικοί από αυτούς της Τουρκίας και οι τελευταίοι δε θα πρέπει να αναμένουν καμία (στρατιωτική) βοήθεια από τους Κούρδους του Ιράκ. Ανέφερε ότι το ΚDP θα σεβαστεί μια πολυμερή (νόμιμη) επέμβαση στο Ιράκ ενώ θα θεωρήσει ως απειλή μια μονομερή επιχείρηση, ειδικά από την Τουρκία ή το Ιράν. Βέβαια αυτά που ισχυρίζεται ο Μπαρζανί τον δεσμεύουν τη στιγμή που τα είπε και αυτονόητο είναι ότι δε δεσμεύουν το ΡΚΚ. Άλλωστε, όντας προσκεκλημένος της Άγκυρας, πως θα μπορούσε να προβεί σε άλλου είδους δηλώσεις χωρίς να κινδυνεύει;

Οι βλέψεις του Ιράν

Το Ιράν σκοπεύει, εάν του δοθεί η ευκαιρία, να αναμιχθεί και αυτό στη σύγκρουση με πρόσημα να προστατεύσει τη μειονότητα των μουσουλμάνων Σιϊτών που διαβιούν νοτιότερα του 33° παράλληλου. Η κοινότητα των Σιϊτών που αντιπροσωπεύει περίπου το 55% των Αράβων του Ιράκ υπήρξε πάντοτε το μήλον της Έριδος μεταξύ Ιράκ και Ιράν. Το Ιράκ καταπίεζε τα μειονοτικά, κυρίως θρησκευτικά, δικαιώματα των Σιϊτών και αυτό έδινε την ευκαιρία στο Ιράν να αναμειγνύεται στα εσωτερικά του απαιτώντας προστασία από τη διεθνή κοινότητα, κάτι που επιτεύχθηκε σε μεγάλο βαθμό με τη δημιουργία της απαγόρευσης πτήσεων Ιρακινών αεροσκαφών κάτω από τον 33° παράλληλο.

Επί της ουσίας όμως το Ιράν θα προσπαθήσει να εκμεταλλευθεί τη στρατιωτική σύγκρουση στο Ιράκ για να καταλάβει αιφνιδιαστικά την αμφισβητούμενη υδάτινη δίοδο *Shatt al-Arab* η οποία αποτελούσε το αγκάθι στις σχέσεις Βαγδάτης και Τεχεράνης κατά τον οκταετή πόλεμο (1980-88) μεταξύ Ιράκ-Ιράν. Το Ιράν επίσης θα προσπαθήσει να καταλάβει στρατιωτικά εδάφη του Ιράκ. Αναμφίβολα σε μια μεγάλη και γενική σύγκρουση κατά την οποία οι δυνάμεις του Ιράκ θα είναι πολύ

απασχολημένες με την απόκρουση της εισβολής, και φοβούμενο την κατάληψη της υδάτινης αυτής λεωφόρου από την Τουρκία ή/και τα κουρδικά κόμματα, το Ιράν θα επιχειρήσει να προκαταλάβει τη δίοδο. Το Ιράν θα επιχειρήσει μια τέτοια στρατιωτική εισβολή προσπαθώντας να αποτρέψει αντίστοιχες επιχειρήσεις της Τουρκίας ή των Κούρδων, φοβούμενο ότι οι τελευταίοι θα προβούν στην ανακήρυξη του κράτους του Κουρδιστάν προσπαθώντας να αποσπάσουν εδάφη και από το Ιράν.

Το σκηνικό στη Μέση Ανατολή σήμερα προσομοιάζει την κατάσταση στην Τουρκία στα τέλη του 1900. Τότε η Τουρκία -και σήμερα το Ιράκ- ήταν ο μελλοθάνατος ασθενής πάνω από το σώμα του οποίου πάλευαν τα Βαλκανικά κράτη και κυρίως οι Μεγάλες Δυνάμεις (Αγγλία, Ρωσία, Γερμανία, Ιταλία, Γαλλία, Αυστροουγγαρία), -σήμερα οι ΗΠΑ και κάποιες από τις άλλες προαναφερόμενες δυνάμεις- για τη μοιρασιά της λείας, δηλαδή των εδαφικών τμημάτων της Τουρκίας. Σήμερα η ίδια μάχη γίνεται όχι για την κατάληψη τμημάτων εδαφών του Ιράκ αλλά για την αλλαγή του καθεστώτος του Ιράκ, και δια μέσου του νέου την ποδηγέτηση της εξουσίας στη Βαγδάτη και τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών του Ιράκ. Τότε οι Μεγάλες Δυνάμεις χρησιμοποιούσαν τα Βαλκανικά κράτη ως εντολοδόχους τους, καθώς ήταν εγγύτερα της περιοχής, με αντάλλαγμα μικρές εδαφικές (προσωρινές) δωροδοκίες εις βάρος ενός Βαλκανικού κράτους έναντι του άλλου. Τώρα που η τεχνολογική επανάσταση στις στρατιωτικές επιχειρήσεις επιτρέπει την εξ αποστάσεως επίθεση δε χρειάζονται πάντοτε οι «Μεγάλες Δυνάμεις» την επιστράτευση «μισθοφορικών κρατών» για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα και έτσι μειώνεται το «κόστος» της όλης επιχείρησης.

Ο κίνδυνος για την Ελλάδα προέρχεται από την προσπάθεια της Τουρκίας να εκμεταλλευθεί για ίδιον όφελος την εισβολή στο Ιράκ. Σκοπός της είναι να καταλάβει στρατιωτικά εδάφη του Ιράκ, και κυρίως πετρελαιοπαραγωγικές περιοχές, έτσι ώστε να αναβαθμίσει την ισχύ της στο θέμα των υγρών καυσίμων (και της χρήσης των υδάτων), να επεκτείνει την κυριαρχία της μέσα σε αυτό, να καταστρέψει τις κουρδικές στρατιωτικές δυνάμεις και να εξολοθρεύσει τους πληθυσμούς τους -εξαλείφοντας έτσι την πιθανότητα να προβούν σε προσπάθεια δημιουργίας ανεξάρτητου κράτους-, καθώς και να προσφέρει τις βάσεις της και άλλες διευκολύνσεις σε ΗΠΑ και συμμάχους με ανταλλάγματα μεγάλα αμυντικά συμβόλαια, οικονομική αρωγή και υποσχέσεις για ευνοϊκή αντιμετώπιση των προβλημάτων της με τους γείτονες. Με λίγα λόγια, θα προσπαθήσει να πετύχει το αιώνιο όνειρό της, να αναγορευθεί δηλαδή με δυτική υποστήριξη και ανοχή σε επικυρίαρχη περιφερειακή δύναμη και μοναδικό «προστάτη» και αντιπρόσωπο των δυτικών συμφερόντων τόσο στα Βαλκάνια όσο και στη Μέση Ανατολή και Κεντρική Ασία, κάτι που μέχρι στιγμής δεν έχει επιτύχει.

Διδάκτορας Ιστορίας, πλήρες μέλος του Διεθνούς Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών του Λονδίνου (IISS) και Στρατηγικού Αναλυτή της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.)

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΑΒΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥΣ

Μετασχηματισμός και Εκσυγχρονισμός

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΛΑΚΑΦΩΣΗ

Η 11^η Σεπτεμβρίου 2001 απεκάλυψε μια τρομερή αλήθεια. Στον 20ό αιώνα πέθανε ο Φασισμός, ο Ναζισμός και ο Κομμουνισμός, αλλά φάνηκε με την 11^η Σεπτεμβρίου 2001 ότι υπάρχει και η Τρομοκρατία, ένας άλλος εναπομείνας κίνδυνος στις αρχές του 21^{ου} αιώνα που ανθίζει τώρα στον Αραβικό κόσμο. Φώλιαζε στο Αφγανιστάν, αλλά δεν ξεπήδησε μέσα από αυτό, δεν είχε Πανισλαμικό χαρακτήρα και προέκυψε από την αρρωστημένη φαντασία, τη ματαιότητα και από τις άλογες επιδιώξεις εξτρεμιστών Ισλαμιστών.

Μετά τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο επιτεύχθηκε ο δημοκρατικός μετασχηματισμός στη Γερμανία και στην Ιαπωνία και κατ'επέκταση στη Δυτική Ευρώπη και Ασία. Ακόμη δύο (2) περιοχές παρέμειναν εκτός δημοκρατικού παλμού : Η Μέση Ανατολή και η Αφρική.

Ο Αραβικός κόσμος παρέμεινε χωρίς εκσυγχρονισμό και δημοκρατισμό και, ως επί το πλείστον, με αντιδυτικά αισθήματα και μίσος. Η μέχρι τώρα πολιτική στον Αραβικό κόσμο συγκεντρωνόταν στο να επιτηρούνται οι διεφθαρμένες κυβερνήσεις, να αντιμετωπίζεται η τρομοκρατία ως έγκλημα και όχι ως πόλεμος και να τηρούνται ισορροπίες στην περιοχή με τις εκ μακρόθεν περιφερειακές παρουσίες.

Η 11^η Σεπτεμβρίου 2001, όμως, έδειξε ότι αυτή η πολιτική δεν αποδίδει. Αυτό που αποδίδει είναι κυρίως η ενθάρρυνση προς εκσυγχρονισμό και εκδημοκράτηση του Αραβικού κόσμου, όπως έχει γίνει και στην μεταπολεμική Γερμανία και Ιαπωνία, και η απομάκρυνση του τυρανισμού και δεσποτισμού, όπως από το Ιράκ, Ιράν, Σαουδική Αραβία, Συρία κ.λ.π. Περίπου το 60% των κρατών του κόσμου σήμερα έχουν δημοκρατικό πολίτευμα και ελάχιστο ποσοστό αυτών αγγίζει τα Αραβικά κράτη. Η προσεκτική, βαθμιαία και ελεύθερη εξέλιξη των κοινωνιών, φέρει θετικό αποτέλεσμα. Η περίπτωση, όμως, του Σάχη στο Ιράν, στο παρελθόν, είχε ως αποτέλεσμα την επικράτηση του θεοκρατικού καθεστώτος του Χομεϊνί.

Στον Αραβικό κόσμο δεν αποδίδει η πολιτική της «συγκράτησης» αλλά της «ανασυγκρότησης και μετασχηματισμού» της κοινωνίας, πράγμα όμως που ενέχει κινδύνους και είναι δύσκολο από τους φόβους για τον πολιτισμό και την «κουλτούρα» τους. Η απομόνωση ενός σημαντικού χώρου στον κόσμο εκτρέφει εχθρούς και καταστρεπτικά όπλα. Η στρατηγική της «εξόδου», πρέπει να

αντικατασταθεί από τη στρατηγική της «εισόδου», στον Αραβικό κόσμο, που στην προκειμένη περίπτωση δοκιμάζεται στο Ιράκ. Οι Κυβερνήτες των 22 Αραβικών χωρών (εκτός εξαιρέσεων που εκλέγονται δημοκρατικά) αντιλαμβάνονται ότι, ίσως, το Ιράκ να αποτελέσει μόνο την αρχή και ότι τελικά αναμένουν και το δικό τους τέλος. Όλος ο Αραβικός κόσμος σήμερα, αν και όχι φανερά, συμφωνεί με την εκδίωξη του Σαντάμ, όχι όμως τον πόλεμο κατά του Ιρακινού λαού. Κανένας πριν από την 11^η Σεπτεμβρίου 2001 δεν μπορούσε να προτείνει τέτοιο εκσυγχρονισμό του Αραβικού κόσμου, που σήμερα προβάλλει ως επιτακτική προτεραιότητα για το συμφέρον του ιδίου του Αραβικού λαού και του κόσμου γενικότερα.

Λανθασμένα Μηνύματα

Είναι, όμως, εποχή για τους Άραβες, και τους μουσουλμάνους γενικά, να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα. Άφησαν να περάσει απλώς η βιομηχανική επανάσταση δύο (2) αιώνες πριν, όπως προσεχώς αντιμετωπίζουν τις εξελίξεις στην Πληροφορική και τις Επικοινωνίες που έχουν αρχίσει δύο (2) δεκάδες έτη πριν.

Μήπως πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι ο ριζοσπαστικός Ισλαμισμός είναι μάταιος, που τα τελευταία 40-50 χρόνια καλλιέργησε την ελπίδα επικράτησης στον κόσμο. Είναι ουτοπία να ονειρεύονται και να υπερηφανεύονται ότι κάποτε μουσουλμάνοι έφθασαν μέχρι τις πύλες της Βιέννης. Ας μη ξεχνιέται ότι αρκετές τρομοκρατικές ενέργειες στο παρελθόν έμεναν ασυγχώρητα απρόσεκτες και ατιμώρητες.

Είναι καιρός, επίσης, να γίνει αντιληπτό ότι δεν ωφελούν οι επιθετικές αυτοκτονίες των «μαρτύρων», που από όλες τις θρησκείες δεν είναι αποδεκτές. Τίποτε άλλο δεν επέτυχαν από το να κατορθώσει ο Σαρόν να δημιουργήσει ρήγμα μεταξύ ΗΠΑ και Αραφάτ, που θεωρείται ως η μοναδική του νίκη, ως και από την πρόσφατη αναγνώριση της Ιερουσαλήμ, ως πρωτεύουσα του Ισραήλ, από τις ΗΠΑ. Πρέπει, ομοίως, να γίνει αντιληπτό, ότι άλλο πράγμα είναι η θρησκεία και άλλο οι κοσμικές αντιλήψεις μιας σύγχρονης κοινωνίας.

Δεν πρέπει να δοθεί λανθασμένο μήνυμα από την αποχώρηση των Ισραηλινών από το Νότιο Λίβανο και να εκληφθεί ως νίκη της εκεί Χεζμπολάχ. Να ενθαρρυνθούν από αυτό οι Παλαιστίνιοι και να πιστέψουν ότι, και αυτοί, μπορούν τελικά να εξοντώσουν το Ισραήλ, αντί να αποδεχθούν τη συνύπαρξη και συνεργασία με αυτό.

Πιστεύουν ότι είναι καταπιεσμένοι και παραμελημένοι και ότι με ένα δυνατό κτύπημα μπορούν να προκαλέσουν το παγκόσμιο αίσθημα και να αποκαταστήσουν τη δήθεν πληγείσα αξιοπρέπειά τους και να φέρουν τη δικαιοσύνη.

Ποιός, όμως φταίει ; Τα Μέσα Επικοινωνίας; Η εκμετάλλευση από τους ισχυρούς; Η απέχθεια προς τη συνύπαρξη και τη συνεργασία; Η θρησκευτική αντίληψη; Η έλλειψη εκδημοκρατισμού; Η υπανάπτυξη; Η παιδεία, η μόρφωση, η νοοτροπία; Η φτώχεια, η απομόνωση και η αποστροφή; Μια εύκολη απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα είναι ότι «όλα μαζί φταίνε» και «ίσως και άλλα».

Ο εκδημοκρατισμός θα ευδοωθεί ;

Η επιτυχία στην περίπτωση του Ιράκ θα μπορούσε να αλλάξει και το όλο περιβάλλον στην περιοχή με την αντικατάσταση των Βασιλιάδων, Σεϊχηδων και καταπιεστικών καθεστώτων, με τη δημοκρατία και την εγκαθίδρυση ειρήνης μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων. Οι ΗΠΑ εισέρχονται τώρα σε ένα (1) δυσλειτουργικό χώρο του κόσμου, με την προοπτική να προσαρμόσουν αυτό σε νέα παγκόσμια τάξη και να αναμένουν ο αντίκτυπος του πολέμου να επιφέρει ένα (1) καλύτερο Αραβικό κόσμο. Οι Άραβες, όμως, δεν έχουν εμπιστοσύνη και αμφιβάλουν για τις προθέσεις επιβολής της δημοκρατίας με τη δύναμη.

Μεταξύ των Αράβων, η προοπτική για τη μετά Σαντάμ Μέση Ανατολή, είναι ζοφερή. Πολλοί έχουν την πεποίθηση ότι ο πόλεμος θα εκθρέψει περιφερειακή αστάθεια και αντιαμερικανικά αισθήματα. Οι τρομοκράτες, με εύκολη πλέον επιστράτευση νέων μελών, μπορούν να προκαλέσουν νέες αναταραχές στην περιοχή. Οι φονταμενταλιστές μπορεί να αντιδράσουν σε οποιοδήποτε πολιτικό άνοιγμα.

Άλλοι προβλέπουν ότι η απαλλαγή του Σαντάμ, διευκολύνει τη διαδικασία ειρήνης στη Μέση Ανατολή. Τούτο, όμως, είναι δύσκολη υπόθεση. Ενώ ο Σαντάμ παρείχε χρήματα στις οικογένειες εκείνων που ενεργούν αποστολές αυτοκτονίας, ενθάρρυνε τις συγκρούσεις μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Αλλά οι υποσχέσεις για ειρήνη και Παλαιστινιακό κράτος παραμένουν ακόμη, και μετά από 8 μήνες αναμονής, ανεκπλήρωτες, πράγμα που έδωσε λαβή σε μερικούς κριτές να ισχυρίζονται ότι δεν δόθηκε προτεραιότητα στο Παλαιστινιακό, με τον πόλεμο κατά του Ιράκ στον ορίζοντα. Αυτό ενισχύεται ακόμη περισσότερο από την πίστη των Αράβων ότι οι ΗΠΑ υποστηρίζουν το Ισραήλ έναντι των Παλαιστινίων. Αλλά ακόμη πιστεύεται ότι, σχετικά με τις διακηρύξεις για την επίλυση του Παλαιστινιακού, άλλο πράγμα είναι οι επιθυμίες και άλλο η πραγματικότητα, ειδικότερα δε σε αυτή την περιοχή που η ουτοπία πάντα βασιλεύει.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΗΝ 6^Η ΗΠΕΙΡΟ

Ο Παραδοσιακός Πολίτης (Citizen) και ο «Σύγχρονος» Πολίτης του Διαδικτύου (Netizen)

Του Υποστρατήγου ε.α. Α. ΚΑΚΟΥΡΗ

Οικονομολόγου - Καθηγητού

Ο πληθυσμός της γης ξεπερνά τα 6 δισεκατομμύρια ανθρώπους, οι οποίοι ζουν στο 29% αυτής, αφού το υπόλοιπο 71%, είναι νερό. Για να συνυπάρξουν όμως όλα αυτά τα δισεκατομμύρια ανθρώπων, σε μια Ανθρώπινη Κοινωνία, θα πρέπει να γίνουν μεγάλα βήματα, προς μια δικαιότερη και υγιέστερη κοινωνία. Τούτο, όμως, προϋποθέτει ότι οι άνθρωποι του «αύριο» εκτός από εξυπνότεροι πρέπει να γίνουν και πιο συνετοί, ώστε να μην ενδιαφέρονται μόνο για τις τεχνοοικονομικές εξελίξεις, αλλά για εξελίξεις, όπου θα υπάρχει μαζί και ηθικο-πνευματική πρόοδος.

Ο πρώτος Ηλεκτρονικός Υπολογιστής κατασκευάστηκε στο Πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνιας των ΗΠΑ και ολοκληρώθηκε το 1945. Το Διαδίκτυο (Internet), ξεκίνησε και αυτό, από πού αλλού, παρά από την Αμερική, μετά την εκτόξευση στο διάστημα του Σοβιετικού δορυφόρου SPUTNIK, το 1957. Το Πρωτόκολλο του Tim Berners Lee το 1990 σηματοδότησε την αρχή του Παγκόσμιου Ιστού (World-Wide-Web), που δημιουργεί τη δυνατότητα σύνδεσης πολλών υπολογιστών μεταξύ τους, σε ολόκληρο τον κόσμο. Ένας χρήστης του Διαδικτύου, μέσα από τον υπολογιστή του, μπορεί να έχει πρόσβαση σε όλους τους υπολογιστές του Παγκόσμιου Ιστού, να συζητά ηλεκτρονικά με άτομα από όλο τον κόσμο κ.λ.π.

Το 1993, στην Έκθεση για την Παγκόσμια Υποδομή Πληροφοριών, εκλήθησαν στις ΗΠΑ, όλοι οι παράγοντες για να δημιουργήσουν τις παγκόσμιες υπερ-λεωφόρους πληροφοριών, με βάση το Διαδίκτυο, δημιουργώντας έτσι τον Παγκόσμιο Ιστό. Ο Παγκόσμιος Ιστός αναπτύχθηκε και αυτός στην Αμερική και έδωσε τη δυνατότητα στον καθένα να δημιουργήσει εύκολα κόμβους παροχής πληροφόρησης, που υποστηρίζουν όλες τις μορφές δεδομένων. Ο όρος Κοινωνία της Πληροφορίας (ΚτΠ) εμφανίστηκε επίσημα, για πρώτη φορά, στη Λευκή Βίβλο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που περιέγραφε τις θέσεις της Ευρώπης για την Ανάπτυξη, την Ανταγωνιστικότητα, και την Απασχόληση από τον J. Delors, το 1993. Ήταν η απάντηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις διακηρύξεις των ΗΠΑ, για τη δημιουργία της παγκόσμιας υποδομής πληροφοριών, με τις λεγόμενες Υπερ-λεωφόρους των πληροφοριών. Η σύγκλιση της Πληροφορικής και των

Επικοινωνιών, δημιούργησε τον Κλάδο των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (Τ.Π.Ε.) που καλύπτουν όλο το φάσμα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, του πλανήτη μας, μετασχηματίζοντας, έτσι, την κοινωνία μας, σε μια κοινωνία της πληροφορίας. Άλλοι όροι που έχουν χρησιμοποιηθεί, για την κοινωνία μας, είναι : Κυβερνοχώρος, Τρίτο Κύμα, Ψηφιακή Επανάσταση κ.λ.π.

Η ΚτΠ αναφέρεται σε μια μορφή κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης, όπου η απόκτηση, η αποθήκευση, η επεξεργασία, η αποτίμηση, η μεταβίβαση και η διάχυση των πληροφοριών, οδηγεί στη δημιουργία γνώσης και κατ'επέκταση στην ικανοποίηση αναγκών των ατόμων που σχετίζονται κυρίως με την ποιότητα της ζωής τους. Τα άτομα-μέλη της χρησιμοποιούν σε μεγάλο βαθμό την πληροφορία, είτε σαν καταναλωτές προϊόντων, είτε σαν εργαζόμενοι, είτε σαν πολίτες καταναλωτές πάσης φύσεως υπηρεσιών κ.λ.π. Όσο οι Τ.Π.Ε. εξελίσσονται, τόσο θα προσφέρουν καινούργιες δυνατότητες στην οικονομική και κοινωνική ζωή, την οικονομικά και τεχνολογικά, ανεπτυγμένων χωρών. Η ταχύτητα των αλλαγών που επιφέρουν οι παραπάνω τεχνολογίες, είναι τόσο μεγάλη, που δεν συγκρίνεται με τις ταχύτητες του παρελθόντος. Σήμερα η υπολογιστική ισχύς, που μπορούμε να αγοράσουμε με ένα Ευρώ, διπλασιάζεται περίπου κάθε 2 με 2,5 χρόνια. Κάθε μέλος της ΚτΠ έχει τη δυνατότητα να :

Διαχειρίζεται μεγάλες ποσότητες πληροφοριών

Κάνει τις όποιες συναλλαγές του εξ αποστάσεως

Επικοινωνεί, ενώ κινείται κ.λ.π.

Η κοινωνία μετασχηματίζεται, ανεξάρτητα, αν εμείς τα μέλη της δεν έχουμε συνειδητοποιήσει, στο βαθμό που θα έπρεπε τον μετασχηματισμό της, αφού καταργούνται τα σύνορα επικοινωνίας, επιβάλλονται νέα πρότυπα και διαμορφώνεται νέα καθημερινότητα, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο :

Επικοινωνούμε και «Συναντιόμαστε» (Κινητή Τηλεφωνία, Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο, Τηλεδιασκέψεις κ.λ.π.)

Εργαζόμαστε (Τηλε-εργασία). Το 1998 οι τηλε-εργαζόμενοι στις ΗΠΑ ήταν 5,5 εκατομμύρια, ήτοι 4,5% του εργατικού δυναμικού της, στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν 4,5% και στην Ελλάδα 0,46% του εργατικού της δυναμικού.

Μαθαίνουμε (Προγράμματα της τηλε-εκπαίδευσης και τηλε-κατάρτισης).

Πληροφορούμαστε (Άμεση πρόσβαση σε πληροφορίες – ειδήσεις).

Ψυχαγωγούμαστε (Βίντεο κατά παραγγελία).

Καταναλώνουμε (Αγορές από το σπίτι).

Διαμορφώνεται, με άλλα λόγια, ένας νέος τρόπος που ζει, εργάζεται, συναλλάσσεται, μαθαίνει, επικοινωνεί και συναναστρέφεται ο «σύγχρονος» πολίτης του Διαδικτύου αποκαλούμενος «Netizen», σε σχέση με τον παραδοσιακό πολίτη τον «Citizen». Η νέα κοινωνία αλλάζει το τοπίο της ανάπτυξης, της απασχόλησης, της ευημερίας και της ποιότητας ζωής όλων των ανθρώπων και ειδικότερα των νέων, που η πληροφορία και η γνώση μεταφράζονται σε αυτούς, σε ισχύ. Οι οικονομικά, τεχνολογικά και στρατιωτικά, ισχυροί του πλανήτη, στοχεύουν στην κατάργηση κάθε περιορισμού στις συναλλαγές, χωρίς να τους ενοχλούν οι αρνητικές συνέπειες, που προκύπτουν από τους περιορισμούς και τις οποίες υφίστανται οι άνθρωποι και κυρίως οι κάτοικοι των φτωχότερων χωρών.

Στα τέλη του 1999 πραγματοποιήθηκε στο Σιάτλ των ΗΠΑ Σύνοδος 135 κρατών-μελών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, με αντικείμενο την απελευθέρωση των παγκόσμιων αγορών, χωρίς όρους, που προωθούσαν οι ΗΠΑ και άλλες μεγάλες χώρες. Η Σύνοδος αυτή απέτυχε. Η επόμενη, όμως ή οι επόμενες ;

Η Ελλάδα συμβάλλει στην ανάπτυξη της Κοινωνίας της Πληροφορίας, χρηματοδοτώντας τις διάφορες δραστηριότητες αυτής, με ποσό που υπερβαίνει τα 800 δις δραχμές, από το 3^ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, για την περίοδο 2000-2006. Στον Ελληνικό Δικτυακό Τόπο για την ΚτΠ, αναγράφεται : «Ζούμε σε μια εποχή που όλα αλλάζουν με ραγδαίους ρυθμούς. Οι τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών μεταβάλλουν ριζικά τον τρόπο εργασίας, ψυχαγωγίας, επικοινωνίας και συναλλαγών και τροποποιούν τις βάσεις του οικονομικού ανταγωνισμού. Δημιουργούν, διεθνώς, μια νέα Κοινωνία της Πληροφορίας, με νέα δεδομένα και νέες ευκαιρίες για την ανάπτυξη, την ευημερία και την ποιότητα ζωής. Η ισότιμη συμμετοχή της Ελλάδος σ' αυτήν την Κοινωνία της Πληροφορίας αποτελεί κύρια Κυβερνητική επιλογή». Η Πληροφορική στο Ελληνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα διδάσκεται :

Πιλοτικά, σε ορισμένα Δημοτικά.

Υποχρεωτικά στο Γυμνάσιο.

Με μαθήματα υποχρεωτικά ή επιλογής στο Ενιαίο Λύκειο.

Στην Α' τάξη του 1^{ου} και 2^{ου} κύκλου όλων των τομέων των ΤΕΕ.

Το Α' έτος όλων των τμημάτων ΙΕΚ, ΤΕΙ και ΑΕΙ.

Σε Κέντρα «Πληροφοριακού Αλφαριθμητισμού».

Σε Επιμορφωτικά Κέντρα διαφόρων φορέων κ.λ.π.

Όμως, στην Κοινωνία της Πληροφορίας, το ηλεκτρονικό κουτί της Πανδώρας, φαίνεται να έχει ανοίξει για τα καλά. Ακόμη και οι πιο απλές διαδικασίες, π.χ. η

κουβέντα με ένα φίλο κ.λ.π. φαίνεται να έχουν αποκτήσει μια επιπλέον διάσταση, την ηλεκτρονική, στην οποία όμως, λίγοι έχουν πρόσβαση μέχρι στιγμής. Αν μέχρι «χθες», στην καθημερινότητά μας, όπως την ζούσαμε, πριν το Διαδίκτυο και τον Παγκόσμιο Ιστό, υπήρχαν οι γνωστές κοινωνικές, οικονομικές και φυλετικές ανισότητες, σήμερα, με τις νέες τεχνολογίες, προστίθεται μια νέα η οποία διαμορφώνει δύο χωριστές κοινωνίες, μέσα στην ίδια την κοινωνία : Εκείνη που το κάθε μέλος της, θα έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στις νέες τεχνολογίες, στη νέα ηλεκτρονική πραγματικότητα και εκείνη που δεν θα έχει, δηλαδή βρισκόμαστε μπροστά στη δημιουργία του Homo Electronics. Αυτή οδηγεί πλέον καθαρά στη δημιουργία νέου τύπου διακρίσεων, μεταξύ των ανθρώπων, σε πληροφοριο-πλούσιους, που κατέχουν την πληροφορία και στους πληροφοριο-φτωχούς, που δεν την κατέχουν, δηλαδή οδηγεί σε ένα νέο είδος αναλφαριθμητισμού.

Οι επιμέρους οικονομίες και κοινωνίες μεταμορφώνονται έτσι, από τον ισχυρό ή τους ισχυρούς της γης, ώστε να στηρίζονται όλο και περισσότερο στην παραγωγή, διανομή και χρήση της γνώσης και της πληροφορίας, αφήνοντας την καθαυτό παραγωγή των προϊόντων, στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες, αφού εξασφαλίζουν παράλληλα τον πλήρη έλεγχο σε όλη την αλυσίδα παραγωγής τους. Το νέο κυρίαρχο στοιχείο της ΚτΠ είναι ότι η ΔΥΝΑΜΗ πλέον βρίσκεται στα χέρια αυτών που κυριαρχούν σε μη υλικούς πόρους, π.χ. επιστημονική γνώση, πακέτα λογισμικού, πληροφορία, επικοινωνία κ.λ.π. και όχι σε αυτούς που κατέχουν ή δημιουργούν υλικά στοιχεία, φυσικούς πόρους, μηχανήματα κ.λ.π. Η συγκέντρωση, όμως, της νέας εξουσίας στα χέρια του ενός ή των ολίγων, ίσως δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις και συνθήκες για χειραγώγηση της κοινής γνώμης και των θεσμικών της εκδηλώσεων.

Η αλληλεξάρτηση όλων σχεδόν των οικονομιών είναι δεδομένη, εντυπωσιακή και εκφράζεται με το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, η οποία εμπνεύστηκε, υλοποιείται και «πλοηγείται» από τις ΗΠΑ, που είναι παγκόσμια δύναμη : Οικονομική, τεχνολογική, επιστημονική, ερευνητική, στρατιωτική κ.λ.π. Δύο είναι τα βασικά της χαρακτηριστικά : Ο διαρκώς αυξανόμενος παγκόσμιος χαρακτήρας των οικονομικών δραστηριοτήτων, διεθνές εμπόριο, παγκόσμιο εμπόριο ελεύθερο χωρίς περιορισμούς και οι απεριόριστες δυνατότητες που προσφέρουν οι τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών, για την προώθηση και διεύρυνσή της. Δηλαδή ο πλανήτης μας μετατρέπεται, σταδιακά, σε μια ενιαία αγορά αγαθών, κεφαλαίων και υπηρεσιών.

Στην χαραυγή του 21^{ου} αιώνα, ο πολίτης του Διαδικτύου (Netizen), αποτελεί μέρος της νέας ηλεκτρονικής πραγματικότητας. Φυσικά θα συνεχίσει να ζει στα όρια ενός κράτους. Ο Πρόεδρος Αμερικανικής εταιρείας κατασκευής ολοκληρωμένων ηλεκτρονικών κυκλωμάτων, chips, λέει ότι : «Σήμερα δεν απέχουμε από το να συμπληρωθεί ο αριθμός των 1.000.000.000 διασυνδεδεμένων υπολογιστών, σε όλο τον κόσμο», που σημαίνει ότι σήμερα προσδιορίζεται το εύρος και η σημασία της δημιουργίας μιας νέας οντότητας, που δεν είναι άλλη από την νέα ηλεκτρονική πραγματικότητα, την νέα Ήπειρο του Διαδικτύου. Είναι η 6^η Ήπειρος που

δημιουργείται στον πλανήτη Γη, που έννοιες όπως, σύνορα, χρονικοί και γεωγραφικοί περιορισμοί, δεν έχουν νόημα. Είναι μια ιδεατή περιοχή, που καλύπτει σχεδόν, όλο τον πλανήτη, που οι συναλλαγές θα γίνονται 24 ώρες το 24ωρο, συνεχώς, χωρίς καμία διακοπή, με μόνο απαραίτητο εφόδιο έναν υπολογιστή με διαβατήριο για το Διαδίκτυο. Κάθε πολίτης του Διαδικτύου θα μπορεί να διοχετεύει τις ιδέες και τις απόψεις του, τις οποίες θα θεωρεί σημαντικές ή λιγότερο σημαντικές στο Διαδίκτυο και έτσι γίνεται άμεσα ο αυτόματος κινητήριος μοχλός και η αξιολογική πηγή, που θα ανανεώνει τον παγκόσμιο πλούτο γνώσεων, με απίστευτη ταχύτητα. Έτσι, ενώ ο παραδοσιακός πολίτης (Citizen) αντιμετωπίζει δυσκολία στην πρόσβαση και ανάκτηση πληροφοριών, που του δημιουργεί κενά στη γνώση και στη συνολική αντίληψη για την ζωή και την κοινωνία, η οποία τελικά τον οδηγεί σε κοινωνική υστέρηση. Αντίθετα ο «σύγχρονος» πολίτης (Netizen) του Διαδικτύου, λόγω της αδυναμίας οργάνωσης, ταξινόμησης και, ως εκ τούτου, αξιοποίησης του τεράστιου όγκου της πληροφορίας, που προσφέρεται κατά τρόπο ανεξέλεγκτο, συμβάλλει στη δημιουργία μιας πληροφοριακής Βαβέλ. Στα πλαίσια αυτής η πνευματική και νοητική σύγχυση, ως αποτέλεσμα του πληροφοριακού σοκ, θεωρείται αναπόφευκτη και, ίσως, του προκαλέσει αρνητική αντίδραση στη θέλησή του, για διαρκή μάθηση.

Στην μεταπολεμική περίοδο, το μοντέλο απασχόλησης, που αναπτύχθηκε στις ΗΠΑ, χαρακτηρίζεται από ευέλικτες μορφές εργασίας που αφορούν τις προσλήψεις, τις απολύσεις, τα κατώτατα όρια αμοιβών, την οργάνωση του χρόνου εργασίας, τις άτυπες μορφές απασχόλησης, το ασφαλιστικό καθεστώς συντάξεων και παροχών ενέργειας κ.λ.π., που οδήγησε σε συνθήκες πλήρους απασχόλησης με υψηλά ποσοστά μερικής απασχόλησης και περιορισμένη κοινωνική προστασία της εργασίας. Αντίθετα, στην Ευρώπη αναπτύχθηκε ένα δύσκαμπτο μοντέλο, που χαρακτηρίζεται από υψηλό επίπεδο κοινωνικής προστασίας, αλλά και από υψηλά ποσοστά ανεργίας κ.λ.π. Οι συνέπειες στις Αμερικανοκρατούμενες παγκοσμιοποίησης, ήδη, έχουν φθάσει και στη Χώρα μας, ως καινοτομίες. Ο όρος «εργασία» μεταλλάσσεται σε απασχόληση. Τα ευέλικτα ωράρια, που θα αυξομειώνονται οι ώρες εργασίας από τις επιχειρήσεις, ανάλογα με τις ανάγκες τους, η επέκταση εφαρμογής των άτυπων μορφών απασχόλησης δηλαδή μερική απασχόληση, μείωση του ωραρίου εργασίας κ.λ.π. Πάνω από 180.000 άτομα υπολογίζονται στη χώρα μας ότι έχουν μερική απασχόληση, που φθάνει στο 4,6% του εργατικού δυναμικού, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση φθάνει στο 14%.

Η ΚτΠ κινείται με βάση τις επιταγές της παγκόσμιας ομοιομορφίας, κατά το Αμερικάνικο πρότυπο και αντιμετωπίζει τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, με όρους προσφοράς και ζήτησης. Ίσως, δεν θα ήταν υπερβολή, να λεχθεί ότι, η παγκοσμιοποίηση στοχεύει στην, κατά κάποιο τρόπο, «Αμερικανοποίηση» του πληθυσμού της γης, (κοινωνικά, οικονομικά, πολιτισμικά κ.λ.π), να ζει, να σκέπτεται, να δρα, να συμπεριφέρεται και να διασκεδάζει, κατά τα Αμερικάνικα πρότυπα. Προβάλλει σαν κυρίαρχο ανθρώπινο πρότυπο, το πρότυπο του ατόμου-καταναλωτή προϊόντων και υπηρεσιών, διαχέουσα αρνητική και ισοπεδωτική

αντίληψη. Αυτό όμως, διευκολύνει την πνευματική αποστέωση και την πολιτισμική απαξίωση του ανθρώπου. Καταργεί το σύστημα ηθικών αξιών και αρετών. Διαγράφει το παρελθόν του, την παράδοση, την ιστορία του. Και καθιερώνει ένα νέο σύστημα αξιών βασισμένο στην ύλη, στις υλικές απολαύσεις, που γίνονται όχι μόνο τρόπος ζωής, αλλά και αυτοσκοπός, παραγνωρίζοντας, έτσι, τον άνθρωπο-δημιουργό των πνευματικών αξιών και αρετών. Θα μπορέσει, άραγε, να υπάρξει ποιότητα στην πληροφόρηση; Μάλλον αυτό θα αποτελέσει, για την ΚτΠ, το νέο, σύγχρονο και ΑΛΥΤΟ ΓΟΡΔΙΟ ΔΕΣΜΟ. Το μέλλον ασφαλώς θα δείξει.

Όλα αυτά που πολύ περιληπτικά αναφέρονται παραπάνω, αφορούν τον «μικρόκοσμο», δηλαδή τον οικονομικά και τεχνολογικά ανεπτυγμένο κόσμο, που βιώνει την ΚτΠ. Αυτός ο «μικρόκοσμος» που δεν φθάνει το 1,5 δισεκατομμύριο ανθρώπους, είναι ένα μικρό ευνοημένο κομμάτι του παγκόσμιου πληθυσμού, που αποτελείται, βασικά, από τους κατοίκους των ΗΠΑ, Καναδά, των χωρών της Δυτικής Ευρώπης και της Ιαπωνίας. Αντίθετα, το μεγάλο συντριπτικά κομμάτι του παγκόσμιου πληθυσμού, 4,5 δισεκατομμύρια περίπου, βρίσκεται σε απελπιστική κατάσταση και στερείται της ικανοποίησης βασικών του αναγκών. Μεταξύ των δύο αυτών κόσμων, που συγκατοικεί στον ίδιο πλανήτη, τη Γη, υπάρχει τεράστια απόσταση, ψηφιακό χάσμα λέγεται σήμερα, που η μεν μειοψηφία (ελίτ) οδεύει ολοταχώς στην ψηφιακή οικονομία και η πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού, που δεν έχει χρησιμοποιήσει ποτέ του τηλεφωνική συσκευή, μένει εκτός αυτής.

Ο Καναδός Οικονομολόγος M. Chossudovsky, σε σχετική μελέτη, επισημαίνει : Ο αριθμός των τρισεκατομμυριούχων στις ΗΠΑ, στο μεσοδιάστημα 1982-1996 αυξήθηκε από 60 σε 149. Η Ένωση τρισεκατομμυριούχων του πλανήτη, με 450 μέλη, διαθέτει σήμερα πλούτο που ξεπερνά το ΑΕΠ της ομάδας των φτωχών χωρών, που αντιπροσωπεύουν το 56% του πληθυσμού του πλανήτη. Η περιουσία των τριών πλουσιότερων ανθρώπων του κόσμου των : Μπιλ Γκέιτς, Γουόρεν Μπάφετ και Πωλ Άλεν, είναι μεγαλύτερη από το συνολικό ΑΕΠ των 48 πτωχότερων χωρών του κόσμου.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, το 1995 σε 4,5 δισεκατομμύρια ανθρώπους, τα 3/5 αυτών δεν διέθεταν οικιακές τουαλέτες, τα 2/3 δεν έχουν καθαρό νερό, το 1/4 δεν διαθέτει ανεκτό επίπεδο στέγης, το 1/2 περίπου δεν διαθέτει ηλεκτρικό ρεύμα, τα 3/6 δισεκατομμύρια υποφέρουν από έλλειψη σιδήρου και 850 εκατομμύρια είναι αναλφάβητοι.

Αντίθετα, η Αμερική θεωρείται ως η πιο καταναλωτική χώρα στον κόσμο. Οι καταναλωτικές δαπάνες, σε ετήσια βάση, για :

Καλλυντικά στις ΗΠΑ, ανέρχονται σε 8 δις δολάρια, ενώ για να αντιμετωπισθούν οι βασικές ανάγκες εκπαίδευσης στον κόσμο, απαιτούνται 6 δις δολάρια.

Αρώματα στην Ευρώπη και ΗΠΑ, ανέρχονται σε 12 δις δολάρια, ενώ για να αντιμετωπισθούν οι ανάγκες νερού και αποχέτευσης στον κόσμο απαιτούνται 12 δις δολάρια.

Τροφή κατοικίδιων ζώων στις ΗΠΑ και Ευρώπη, ανέρχονται σε 17 δις δολάρια, ενώ για αντιμετώπιση αναγκών βασικής υγείας και διατροφής στον κόσμο, απαιτούνται 13 δις δολάρια.

Τσιγάρα στην Ευρώπη δαπανώνται 50 δις δολάρια και 105 δις δολάρια για αλκοολούχα ποτά.

Αναψυχή στελεχών επιχειρήσεων στην Ιαπωνία δαπανώνται 3,5 δις δολάρια, ενώ για αντιμετώπιση αναγκών κυοφορίας και τοκετών, για όλες τις γυναίκες του κόσμου, απαιτούνται 12 δις δολάρια.

Εξάλειψη της φτώχειας, σε παγκόσμιο επίπεδο, απαιτείται η διάθεση του 1% του παγκόσμιου εισοδήματος, το συνολικό ύψος του οποίου φθάνει τα 40 τρις δολάρια.

Επισημαίνεται ότι, στις επτά πλουσιότερες χώρες του κόσμου, οι άνθρωποι που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας είναι : Αμερική 13,8%. Καναδά 17,8%, Αγγλία 20%, Ιταλία 17%, Γερμανία 13% και Γαλλία 17%. Υπογραμμίζεται, επίσης ότι, κάθε 3,6 δευτερόλεπτα πεθαίνει από την πείνα ένας άνθρωπος. Από αυτούς το 75% είναι παιδιά κάτω των 5 ετών. Αυτοί είναι οι δύο κόσμοι, που αποτελούν τον κόσμο μας. Ο κόσμος που ζει στην 3^η χιλιετηρίδα μ.Χ., ο κόσμος της μειοψηφίας και ο κόσμος της πλειοψηφίας. Ο κόσμος της «ελίτ» και ο κόσμος των «άσημων». Ο κόσμος που η πλειοψηφία «κυβερνάται» από την μειοψηφία. Και, ίσως, όλοι να πιστεύουμε ότι ο ανθρωπινότερος τρόπος διακυβέρνησης είναι ο Δημοκρατικός.

Σήμερα όλοι πιστεύουμε ότι κάτι αλλάζει στη ζωή μας και κάτι αλλάζει και σε μας. Ίσως, οι περισσότεροι, δεν έχουμε αντιληφθεί τι ακριβώς αλλάζει, την έκταση της αλλαγής, πού και πώς θα καταλήξει και πότε θα καταλήξει. Πάντως η Αυτοκρατορική και πολιτισμική αντίληψη των ΗΠΑ, για ομοιομορφοποίηση των λαών του πλανήτη, ισοπεδώνουσα τα πάντα και αγνοούσα, τις ηθικο-πνευματικές δυνάμεις του ανθρώπου, δεν θα επιβιώσει, εάν προηγουμένως δεν «εξανθρωπισθεί». Δεν μπορεί και δεν πρέπει η σημερινή παντοδύναμη παρουσία της υπερδύναμης, που αριθμεί 500 χρόνια ιστορίας και πολιτισμού, να διαγράψει το παρελθόν, την ιστορία, τον πολιτισμό, την παράδοση των λαών εκείνων, που αν δεν είχαν προϋπάρξει αυτής και δεν είχαν δημιουργήσει το «ΦΩΣ», ακόμη θα ζούσε στο σκοτάδι και στη βαρβαρότητα. Χρειάζεται «εξανθρωπισμός».

Ο άνθρωπος, τεχνολογικά, έφθασε ψηλά, πολύ ψηλά, στο φεγγάρι και είδε από εκεί ψηλά, από το διάστημα, πάνω από τα μαύρα σύννεφα που σκεπάζουν αυτόν τον παραδεισένιο και κυανοπράσινο πλανήτη, τη Γη, που πράγματι είναι

φανταστική από ψηλά. Μόνο, όμως από εκεί ψηλά, που δεν φαίνονται τα φρικτά δρώμενα, κάτω από τα σύννεφα, το οποία ολοένα και περισσότερο μαυρίζουν και πληθαίνουν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ, ΑΣΠΑΣΙΑ, ΠΟΠΑΝΤΟΥΡ και άλλες κυρίες

Από την Μυθολογία στον 21^ο αιώνα

Της Ζάννας Δ. ΜΠΕΜΠΟΝΗ

Φιλολόγου, Δημοσιογράφου

Από τον τυφλό κιθαρωδό τον Όμηρο, έως τις μέρες μας, ο λαός συνηθίζει να λέει πως στην σκιά ενός πετυχημένου άνδρα υπάρχει πάντα μια γυναίκα.

Τί συμβαίνει όμως όταν οι αποφάσεις του συγκεκριμένου ατόμου επηρεάζουν και είναι καθοριστικές για τα δημόσια πράγματα της χώρας, τί γίνεται όταν τα συναισθηματικά δεν μένουν αυστηρά στα προσωπικά του δημοσίου προσώπου αλλά επεκτείνονται στη λήψη πολιτικών αποφάσεων;

Πόσο ένα δημόσιο πρόσωπο έχει το δικαίωμα να αφήνει στο «περιβάλλον» του το περιθώριο να μετατρέπεται καμία φορά και σε ηγέτη και να παίρνει αυτό αποφάσεις μέσα από την πένα του κατά τα άλλα φερόμενου ως ηγέτη αλλά ουσιαστικά ποδηγετούμενου, δέσμιου και εξαρτώμενου αρχηγού;

Δάκρυσε ο Περικλής όταν δέχθηκε σκληρή κριτική για την ανάμειξη της Ασπασίας στα δημόσια πράγματα της Αθήνας. Διότι ο μέγας Στρατηγός του Χρυσού Αιώνα ήταν νυμφευμένος με άλλη γυναίκα η οποία έζησε υπό την σκιά της πρώτης αλλά ωστόσο η εκκλησία του Δήμου κατέκρινε τον Περικλή.

Η εμφάνιση της Κλεοπάτρας και μάλιστα με την χλιδή που παρουσιάστηκε, επετάχυνε τη διαδικασία δολοφονίας του Καίσαρα υπό το πρόσχημα της κάθαρσης του δημόσιου βίου.

Το πεφωτισμένο της Θεοδώρας δεν σήμανε τίποτε για τον λαό της Βασιλεύουσας, γι' αυτό και ο Ιουστινιανός την παντρεύτηκε.

Αλλιώς οι Ρωμαϊκές Ντιγκέστες και οι Νεαρές, μπορεί και να μην γίνονταν αποδεκτές από τους υπόλοιπους νομομαθείς του Βυζαντίου και το νεοσύστατο κράτος να είχε άλλη πορεία.

Η διακυβέρνηση του Γαλλικού κράτους από το διαβόητο Λουδοβίκο ΙΔ΄ χαρακτηρίζεται από τον πλούτο αλλά και τη διαφθορά.

Όσο και το petit Trianon να θέλγει οπτικά, κανείς δεν μπορεί να παραγνωρίσει ότι σημαντικά ποσά του θησαυροφυλακίου της Γαλλίας επενδύθηκαν εκεί για να έχει η ερωμένη του βασιλιά «ήλιου» την ευκαιρία να κάνει βόλτα σε κήπο με κάγκελα από ατόφιο χρυσάφι.

Η Madame de Pompadour έμεινε στην ιστορία γι' αυτό που ήταν ως ερωμένη-περιβάλλον όπως αργότερα μελανή σελίδα για το Γαλλικό έθνος υπήρξε η διαβόητη Αντουανέτα των Βουρβόνων μια που η τελευταία απαξιούσε το ψωμί προτιμώντας το brioche (τσουρέκι!).

Λέγεται πως η επιρροή της Αλεξάνδρας Ρομανώφ στον Τσάρο Νικόλαο και η νοσηρή σχέση της ίδιας με τον Ρασπούτιν λειτούργησαν καταστροφικά για τον τελευταίο αυτοκράτορα της Ρωσίας με όλα τα γνωστά επακόλουθα της Οκτωβριανής Επανάστασης.

Όπως μεγάλη ήταν η επιρροή της Eleanor Roosevelt στον σύζυγό της με αποτέλεσμα αυτός να ελεγχθεί από το Κογκρέσο όπως μερικές δεκαετίες μετά συνέβη με τον Πρόεδρο Κλίντον και την πολύκροτη σχέση του με την Λεβίνσκυ.

Όμως και ο πολύς Υπουργός της γηραιάς Αλβιόνας Προφιούμο έγινε ρεζίλι διεθνώς όταν αποκαλύφθηκε η σχέση του με το κωλ-γκερλ Κριστίν Κίλλερ η οποία διοχέτευε κρατικά μυστικά στην KGB.

Η ιστορία δεν γράφεται μόνο από τους άνδρες αλλά και από τις γυναίκες.

Τί μας λέει η Παλαιά Διαθήκη άλλωστε για την βασίλισσα του Σαβά που για χάρη της ο σοφός Σολομών έγραψε ερωτικά ποιήματα ως ψαλμούς αλλά και την Ιουδίθ που σκότωσε τον Ολοφέρνη;

Όσο υπάρχουν άνθρωποι θα υπάρχει και εξουσία, εξουσιαζόμενοι και νομείς της εξουσίας.

Το ζητούμενο είναι το παρακάτω. Πόσο δηλαδή ο νομέας της εξουσίας ή ο διαχειριστής της επηρεάζεται από το «περιβάλλον» και υπακούει ή καθυποτάσσεται σε αυτό με συνέπεια η διοίκηση να μεταβάλλεται σε μια άνευ προηγουμένου διεφθαρμένη κατάσταση που εκφράζεται είτε με την διασπάθιση κρατικών κονδυλίων είτε με τον εξοβελισμό όσων έχουν το θάρρος να συγκρουθούν «ανοιχτά» με τις διάφορες «κυρίες» της εξουσίας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΟΜΑΙ.....

«Ο Πόλεμος.....της Ενημέρωσης»

Της Δέσποινας ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Μέλους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Ο πόλεμος στο Ιράκ ξέσπασε, άγριος, σκληρός, ανελέητος, με βομβαρδισμούς κατά του άμαχου πληθυσμού, σε κατοικημένες περιοχές, με αθώα θύματα, όχι τον Σαντάμ και το επιτελείο του για την πτώση του οποίου υποτίθεται ότι γίνεται αυτός ο πόλεμος, αλλά γυναικόπαιδα και ηλικιωμένους ανήμπορους ανθρώπους. Η Βαγδάτη έπεσε «αμαχητί», τα Συμμαχικά στρατεύματα μπήκαν μέσα στην πόλη και ο λαός, αυτός τέλος πάντων που βγήκε στους δρόμους, τους υποδέχθηκε σαν τον Μεσσία !! Γκρέμιζαν τα αγάλματα του Σαντάμ, ποδοπατούσαν και έκαιγαν τις φωτογραφίες του, ζητωκραύγαζαν τους Συμμαχικούς στρατιώτες. Ήταν, άραγε, αληθινές οι αντιδράσεις τους ή όλα αυτά συνέβαιναν γιατί έπρεπε, τελικά, να είναι με το μέρος του ισχυρού; Πριν από λίγες ημέρες αυτός ο λαός, κρατώντας τη φωτογραφία του Σαντάμ, φώναζε «Ο Θεός να έχει καλά τον ηγέτη μας Σαντάμ». Τώρα; Η δυστυχία του ανίσχυρου!!

Ακόμη και σ' αυτή την τραγική υπόθεση ο «πόλεμος της ενημέρωσης» καλά κρατεί.. Είδαμε και ακούσαμε πολλά από τους άπειρους ανταποκριτές (γιατί άραγε τόσοι πολλοί;), που με κίνδυνο της ζωής τους, (μη ξεχνάμε τον θάνατο/δολοφονία των ξένων ανταποκριτών από την επίθεση στο ξενοδοχείο που διέμεναν), μετέδιδαν αυτά που μετέδιδαν, πολλά από τα οποία - απ' ό,τι μας έλεγαν οι ίδιοι - ήταν αναμετάδοση από ξένα ειδησεογραφικά πρακτορεία (CNN, AL JAZEERA, SKY NEWS). Οι ερωτήσεις όμως που τους έθεταν οι εδώ συντονιστές των καναλιών, μας ανέβαζαν την πίεση. Πώς σας φαίνεται το «...αυτή η λάμψη που βλέπουμε είναι βολή από πυραύλο Τόμαχοκ ή Κρούζ;» (άραγε πότε πρόλαβαν και έμαθαν τη διαφορά αυτών των δύο πυραύλων ή σε τι θα τους εξυπηρετούσε αν μάθαιναν ότι είναι ο ένας από τους δύο;), ή το άλλο «...πές μου ποιά είναι τα επόμενα σχέδια του Σαντάμ και του Μπους;» (γιατί βέβαια και οι δύο αυτοί ηγέτες δεν παρέλειψαν να ενημερώσουν τον ανταποκριτή για τα επόμενα σχέδιά τους) ή το εκπληκτικό «...κοιτάζτε, κυρίες και κύριοι, συγκλονιστικό, αυτό το παιδάκι έχει βγάλει την παντόφλα του και χτυπάει το ριφθέν ελικόπτερο των Αμερικανών. Κοιτάζτε, με τι μίσος το χτυπάει.! Είναι τρομερό! Είναι μια σκηνή που μας συγκλονίζει όλους μας!». Τι έχετε να πείτε γι' αυτό; Σας συνετάραξε η παντόφλα του παιδιού που έκανε «ντα ντα» το «κακό» ελικόπτερο του «κακού» Αμερικανού; Και παράλληλα να μας δείχνουν κομμένα χέρια, κομμένα πόδια, ανθρώπους να ουρλιάζουν από τρόμο και από πόνο και αίματα, αίματα, αίματα....

Όλα αυτά να τα βλέπουμε όλοι, και ιδιαίτερα τα παιδιά, και να πονάμε.. Να φτάνουμε δε στο σημείο να παρακαλάμε, όχι να δώσει ο Θεός φώτιση στους πολεμοχαρείς ηγέτες για να σταματήσει αυτό το κακό, αλλά να γυρίσουν αυτά τα «έξυπνα όπλα» πίσω, αφού είναι τόσο έξυπνα, για να διαλύσουν αυτούς που ξεκίνησαν αυτή την καταστροφή. Δηλαδή έχει γεμίσει η ψυχή μας από το αίσθημα της εκδίκησης. Έλεος πια. Δεν αντέχουμε άλλο. Γιατί δεν

κάθονται καλύτερα να μας πουν τις καταστροφικές επιπτώσεις που θα έχει αυτός ο πόλεμος σε ολόκληρο τον κόσμο; Εάν χρησιμοποιηθούν πυρηνικά όπλα, μπορούμε σοβαρά να σκεφτούμε το μέλλον μας ; Θάνατος, αρρώστιες – που πιθανώς δεν έχουν εμφανιστεί ακόμη – και το κυριότερο, τερατογεννήσεις ! Δηλαδή, τραγικό το μέλλον, ιδιαίτερα για τα παιδιά του κόσμου. Που βαδίζουμε; Τι μας επιφυλάσσει αυτή η ζωή;

Και με τον πόλεμο ξεχάσαμε άλλα σημαντικά γεγονότα που συνέβησαν πριν λίγο καιρό στη χώρα μας. Γιά θυμηθείτε. Κάποια μέρα καινούργιες συλλήψεις άρχισαν, ένας νέος κύκλος τηλεοπτικών παραθύρων άνοιξε, βγήκαν και πάλι όλοι οι «γνώστες» της υποθέσεως, άρχισαν ξανά να μας παρουσιάζουν στοιχεία τα οποία – δήθεν – είχαν, αλλά λόγω «δεοντολογίας» δεν τα παρουσίαζαν, και νά οι «δίκες», και νά οι «αντιδικίες» δικηγόρων και δημοσιογράφων : «...όχι, εγώ το ήξερα» ο ένας, «...όχι εγώ το ήξερα, πριν από σένα» ο άλλος, «...σταματείστε όλοι σας, εγώ σας είχα προειδοποιήσει εδώ και πολύ καιρό» ο τρίτος. Ο συντονιστής να προσπαθεί να τους «συντονίσει» αλλά αυτός να φωνάζει περισσότερο. Και αυτά γιατί ; Συνέλαβαν, λένε, τέσσερις από τους φερόμενους ως εμπλεκόμενους στην τρομοκρατική οργάνωση Ε.Λ.Α. η οποία, απ'ότι ακούστηκε, έχει διαλυθεί από το 1995 και ο ένας από τους συλληφθέντες είναι και αιρετός τοπικός άρχοντας πλέον. Και αυτομάτως βγαίνουν τα απόρρητα αρχεία της «ΣΤΑΖΙ» τα οποία - γνωρίζοντας καλώς την έννοια «απόρρητο» - δεν καταλαβαίνω τι είδους απόρρητα χαρτιά είναι αφού κυκλοφορούν ευρέως στα χέρια διαφόρων και αναφέρονται στοιχεία από αυτά, στα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά κανάλια. Άραγε, γιατί αυτοί που τα είχαν στην κατοχή τους δεν τα παρέδιδαν στον εισαγγελέα; Και εάν το είχαν κάνει, τότε γιατί δεν επενέβη ο εισαγγελέας και η υπόθεση να πάρει το δρόμο της ; Τελικά όλοι, σ' αυτόν τον τόπο, έχουν από την φύση τους αστυνομικές ικανότητες. Όλοι έχουν γίνει ντετέκτιβς, όλοι έχουν τους ανθρώπους τους που τους διασκορπίζουν καταλλήλως ώστε να παίρνουν πληροφορίες από παντού. Και βέβαια, κατά τη διάρκεια των ατέλειωτων συζητήσεων στα τηλεοπτικά παράθυρα, βλέπεις ξαφνικά κάποιον να βγάζει ένα βύσμα τηλεφώνου από το αυτί του και να λέει με ύφος περισπούδαστο : «...μόλις μου ήλθε η πληροφορία, αλλά δεν θα την πω, είναι όμως πολύ σημαντική», ο δε άλλος να τον παρακαλεί: «...έλα τώρα, πες την, μετά δεν έχει αξία, πες κάτι για το δελτίο...» αλλά αυτός ανένδοτος. «Όχι, δεν θα πω τίποτα, θα μιλήσω όταν πρέπει». Και αναρωτιέμαι: Τότε γιατί έκανε, μ' αυτό το ύφος, την σοβαρότατη δήλωση περί σημαντικότητας πληροφορίας; Φυσικά για να εντυπωσιάσει. Αυτό είναι το ζητούμενο ; Ο εντυπωσιασμός ; Και όλα αυτά για τον Ε.Λ.Α. Έλα....τώρα !!

Άλλο θέμα. Με τον πόλεμο και όλα τα άλλα, κουβέντα δεν γίνεται για το Κυπριακό ζήτημα. Είναι αλήθεια, άραγε, ότι ο κ. Ανάν ετοίμασε καινούργιο σχέδιο ; Κάτι ακούγεται ότι η αρνητική επιμονή του Ντεκτάς έπιασε τόπο και το σχέδιο εξυπηρετεί τους Τούρκους. Αυτό γιατί δεν το σχολιάζουν στα τηλεοπτικά παράθυρα ; Φαίνεται δεν έχει πολύ...ψωμί, αυτή την εποχή.

Κάτι ακόμα. Σε πολλά, πάρα πολλά, σχολεία της χώρας μας, φοιτούν περισσότερα παιδιά αλλοδαπών από ελληνόπουλα. Αυτό τι δείχνει ; Υπογεννητικότητα. Συμφωνώ, ότι είναι δύσκολοι οι καιροί για να μεγαλώνεις παιδιά σήμερα. Η Ελλάδα όμως ερημώνει, χάνεται. Σε λίγο εμείς θα είμαστε η μειονότητα στον τόπο μας και θα επαληθευθεί ο λόγος κάποιου εκπροσώπου οικονομικών μεταναστών από γειτονική μας χώρα που φιλοξενείται στην Ελλάδα (γιατί στη χώρα του δεν μπορούσε να ζήσει και εμείς τον δεχθήκαμε με ανοιχτές αγκάλες, του δώσαμε δουλειά, σπίτι, φαγητό), ο οποίος είπε σε τηλεοπτική συζήτηση ότι «...σε λίγο εσείς θα δουλεύετε για μας». Με αυτό το άτομο συζητούσαν στα παράθυρα, γιατί

είχε «ενδιαφέρον» η συζήτηση μαζί του. Αλοίμονο!! Γρηγορείτε Έλληνες, γιατί χανόμαστε...

Αμ το άλλο. Ενηλικιώθηκε, λέει, η Αθηνά Ρουσέλ (δεν καταλαβαίνω γιατί επιμένουν όλοι τόσο πολύ να την αποκαλούν Ωνάση). Και νά όλα τα κανάλια (ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά) να αφιερώνουν σχεδόν όλο το δελτίο τους στη σοβαρή αυτή υπόθεση, και νά τα παιδάκια στο Νυδρί να σβύνουν κεράκια τραγουδώντας χαρούμενα το «Happy Birthday» και να κάνουν δηλώσεις στο μικρόφωνο του τύπου «εγώ....(παύση, χαμόγελο και λείπει και το ένα δόντι)...της εύχομαι....(και πάλι παύση, χαιρετούρα στο φακό)...να είναι πάντα καλά....(κατάποση σιέλου)...και να έλθει να μείνει εδώ.... (θριαμβευτικό ύφος γιατί τελείωσε η δήλωση)». Γιατί παιδάκι μου ; Τι κέρδος θα έχεις εσύ από αυτή την υπόθεση ; Η Αθηνούλα δεν ξέρει ή δεν θέλει ή δεν την αφήνουν να μάθει τη γλώσσα που μιλάς εσύ. Δεν την ενδιαφέρει, απ'ότι φαίνεται, τίποτα από Ελλάδα, κι'εσύ την θέλεις να έλθει και να μείνει εδώ ; Πλάκα έχει η υπόθεση. Κατά τ' άλλα έβγαιναν κάποιοι και μιλούσαν εξ ονόματός της, προσπαθώντας να μας αναλύσουν πού και πώς θα επενδύσει τα χρήματά της η Αθηνά Ρουσέλ, η οποία ακόμη δεν γνωρίζει «...τι ποιεί η δεξιά της». Μα πότε πρόλαβε αυτή η κοπέλα, την ίδια ημέρα των γενεθλίων της, να ενημερωθεί για τα οικονομικά της, να κάνει τις επενδύσεις της, να πουλήσει σπίτια, να αγοράσει άλογα, να χωρίσει έναν παντρεμένο κύριο, να έχει τρελλό έρωτα μαζί του και μάλιστα, όπως έλεγαν κάποιοι ρεπόρτερς, πιθανώς να την οδηγήσει στα σκαλιά της εκκλησίας. Και παράλληλα πρόλαβε να ενημερώσει και αυτόν που κάνει τις δηλώσεις. Και αυτή η δυστυχής δεν έχει βγάλει μιλιάρη από το στόμα της. Πέστε μου, έχετε ακούσει ποτέ τη φωνή της ; Το μόνο που δείχνει, είναι η εικόνα ενός τρομαγμένου παιδιού που κρύβεται πίσω από τον πατέρα/bodygard της και το οποίο, μάλλον, προσπαθεί – και θέλει – να ζήσει την ηλικία της αλλά δυστυχώς, άλλοι δεν την αφήνουν. Κατακαυμένη Ωνάση.....

ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ 21^{ου} ΑΙΩΝΑ

Του Αντιναυάρχου ε.α. Γ. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑ Π.Ν.

Επίτιμου Αρχηγού Στόλου

Οι βασικοί παράγοντες που διαμορφώνουν την Στρατιωτική Στρατηγική είναι :

Τα Εθνικά Συμφέροντα.

Η Γεωστρατηγική θέση της χώρας μας.

Οι Διεθνείς Σχέσεις.

Η Ασφάλεια που περιλαμβάνει και την Απειλή.

Η Εθνική Ισχύς.

Το Επιχειρησιακό Περιβάλλον και οι Επιχειρησιακές Απαιτήσεις.

Από τους προαναφερθέντες παράγοντες είναι προφανές ποιοι είναι σταθεροί και ποιοι μεταβάλλονται. Ανάλογα λοιπόν με τις μεταβολές παραγόντων πρέπει να λαμβάνονται αποφάσεις για αλλαγές (μικρές ή μεγάλες) που πρέπει να γίνονται στις Ε.Δ. Οι μεταβολές παραγόντων που έχουν συμβεί τα τελευταία χρόνια αφορούν στην ασφάλεια καθ'όσον πέραν της κυρίας απειλής κατά της χώρας μας από την Τουρκία που παραμένει σταθερή έχουν προστεθεί και οι ασύμμετρες ή υπερεθνικές απειλές, ενώ σε ότι αφορά τις Διεθνείς Σχέσεις, το ΝΑΤΟ μετεξελίσσεται από αμυντικό οργανισμό σε επιθετικό, αναλαμβάνοντας αποστολές εκτός περιοχής και κατά συνέπεια οι συμμαχικές χώρες (και η χώρα μας) πρέπει να αποκτήσουν και νέες δυνατότητες συγκριτικά με αυτές που είχαν μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '90, ενώ στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης η χώρα μας συμμετέχει στη Δύναμη Ταχείας Επεμβάσεως σήμερα και αύριο βέβαια στον Ευρωπαϊκό Στρατό όταν προωθηθεί η Κοινή Ευρωπαϊκή Πολιτική Άμυνας και Ασφάλειας.

Παράλληλα οι κοινωνικές πιέσεις και οι οικονομικές αντοχές, οδηγούν σε εξαγγελίες από την Κυβέρνηση για μεταβολές στις Ένοπλες Δυνάμεις, που παρουσιάζονται ως βελτιώσεις στην απόδοσή τους, ενώ είναι προφανές ότι

δεν έχουν προηγηθεί οι απαιτούμενες μελέτες για τις επιπτώσεις στην άμυνα της χώρας.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '90, είμαστε θεατές μίας προσπάθειας της Κυβερνήσεως να παρουσιάσει έργο για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Η προσπάθεια αυτή μεταβάλλεται πολλές φορές σε πραγματική αγωνία που γίνεται αντιληπτή από τις αλληπάλληλες εξαγγελίες των ιδίων πραγμάτων, ενώ πολλά είναι τα παραδείγματα προβολής νέων ιδεών και λειτουργιών για θέματα που ισχύουν στις Ένοπλες Δυνάμεις από δεκαετίες. Όπου έγινε προσπάθεια να παρουσιασθεί κάποια πραγματική καινοτομία, η αποτυχία υπήρξε οικτρά. Δύο παραδείγματα μας πείθουν. Η εξαγγελία του Δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου έγινε χωρίς να υπάρχουν οι προϋποθέσεις στηρίξεώς του και έδωσε πολιτικά όπλα στην Τουρκία η οποία τελικά επενέβη στους Κυπριακούς αμυντικούς εξοπλισμούς απαγόρευση εγκατάστασης των S-300, αμφισβητώντας και τη δυνατότητα λειτουργίας του Δόγματος. Εδώ θα ήταν άδικο να μην αναφερθεί ότι η ουσία του Δόγματος προωθείτο από αρκετών ετών, με κατάλληλους εξοπλισμούς και ασκήσεις, χωρίς βέβαια τυμπανοκρουσίες που θα ήγειραν την προσοχή της Τουρκίας.

Στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του ΥΕΘΑ η αλλαγή που πραγματοποιήθηκε με το Νόμο 2292/95, αποδυνάμωσε το ΓΕΕΘΑ και τους Κλάδους των Ε.Δ. Τα οικτρά αποτελέσματα της αλλαγής αυτής τα είδαμε στα Ίμια. Το Επιτελείο του Υπουργού που απαρτίζεται στην πλειοψηφία από προσωπικό με πλήρη απειρία στα στρατιωτικά θέματα και που καλύπτεται από τον ίδιο με την ασυλία που του παρέχεται από την Βουλή, είναι σήμερα το αποφασιστικό όργανο που προωθεί θεσμικές αλλαγές και παντός είδους προμήθειες εξοπλιστικού υλικού.

Από τα τέλη του 2001 (Σεπτέμβριο), κυκλοφόρησε ένα κείμενο με τον τίτλο «Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση», αφού είχε προηγηθεί από το τέλος του 2000 ημερίδα του ΥΕΘΑ με αυτό το αντικείμενο, κατά την οποία μάλιστα η συντριπτική πλειοψηφία των ομιλητών ήσαν μη στρατιωτικοί. Αφήνω στην κρίση του αναγνώστου εάν ένα Ιατρικό Συνέδριο θα ήταν επιτυχές αν η πλειοψηφία των ομιλητών ήσαν δικηγόροι ή στρατιωτικοί. Ακολούθησε ενημέρωση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής την 29-11-2001, ενώ τελικά στο τέλος του 2001, η Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση, υπό την μορφή νόμου πλέον εκηρώθη από την Βουλή, χωρίς πάλι να γίνει αντιληπτή κάποια σοβαρή αντίδραση.

Η εκδοθείσα το 2001 Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση, επί της οποίας βασίσθηκε ο νόμος για τις νέες αλλαγές που συντελούνται στις Ε.Δ., είναι ένα κείμενο φιλολογικό, γενικόλογο, πρόχειρο και αντιφατικό ώστε να εκτιμάται ότι θα επέλθει περαιτέρω απορύθμιση στην λειτουργία των Ε.Δ.

από αυτήν που υπέστησαν το 1995 με τον νόμο 2292 Η γνώμη μας αυτή βασίζεται στα ακόλουθα :

Η δομή και η ορολογία του κειμένου δεν είναι στρατιωτική και οδηγούν σε παραμόρφωση βασικών αρχών.

Η φλυαρία είναι ακατάσχετη, με σκέψεις άτακτες, χωρίς συνάφεια, και που προέρχονται κυρίως από μεταφράσεις (κακές μάλλον) ξένων κειμένων, κυρίως αμερικανικών.

Ως δημοσιεύθηκε στον τύπο, η ΑΣΑ, έγινε από ομάδα ξένων επιστημόνων και δημοσιογράφων, με συμμετοχή και αντιστοίχων Ελλήνων. Όλοι αυτοί βέβαια επληρώθησαν.

Η κεντρική ιδέα της Αμυντικής Στρατηγικής Αναθεώρησης και του εξ αυτής Νόμου Λειτουργίας του ΥΕΘΑ, είναι η άμεση επέμβαση στις αρμοδιότητες και λειτουργίες του ΓΕΕΘΑ και των Κλάδων ως και την εν γένει δομή των Ενόπλων Δυνάμεων, με στόχο την βελτίωση της αποτελεσματικότητας, με ένα μικρότερο στρατό, ευέλικτο και τεχνολογικά αρτιότερα εξοπλισμένο, με παράλληλη μείωση του κόστους. Με έναν απλό διάλογο μπορούμε να δούμε το ασυμβίβαστο αυτών των επιδιώξεων.

Το επικίνδυνο στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι τα εξαγγελθέντα, ηχούν καλώς σε πολιτικούς και πολίτες. Οι πολιτικοί θέλουν να ξοδεύονται λιγότερα για τις Ε.Δ. και οι πολίτες θέλουν να υπηρετούν μικρότερη θητεία τα παιδιά τους. Όλοι λοιπόν χειροκροτούν τις εξαγγελίες του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι οδηγούμεθα προς Ένοπλες Δυνάμεις που δεν θα είναι εις θέσιν να εκπληρώσουν το έργο τους. Θα αναφερθούμε σε ορισμένα μόνο βασικά σημεία, που αφορούν στην οργάνωση, το προσωπικό και τους εξοπλισμούς.

Σύμφωνα με τα διενεργούμενα, καταργείται η αυτοτέλεια των Κλάδων Ενόπλων Δυνάμεων και επαναφέρεται το σκεπτικό του Αρχηγείου Ενόπλων Δυνάμεων που ασκεί την Επιχειρησιακή Διοίκηση σε ορισμένα συγκροτήματα επιλεκτικά καθώς και τον επιχειρησιακό έλεγχο σε αυτά, τον οποίον δύναται και να εκχωρεί. Ο μακαρίτης Αγγελής είχε εφαρμόσει αυτό το σκεπτικό (μαζί με την άσκηση της πλήρους Διοικήσεως από το ΑΕΔ) κατά τρόπο ξεκάθαρο (άλλο αν η τεχνολογία της εποχής δεν επέτρεπε την εφαρμογή του). Σήμερα εφευρέθει η άσκηση της Επιχειρησιακής Διοικήσεως από το ΓΕΕΘΑ στα διακλαδικά Στρατηγεία τα οποία συγκροτούνται. Και ενώ οι ΗΠΑ, για να επιχειρούν σε παγκόσμιο κλίμακα έχουν δημιουργήσει πέντε μόνιμα διακλαδικά Στρατηγεία, η Ελλάδα, που προβλέπεται να εκτελέσει επιχειρήσεις στα Βαλκάνια και την Ανατολική

Μεσόγειο, δημιουργεί έξη. Τι σημαίνει διακλαδικό Στρατηγείο ; Υποδομή σε συστήματα Διοικήσεως, Ελέγχου και Επικοινωνιών, για όλες τις μορφές των επιχειρήσεων και διάθεση του κατάλληλου προσωπικού από κάθε Κλάδο των Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτά σημαίνουν σπατάλη χρημάτων και προσωπικού. Αντικείμενο της διακλαδικότητας είναι η απόκτηση δυνατότητας συνδυασμένων και μεικτών επιχειρήσεων ώστε να επιτυγχάνεται η αύξηση της αποτελεσματικότητας και ταχύτητας αντίδρασης. Αυτά επιτυγχάνονται μέσω της κοινής εκπαίδευσης στα αντικείμενα του κοινού ενδιαφέροντος και τη διαλειτουργικότητα και συμπληρωματικότητα των εξοπλισμών των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων και όχι μέσω της δημιουργίας πληθώρας διακλαδικών Στρατηγείων τα περισσότερα των οποίων (αν όχι όλα εξ αυτών πλην ΓΕΕΘΑ) θα παραμένουν πλήρως ανενεργά τόσο στην ειρήνη όσο και στον πόλεμο.

Η μείωση της θητείας σε συνδυασμό με τις διάφορες εξαγγελόμενες πρόνοιες παροχών είναι εις βάρος της αποτελεσματικότητας των μονάδων κυρίως του Σ.Ξ. και δημιουργείται ένας «μαλακός» «μη μου άπτου στρατός», με προσανατολισμό για : κοινωνικές παροχές προς τους στρατευσίμους και την ανάληψη επιχειρησιακών έργων από τους επαγγελματίες οπλίτες. Το αποτέλεσμα είναι οι στρατεύσιμοι να έχουν στο τέλος της θητείας τους μετρία εκπαίδευση, ενώ η αντικατάστασή των από επαγγελματίες στρατιωτικούς είναι αποδοτική μόνο μέχρι κάποιο ποσοστό, δεδομένων των περιορισμών (σωματικών και κοινωνικών) που παρουσιάζουν οι μεγαλύτερες ηλικίες. Εξ άλλου η μείωση της θητείας και η κατά συνέπεια μείωση της οροφής του στρατεύματος (προβλέπεται να υπηρετούν 89.000 συνολικά στον Σ.Ξ.) περνά στον αντίπαλο το μήνυμα της ήπιας πολιτικής και της υποχωρητικότητας, εάν σε αντιστάθμισμα (και εφόσον δεν διαφοροποιείται η απειλή) δεν ληφθούν μέτρα για την υπεροχή σε μέσα και οπτικά συστήματα έναντι του αντιπάλου καθώς και μέτρα για την άμεση ενεργοποίηση της εφεδρείας και την μετάπτωσή της σε μάχιμες μονάδες.

Το θεσμικό πλαίσιο που λειτουργεί από το 1995 στα θέματα των εξοπλισμών, είναι όχι μόνον αδιαφανές αλλά και αναποτελεσματικό, αφού πολίτες επιτελείς, χωρίς πείρα, έχουν τον κυρίαρχο λόγο για την υλοποίηση σημαντικών προγραμμάτων των Ενόπλων Δυνάμεων, θέτοντας κατά υποκειμενική αντίληψη προτεραιότητες αλλά και επιλογές οπλικών συστημάτων. Έχουμε δηλαδή την παγκόσμια μοναδικότητα, άλλος φορέας να αποφασίζει για τους εξοπλισμούς και άλλος να χρησιμοποιήσει τα όπλα στον πόλεμο, ενώ βέβαια ο δεύτερος θα κριθεί και θα απολογηθεί εάν αυτά δεν ήσαν αποτελεσματικά.

Οι αποφάσεις για τους εξοπλισμούς, προκειμένου αυτοί να είναι αποτελεσματικοί, πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν ορισμένες βασικές

συνιστώσες που συνοψίζονται : στην απειλή και την προβλεπόμενη εξέλιξή της, στις εναλλακτικές λύσεις για την αντιμετώπιση της απειλής, στην αποτελεσματικότητα του υφισταμένου υλικού των Ε.Δ., στην ποιότητα και επάρκεια του προσωπικού των Ε.Δ., στις διεθνείς συμμαχικές και διακρατικές υποχρεώσεις της χώρας.

Με βάση τα παραπάνω καταθέτουμε τις προτάσεις μας για το πώς βλέπουμε ότι πρέπει να πορευθούν σε γενικό πλαίσιο οι Ε.Δ. κατά τις επόμενες δεκαετίες και μέχρις ότου μειωθεί δραστικά η κυρία απειλή :

Διάθεση σταθερού ποσοστού του ΑΕΠ για τις Ε.Δ. προκειμένου να προγραμματίζουν τις λειτουργικές και εξοπλιστικές ανάγκες. (Σημειούται ότι η ΑΣΑ προβλέπει τη διάθεση 4% του ΑΕΠ μέχρι το 2010 για τις Ε.Δ. και ο ΥΕΘΑ ανακοίνωσε ότι από το 2004 θα διατίθεται 3,3%).

Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου που επεβλήθη από τα μέσα της δεκαετίας του '90 στην λειτουργία του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης και επαναφορά των αρμοδιοτήτων στους Κλάδους των Ενόπλων Δυνάμεων.

Με δεδομένα τον σχετικά περιορισμένο χώρο του Θεάτρου Επιχειρήσεων που εκτείνεται από τα Βαλκάνια μέχρι την Ανατολική Μεσόγειο, της ιδιομορφίας αυτού και την εξελιγμένη πλέον δυνατότητα στη διοίκηση και έλεγχο των επιχειρήσεων, η οργάνωση των Ε.Δ. να τροποποιηθεί ώστε :

Πρώτο : Το ΓΕΕΘΑ να είναι το μοναδικό διακλαδικό Στρατηγείο που θα ασκεί την Επιχειρησιακή Διοίκηση.

Δεύτερο : Οι Κλάδοι των Ε.Δ. θα έχουν την πλήρη Διοίκηση και θα εκχωρούν από την ειρήνη την μεν Επιχειρησιακή Διοίκηση στο ΓΕΕΘΑ, τον δε Επιχειρησιακό Έλεγχο στους αρμοδίους Διοικητές (ως Στρατιά, ΑΣΔΕΝ, ΣΤΟΛΟ, ΑΤΑ), καθ'ένας εκ των οποίων έχει το κύριο βάρος αντίστοιχα για την αντιμετώπιση της απειλής εναντίον του χερσαίου, θαλάσσιου και εναέριου χώρου, σε συνεργασία με τους άλλους Κλάδους, ως απαιτείται και

Τρίτο : Στους μείζονες σχηματισμούς που προαναφέρθηκαν, να λειτουργούν αναβαθμισμένα γραφεία συνδέσμων από τους άλλους Κλάδους που να είναι εις θέσιν να συμβουλεύουν υπεύθυνα τον αρμόδιο Διοικητή για διεξαγωγή Μικτών Επιχειρήσεων.

Η διακλαδικότητα να εξασφαλίζεται μέσω της κοινής εκπαίδευσης για τα αντικείμενα για τα οποία απαιτείται ως και με τη διαλειτουργικότητα και συμπληρωματικότητα του εξοπλιστικού υλικού των Ε.Δ.

Διατήρηση της απαιτούμενης οροφής μέσω του ημιεπαγγελματικού Στρατού.

Σε ότι αφορά την θητεία, υποχρεωτική 12μηνη θητεία για όλους τους νέους, με υποχρέωση για τους απολυόμενους όπως κατά τους προσεχείς 12 μήνες από της απολύσεώς τους να παρουσιασθούν στην μονάδα τους στον ταχύτερο χρόνο σε έκτακτες καταστάσεις ενώ ο ημιεπαγγελματικός Στρατός, στον οποίο οδηγούμεθα, να σχηματισθεί από Οπλίτες εκ των εχόντων συμπληρώσει τις στρατιωτικές υποχρεώσεις, με κλιμάκωση των προσλήψεων ώστε ο μέσος όρος ηλικίας των υπηρετούντων να κυμαίνεται περί το 25^ο έτος.

Σε ότι αφορά τους εξοπλισμούς, ο εξοπλιστικός προγραμματισμός να ανταποκρίνεται στις ανάγκες δύο πενταετιών, η πρώτη δεσμευτική και η δεύτερη αναθεωρούμενη, ανάλογα με τα δεδομένα. Η επιλογή του υλικού και βασικά του εξοπλισμού των μαχίμων μονάδων να ανταποκρίνεται πρωτίστως στην κάλυψη των Εθνικών απαιτήσεων ώστε οι Ε.Δ. μας να είναι δυνατόν να δράσουν στα ενδεχόμενα Θέατρα Επιχειρήσεων (Ηπειρωτική Ελλάδα, Αιγαίο, Ανατολική Μεσόγειο).

Απαραίτητη είναι η αμυντική πληρότης των προωθημένων μονάδων του Στρατού ενώ προσδιορισμένες μονάδες θα συμπληρώνουν κατά περίπτωση την άμυνα και θα χρησιμοποιούνται στην υλοποίηση εναλλακτικών σχεδίων και κάλυψη διεθνών υποχρεώσεων.

Ειδικότερα για τις επιχειρήσεις στην Ανατολική Μεσόγειο η Πολεμική Αεροπορία πρέπει να διαθέτει το απαραίτητο δυναμικό για παροχή αεράμυνας και υποστήριξη παρατεταμένων επιχειρήσεων, ενώ το Π.Ν. πρέπει να συμπληρώσει τις δυνατότητές του με σύγχρονα Συμβατικά Υ/Β (που ήδη ναυπηγούνται), Πλοία Επιφανείας με αυξημένες αντιαεροπορικές δυνατότητες για αυτοπροστασία και άμυνα περιοχής, αριθμό Ταχέων συγχρόνων Αποβατικών μεσαίου μεγέθους που να δύνανται να δράσουν και σε πλέον απομεμακρυσμένες περιοχές και Αεροσκάφη Ναυτικής Συνεργασίας για επιτήρηση και εντοπισμό Πλοίων Επιφανείας και Υποβρυχίων.

Υπο Προσωπικής Ευθύνης

Επι Δημητρίου Θ. Μανίκα

Παρα **Θέσεις**

Αντι 17 Απριλίου 2003

Προ

Η επέμβαση στο ΙΡΑΚ είναι αρχή εξελίξεων

Στις Αζόρες συνήλθαν, συσκέφθηκαν κι'αποφάσισαν ΗΠΑ, Η.Β., Ισπανία και Πορτογαλία. Αυτές, μ'αντίστροφη σειρά από τον ΙΕ΄ αιώνα μέχρι σήμερα, ήλεγξαν τους ωκεανούς κι'άσκησαν περιφερειακή στρατηγική παγκόσμιας επικυριαρχίας. Μέχρι τον ΙΕ΄αιώνα, απ'τον Τρωϊκό Πόλεμο, η παγκόσμια ιστορία κατέγραψε κινήσεις λαών, συγκρούσεις, δημιουργία, ακμή και παρακμή κρατών κι'αυτοκρατοριών στη Μεσόγειο, γύρω απ'αυτήν και προς αυτήν. Ο προϊστορικός κι'ο ιστορικός κόσμος, μέχρι τον ΙΕ΄αιώνα, ήταν Μεσογαιοκεντρικός. Όλοι, όσοι είχαν ή αποκτούσαν δύναμη, απέβλεπαν να κατέχουν μέρος της Μεσογείου (των ακτών της) και να επεκτείνουν, όσο ήταν δυνατόν, την κυριαρχία τους, ως τον πλήρη έλεγχο της. Στα λιμάνια της Μεσογείου κατεύθαναν караβάνια, πλοία διέσχιζαν τη Μεσόγειο και τα караβάνια έφευγαν, πάλι φορτωμένα, για τον τόπο τους. Όλοι, όσοι κυριάρχησαν στη Μεσόγειο ή σε μέρος της, εκμεταλλεύτηκαν, αλλά και στήριξαν αυτή τη διαρκή συναλλαγή. Όταν όμως, μετά τις σταυροφορίες, δημιουργήθηκε η Οθωμανική Αυτοκρατορία, κατέρρευσε αυτό το σύστημα της παγκόσμια συναλλαγής. Οι πλησιέστερες στον Ατλαντικό χώρες (Πορτογαλία – Ισπανία) αναζήτησαν νέους θαλασσινούς δρόμους συνδέσεως των μεγάλων ωκεανών κι'ανακάλυψαν καινούργιους κόσμους. Η Μεσογαιοκεντρική στρατηγική παρήκμασε και η περιφερειακή στρατηγική επικυριαρχίας επικράτησε έκτοτε. Ισπανία (και Πορτογαλία), Αγγλία και σήμερα οι ΗΠΑ είναι οι χώρες που διαδοχικώς εφάρμοσαν αυτή τη στρατηγική. Όσες προσπάθειες έγιναν με γεωκεντρική αντίληψη απέτυχαν (Γαλλία, Γερμανία, ΕΣΣΔ), αφού η περιφερειακή επικυρίαρχος (κατά περίπτωση) ήλεγχε τις περιοχές παραγωγής ή τις πηγές ενεργείας και τις υπερπόντιες συγκοινωνίες. Τώρα πλέον διαφαίνεται μία νέα ευκαιρία παρακάμψεως του περιφερειακού ελέγχου με έναν άξονα επικοινωνίας, συγκοινωνίας και μεταφοράς ενεργείας χερσαίας διαδρομής. Στην πλήρη του ανάπτυξη ο άξονας αυτός θα συνδέσει τον Ατλαντικό με τον Ειρηνικό (Βόρειο). Το μειονέκτημα του μεγάλου μήκους, εξουδετερώνεται απ'την κάλυψή του κυρίως από μία χώρα (Ρωσική Ομοσπονδία) και την ύπαρξη σ'αυτήν αξιόλογων

αποθεμάτων ενεργειακού πλούτου κι' αναξιοποίητων παραγωγικών δυνατοτήτων. Πριν από δέκα έτη οι χώρες, αυτού του χερσαίου άξονα, κατετράχοντο από κληρονομίες αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων αιώνων. Ήδη οι νέες προοπτικές έχουν αποσβέσει τις αντιθέσεις, αμβλύνουν τη δυσπιστία κι' οδηγούν σε κοινή στάση στις διεθνείς εξελίξεις. Τελευταία εκδήλωση, αυτής της κληρονομιάς φόβου και ανησυχίας, η, εν σπουδή, σύνταξη με τις ΗΠΑ των χωρών του παρεμβάσματος διαχωρισμού της Κεντρικής Ευρώπης (Γερμανίας – Γαλλίας) από τη Ρωσική Ομοσπονδία. Έτσι, Βαλτικές Χώρες, Πολωνία, Τσεχία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Ρουμανία και Βουλγαρία, εξέφρασαν τη βούλησή τους, να προστατεύσουν την ανεξάρτητη εθνική υπόστασή τους, που απέκτησαν με την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και την ευγνωμοσύνη τους προς τις ΗΠΑ, κύριο παράγοντα αυτής της εξελίξεως (Αυτή τη βούληση εκδήλωσαν άμεσα ή έστω υπαινικτικά και στις προσωνήσεις τους, κατά την τελετή υπογραφής της συνθήκης εντάξεώς τους στην Ε.Ε).

Η ένταξη αυτών των χωρών στην Ε.Ε. και το συνακόλουθο κλίμα ασφαλείας τους, από τους τρομερούς γείτονες, είναι βέβαιο ότι θ' αμβλύνει τις αντιρρήσεις τους. Τα άμεσα οφέλη της συνεργασίας με τους λοιπούς παράγοντες του δημιουργουμένου άξονος και κυρίως η τελική μορφοποίησή του σε άξονα Ε.Ε. – Ρωσική Ομοσπονδίας θα εξουδετερώσει και τις επιφυλάξεις των μέχρι σήμερα ενδιαμέσων, αφού θα αποτελούν πλέον συστατικά του στοιχείου.

Βεβαίως αυτές οι προοπτικές απαιτούν χρόνο, διεργασίες, κατανόηση για ν' αφομοιωθούν και προσπάθειες επίπονες για να ευοδωθούν. Θα υπάρξουν αντιρρήσεις, αντιδράσεις και παρεμβολές, που θα προκαλέσουν εντάσεις, κρίσεις, ίσως και συγκρούσεις. Περιφερειακές αφορμές, ήσσοнос, στην πραγματικότητα, σημασίας, πιθανόν να εξελιχθούν σε μείζονα πεδία αντιπαραθέσεων. Η πορεία όμως έχει χαραχθεί. Ο άξονας αυτός βεβαίως έχει και βραχύτερες διεξόδους Ανατολική Μεσόγειος – Σουέζ, Κασπία-Περσικός Κόλπος προσφέρονται και προφανώς θα επιδιωχθεί η χρησιμοποίησή τους, όπως προσπάθησαν στο παρελθόν, ανεπιτυχώς βέβαια, να τις αξιοποιήσουν οι Γάλλοι (Ναπολέων), Γερμανοί (Α' και Β' Π.Π) και η ΕΣΣΔ (επιρροή και στήριξη και επέμβαση στο Αφγανιστάν). Αυτή είναι μια βασική αιτία, πέρα απ' τον ενεργειακό πλούτο των περιοχών αυτών, αντιπαραθέσεων και προσπαθειών ελέγχου και κυριαρχίας αυτών των διεξόδων.

Ένας χώρος σοβαρών εξελικτικών αλλαγών είναι ο ΟΗΕ. Πράγματι έχει κλείσει τον κύκλο του. Η ΚΤΕ ιδρύθηκε μετά τον Α' Π.Π., ως ιδέα των ΗΠΑ, χωρίς τη συμμετοχή τους. Έζησε κουτσά-στραβά 15 χρόνια, χωρίς συνεισφορά στη διευθέτηση των προβλημάτων του κόσμου. Κατά τον Β' Π.Π. οι ΗΠΑ, πάλι, πρωτοστάτησαν στην ίδρυση του ΟΗΕ με συμμετοχή τους. Τον εγκατέστησαν στη Νέα Υόρκη και ουσιαστικώς τον συντήρησαν και τελικώς τον ήλεγξαν. Έζησε 60 χρόνια (1943-2003). Σ' αυτό το διάστημα έληξε ο Β' Π.Π., διεξήχθη κι' έληξε ο Γ' Π.Π. και διαμορφώθηκε, ότι έχει ονομασθεί Νέα Τάξη Πραγμάτων. Για τις ΗΠΑ, που τον δημιούργησαν, η χρησιμότης του τελείωσε με την επέμβασή τους στο ΙΡΑΚ. Τώρα πλέον, τον ΟΗΕ, τον χρειάζεται ο υπόλοιπος κόσμος. Και οι

ΗΠΑ, οπωσδήποτε, χρειάζονται ένα διεθνή οργανισμό συνδιαλλαγής, μόνο που δεν τις βολεύει, αν βασίζεται στη νοοτροπία, που ο ΟΗΕ έχει διαμορφώσει. Περί του νέου ΟΗΕ όμως πολλά θα ακουστούν, θα γραφούν και θα γίνουν. Αυτός που τελειώνει πάντως μακροήμερευσε και μάλλον αρκετά προσέφερε.

Στον απόηχο των γεγονότων του ΙΡΑΚ. Ευτυχώς που τελείωσε ο «ΠΟΛΕΜΟΣ» και γλυτώσαμε από τους «Στρατηγικούς-Αναλυτές» οι οποίοι είχαν προφανώς στήσει ράντζα στους διαδρόμους των Τ/Ο και Ρ/Φ Σταθμών. **Άλλη μια φορά η ένδεια γνώσεων και το έλλειμα κρίσεως και μέτρου συμπορεύθηκαν με την αναίδεια της ευτελισμένης παρουσίας και την ελαφρότητα της συναισθηματικής καπηλείας.**

ΕΥΡΩΑΜΥΝΑ

(Συντάχθηκε την 15 Απριλίου 2003)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ

Επιτίμου Διοικητού Στρατιάς

Η εξέγερση των λαών της Ευρώπης, για τον αλαζονικό τρόπο που χειρίστηκαν οι ΗΠΑ το θέμα του Ιράκ, ανάγκασε τις ηγεσίες τους, και κυρίως της Γαλλίας και Γερμανίας, να αντιδράσουν και να επαναφέρουν στο προσκήνιο την ιδέα της διαμορφώσεως κοινής Ευρωπαϊκής Άμυνας, ανεξάρτητης από τις ΗΠΑ.

Γαλλία και Γερμανία, παραμέρισαν τις όποιες διαφορές τους και μαζί με το Βέλγιο και στη συνέχεια το Λουξεμβούργο, που ακολούθησε, εξήγγειλαν ότι θα συναντηθούν σε επίπεδο κορυφής στις 29 Απριλίου 2003 στις Βρυξέλες για να συζητήσουν το θέμα της Ευρωπαϊκής Άμυνας και να καθορίσουν τους τρόπους συντονισμού της οργάνωσης.

Ανάλογη ενέργεια είχε εκδηλωθεί και μετά την κρίση στο Κοσσυφοπέδιο, την οποία είχαν χειριστεί και τότε οι ΗΠΑ με αλαζονεία. Η αντίδραση των Ευρωπαίων ήταν η απόφαση για τη δημιουργία Ευρωστρατού από το 2000, τον οποίο χαρακτήριζαν συμπληρωματικό του ΝΑΤΟ, για να διασκεδάσουν τις ανησυχίες των ΗΠΑ και να κάμψουν τους δισταγμούς της Βρετανίας.

Η απροθυμία όμως των Ευρωπαίων να επωμιστούν το τεράστιο κόστος, αλλά και οι παρασκηνακές αντιδράσεις των ΗΠΑ και των Βρετανών οδήγησαν στην συγκρότηση, αντί του περιβόητου Ευρωστρατού, μιας δυνάμεως ταχείας αντιδράσεως, όχι για την άμυνα της περιοχής η οποία παρέμεινε στο ΝΑΤΟ, αλλά και ειρηνευτικές και μόνο αποστολές, η οποία θα δύναται να χρησιμοποιεί τις υποδομές και τα μέσα του (ΝΑΤΟ), κατόπιν εγκρίσεως των μελών του.

Έκτοτε και μέχρι σήμερα δεν έχουν επιλυθεί τα θέματα συγκροτήσεως της Ευρωδυνάμεως και μόνη ενέργειά της υπήρξε η διάθεση μονάδος 450 ανδρών στα Σκόπια, για την αντικατάσταση της μέχρι τότε εδρευούσης σ'αυτά Αμερικανικής δυνάμεως.

Το μέλλον θα δείξει, αν η νέα πρωτοβουλία θα έχει αίσιον τέλος ή θα εκτονωθεί με μη ουσιαστικές λύσεις.

Το εγχείρημα, βεβαίως, ενέχει τεράστιες δυσκολίες, γιατί η ενέργεια αυτή είναι εξωθεσμική και δεν υποχρεώνει τους άλλους εταίρους να ακολουθήσουν. Ακόμη και στο εσωτερικό των χωρών που ανέλαβαν την πρωτοβουλία, εκδηλώθηκαν αντιδράσεις. Στη Γαλλία παλιοί πολιτικοί και το 23% των πολιτών υποστηρίζουν ότι η δημιουργία ανεξαρτήτου κοινής Ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής δεν είναι δυνατή στο άμεσο μέλλον, καθώς και η αμυντική συνεργασία, χωρίς τη συμμετοχή της Βρετανία. Το ίδιο συμβαίνει και στη

Γερμανία στην οποία συγκρούονται οι απόψεις των πολιτικών της νέας γενιάς, που θεωρούν ότι η χώρα τους και η Γαλλία, μπορούν να παίξουν, μαζί, πρωταγωνιστικό ρόλο στις διεθνείς εξελίξεις, με αυτές των παλιών πολιτικών που υποστηρίζουν ότι η χώρα τους πρέπει να συνεχίσει να ασκεί τον ηγετικό της ρόλο στην ΕΕ, στηριζόμενη στη στρατιωτική ισχύ των ΗΠΑ, οι οποίες επωμίζονται το μεγαλύτερο κόστος (390 δις. δολάρια οι ΗΠΑ για το 2003 έναντι 160 δις Ευρώ και οι 15 χώρες της ΕΕ μαζί).

Όσον αφορά στη θέση των λοιπών εταίρων, τα πράγματα είναι συγκεκριμένα. Η Ελλάδα και η Φιλανδία έχουν εκφραστεί θετικά, το ίδιο σκέπτονται Σουηδία και Αυστρία. Ολλανδία, Πορτογαλία και Ισπανία έχουν σαφή ατλαντικό προσανατολισμό και μάλλον δεν θα ακολουθήσουν, ενώ η Ιρλανδία είναι εκτός ΝΑΤΟ. Η Ιταλία, αν και αντέδρασε για τον κλειστό χαρακτήρα της πρωτοβουλίας, στη συνέχεια εξέφρασε την επιθυμία να συμμετάσχει στην συνάντηση της 29^{ης} Απριλίου. Η Βρετανία συμπλέει με τις ΗΠΑ, αλλά την ενδιαφέρουν και οι διεργασίες για την εξωτερική πολιτική και άμυνα. Άλλωστε και στο παρελθόν είχε συνταχθεί με αντίστοιχη συμφωνία Γαλλίας και Γερμανίας.

Η επιτυχία του εγχειρήματος θα εξαρτηθεί :

Από το κατά πόσον οι έχουσες την πρωτοβουλία, κατ' αρχήν, πλούσιες χώρες, αλλά και οι υπόλοιπες θα αποφασίσουν να αναλάβουν το τεράστιο κόστος, που θα απαντηθεί για την ανάπτυξη υποδομής, μηχανισμών διοικήσεως, επικοινωνιών, πληροφοριών κ.λ.π., αλλά και για την ενοποίηση των Ευρωπαϊκών Πολεμικών Βιομηχανιών, ώστε να εξασφαλιστεί η τυποποίηση και η συμβατότητα μεταξύ των οπλικών συστημάτων των στρατών όλων των χωρών μελών.

Από τα συμπεράσματα της Συντακτικής Συνελεύσεως της ΕΕ (23-24 Απριλίου) στην οποία θα συζητηθεί και η θεσμοθέτηση της κοινής άμυνας.

Από τις αποφάσεις της συναντήσεως στις 29 Απριλίου στην οποία θα συζητηθεί και η θεσμοθέτηση της κοινής άμυνας.

Από τον αριθμό των χωρών που θα συνταχθούν με την πρωτοβουλία ο οποίος θα προσδιορίσει και την μέθοδο που θα ακολουθηθεί. Και αυτό, γιατί αν συνταχθούν οκτώ χώρες και πάνω, η πρωτοβουλία θα πάρει τη μορφή της «ενισχυμένης συνεργασίας», που προβλέπεται από τους κοινοτικούς κανονισμούς και δίνει τη δυνατότητα στην ομάδα να αντλεί κοινοτικούς πόρους, αλλά και να ομιλεί εξ ονόματος της ΕΕ.

Σε περίπτωση που προχωρήσει η πρωτοβουλία, η παραπέρα διαδικασία θα ακολουθήσει :

Είτε το μοντέλο της «Σέγκεν» που θα επιτρέπει τη συμμετοχή όσων εταίρων επιθυμούν σταδιακά.

Είτε το μοντέλο του «Ευρώ» που προτείνεται από τον Πρόεδρο της ομάδας άμυνας της ΕΕ και προβλέπει τον καθορισμό κριτηρίων ένταξης, τα οποία θα πρέπει να επιτύχουν όσοι εκ των εταίρων επιθυμούν να προσχωρήσουν.

Αυτή τη στιγμή οι διαδικασίες τρέχουν, η κρίσιμη μάζα των οκτώ χωρών φαίνεται ότι θα συγκεντρωθεί και η Ελλάδα βρίσκεται απ' έξω, ενώ το εθνικό μας συμφέρον επιβάλλει να πάρει η Κυβέρνηση από τώρα θέση για να είναι παρούσα στη διαμόρφωση των κανόνων του παιχνιδιού και να συμμετέχει στο κέντρο των αποφάσεων. Μετά το τέλος της Προεδρίας, που όπως φαίνεται έχει αποφασίσει η Κυβέρνηση να πάρει θέση, θα είναι μάλλον αργά.

Η επιφυλακτικότητα που επιδεικνύει η Κυβέρνηση θα είναι βλαπτική για τα εθνικά μας συμφέροντα, όπως έγινε και με τον Ευρωστρατό, που άφηγε τους άλλους να συζητούν και να αποφασίζουν για να βρεθεί στο τέλος προτετελεσμένων γεγονότων και να έχει πετύχει η Τουρκία, αν κι' εκτός ΕΕ, τους στόχους της σε βάρος μας.

Εκτιμώ ότι τώρα δίνεται στην Ελλάδα η μεγάλη ευκαιρία να προωθήσει τους στόχους της και κυρίως να περιληφθεί, στη νέα συνταγματική συνθήκη, ρήτρα, που να εγγυάται την αλληλεγγύη και την κοινή ασφάλεια εναντίον κάθε εξωτερικής απειλής. Και όλα αυτά μπορεί να τα επιτύχει χωρίς να διαρρήξει τις σχέσεις της με τις ΗΠΑ, πείθοντάς τες με ουσιαστικούς τρόπους ότι δεν υπάρχει πρόθεση να αντιπαρατεθούμε μαζί τους και ότι θα εξακολουθήσουμε να είμαστε αξιόπιστος εταίρος τους.

Η επιτυχία του εγχειρήματος σε συνδυασμό με την μείωση της αξιοπιστίας της Τουρκίας έναντι των ΗΠΑ, λόγω της στάσεώς της στον πόλεμο του Ιράκ, θα αναβαθμίσει τον ρόλο μας όχι μόνο στην περιοχή μας αλλά και στον Ευρωπαϊκό χώρο ευρύτερα.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Γ. ΚΟΡΑΚΗ

Το άρθρο γράφτηκε στις 10 Απριλίου 2003

Ο πρόσφατος πόλεμος στο Ιράκ παραμέρισε το κυπριακό για αρκετές ημέρες. Την ώρα που η προσοχή της διεθνούς κοινής γνώμης ήταν στραμμένη στα διαδραματιζόμενα στο Ιράκ ένα οργιώδες παρασκήνιο εκτυλισσόταν γύρω από το κυπριακό όταν η Τουρκία προσπάθησε να « αναβαθμίσει» το Κυπριακό και να το φέρει στα μέτρα της Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται οι συντονισμένες διπλωματικές κινήσεις της Τουρκίας και του Τουρκοκύπριου ηγέτη Ραούφ Ντεκτάς. Η Τουρκία πρότεινε πενταμερή συνάντηση με τις τρεις εγγυήτριες δυνάμεις και τις δύο κοινότητες, κίνηση που είναι εκτός πλαισίου ΟΗΕ, όπως και οι εξαγγελίες του Τουρκοκύπριου ηγέτη, προτάσεις που αποδεικνύουν ότι η τουρκική πλευρά κινείται σε λάθος χρόνο. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η έντονη κινητικότητα από πλευράς Τουρκίας αποσκοπεί στη δημιουργία εντυπώσεων εν όψει της υπογραφής της συνθήκης προσχώρησης της 16 Απριλίου 2003 και ιδιαίτερα στην ενεργότερη εμπλοκή της υπερδύναμης υπέρ των τουρκικών συμφερόντων. Οι Αμερικανο-Τουρκικές σχέσεις ήταν και θα είναι παράγοντας που θα επηρεάζει τις προσπάθειες για την επίλυση του Κυπριακού. Η Τουρκία με τις προτάσεις επιδιώκει να φύγει το θέμα από το Συμβούλιο Ασφαλείας και να συζητηθεί στη προτεινόμενη πενταμερή κερδίζοντας έτσι χρόνο πιστεύοντας ότι μπορεί να ανακόψει την τελική ευθεία της ένταξης και ότι θα έχει περισσότερα κέρδη από την επιρροή των ΗΠΑ. Εκεί ακριβώς στοχεύει και η προσπάθειά της να διαμηνύει στα κράτη της ΕΕ ότι δεν μπορεί να γίνει μέλος της ΕΕ η κυπριακή δημοκρατία αλλά μόνο η «κύπρος»

Το γεγονός ότι η Κυπριακή δημοκρατία εισέρχεται στην ΕΕ χωρίς προηγουμένως να έχει επιλυθεί το πολιτικό πρόβλημα με υπαιτιότητα της Τουρκίας, πράγμα που έχει αναγνωρισθεί από όλους τους εμπλεκόμενους, έχει και τη θετική του διάσταση με την έννοια ότι ενισχύονται τα διαπραγματευτικά ερείσματα της Ελληνοκυπριακής πλευράς. Από την υπογραφή της συνθήκης προσχώρησης στην ΕΕ οι χειρισμοί της Κυπριακής κυβέρνησης πρέπει να γίνουν με σύνεση αλλά και αποφασιστικότητα. Η Τουρκία βρίσκεται σε δυσχερή θέση σήμερα στο χειρισμό του κυπριακού και αυτό την έχει οδηγήσει σε μια σειρά «**πρωτοβουλιών**» που αναδεικνύουν από τη μία πλευρά την νευρικότητά της και από την άλλη την απορριπτική στάση της διεθνούς κοινότητας και ιδιαίτερα της ΕΕ στις πρωτοβουλίες της, γεγονός που φανερώνει την απομόνωση της Τουρκίας. Σήμερα το Τουρκικό κατεστημένο έχει να αντιμετωπίσει το Κυπριακό που παραμένει θέμα υψηλής προτεραιότητας αλλά οι εξελίξεις τρέχουν και το Κουρδικό που θα

υποχρεωθεί εκ των πραγμάτων να το παρακολουθεί στενά με την έννοια ότι μπορεί σήμερα οι Αμερικανοί να τηρήσουν τις υποσχέσεις των και να μη δημιουργηθεί ανεξάρτητο Κουρδικό κράτος εκτιμάται όμως ότι το Βόρειο Ιράκ θα καταστεί περιοχή αναφοράς και ενδιαφέροντος για όλους τους Κούρδους της ευρύτερης περιοχής γεγονός που θα απορροφά συνεχώς την προσοχή της Τουρκίας.

Μέσα από πολλές και ποικίλες συμπληγάδες η Κύπρος έγινε αποδεκτή με συντριπτική πλειοψηφία από το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο ως Κυπριακή δημοκρατία. Η ψηφοφορία στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο που έγινε πρόσφατα, σηματοδότησε το τέλος μιας μακράς πορείας για την Κύπρο και τη μεγαλύτερη διπλωματική ήττα της Τουρκίας τα τελευταία τριάντα χρόνια. Από τις 29 αρνητικές ψήφους που πήρε η Κύπρος στη ψηφοφορία, οι 22-23 ήταν εναντίον όλων των υπό ένταξη χωρών. Αυτό σημαίνει ότι μόνο 6-7 ευρωβουλευτές ψήφισαν συνειδητά εναντίον της Κύπρου και αν αναλογισθούμε τη λυσσαλέα αντίδραση της Τουρκίας τότε οδηγούμεθα στο συμπέρασμα ότι το Τουρκικό «λόμπυ» δεν επηρεάζει πάνω από το 1% των ευρωβουλευτών. Και εδώ επίσης αξίζει να θυμηθούμε που στηρίχθηκαν οι απειλές όλων εκείνων που επέμεναν να εφαρμοσθούν τα περίφημα χρονοδιαγράμματα. Τα «επιχειρήματά των» ήταν ότι η ΕΕ δεν θα δεχθεί την Κυπριακή Δημοκρατία εάν προηγουμένως δεν γίνει αποδεκτό το σχέδιο Ανάν εάν δηλαδή δεν υπογραφόταν προηγουμένως η αυτοδιάλυσή της πριν από την ένταξη. Τώρα που οδηγούμαστε στην απρόσκοπτη ένταξη οι ένοχοι εκείνης της συμπαιγνίας οφείλουν να προβληματισθούν. Η ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια δημιουργεί μεγάλες προσδοκίες που δεν αφίστανται της πραγματικότητας με σπουδαιότερα τη λύση του πολιτικού προβλήματος ώστε να καταστεί δυνατή η ουσιαστική ενσωμάτωση ολόκληρης της Κύπρου στην ΕΕ. Ο στρατηγικός αυτός στόχος θα επιτευχθεί με τον κατάλληλο σχεδιασμό, με την αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων, μέσων αλλά και των ευκαιριών που μπορεί να εμφανισθούν αλλά και να δημιουργηθούν στο πλαίσιο της ΕΕ. Η διάθεση της πλειοψηφίας των Τουρκοκύπριων να αναγνωρίσουν τα έμπρακτα ωφελήματα από την συμπόρευση προς την ΕΕ αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για την επίτευξη του σκοπού. Η ανάδειξη των ωφελημάτων και η εφαρμογή πρακτικών μέτρων για συμμετοχή των Τουρκοκυπρίων στη κοινή πορεία θα αποδυναμώσει την αδιάλλακτη στάση των ιθυνόντων στην από εκεί πλευρά και θα φέρει αποτελέσματα. Χωρίς αλαζονεία και αξιοποιώντας θετικά τη στάση της Ευρωπαϊκής ένωσης οφείλουμε να αναζητήσουμε ευρωπαϊκή λύση στο πρόβλημα της Κύπρου.

Όσο η Κυπριακή δημοκρατία αντιστέκεται περιφρουρώντας την κρατική της οντότητα και ύπαρξη και όσο οι πρόσφυγες συνειδητοποιούν ότι καμιά κατοχή όσο χρόνο και αν κρατήσει δεν μπορεί να καταργήσει τους τίτλους ιδιοκτησίας των λύση της μορφής που θέλει να επιβάλει η Τουρκία δεν μπορεί να υπάρξει. Η Τουρκία θα υποχρεωθεί να γίνει διαλλακτικότερη. Εάν οι Ελληνοκύπριοι αποδεχθούν απόκλιση από το Ευρωπαϊκό κεκτημένο κανένας ευρωπαίος πολίτης δεν μπορεί να είναι περισσότερο διεκδικητικός. Η εμμονή στο σκοπό η

σωφροσύνη και η πολιτική φρόνηση αργά η γρήγορα θα φέρουν το επιθυμητό. Μπροστά στις πρόσφατες εξελίξεις αλλά και στην επικείμενη υπογραφή της συνθήκης προσχώρησης της Κυπριακής δημοκρατίας στην ΕΕ δεν αποκλείεται Ο Ραούφ Μπέης να προβεί και σε άλλες «χειρονομίες καλής θέλησης» Οι Ε/Κ οφείλουν να επιδείξουν ψυχραιμία, αποφασιστικότητα και υπέρμετρη υπευθυνότητα και να μη ξεχνούν αυτό που είπε ο Λαοκόωντας προς τους Τρώες: «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντες».

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

(15-2-2003 – 15-4-2003)

1. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

«ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΜΕΝ ΠΑΤΗΡ ΕΣΤΙ, ΠΑΝΤΩΝ ΔΕ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΘΕΟΥΣ ΕΛΕΙΞΕ ΤΟΥΣ ΔΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΔΕ ΔΟΥΛΟΥΣ ΕΠΟΙΗΣΕ ΤΟΥΣ ΔΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ»

Ηράκλειτος

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

α. Στενούς δεσμούς της Αλ-Κάϊντα με το Ιράκ διαπίστωσαν σε νέες δηλώσεις τους τόσο ο Αμερικανός ΥΠΕΞ όσο και οι επικεφαλής CIA και FBI. Ως επιβεβαίωση αυτής της σχέσεως «τρόμου», επεκαλέσθησαν νέο ηχογραφημένο μήνυμα του Λάντεν.

β. Σε ανοικτή καταγγελία της προθέσεως των ΗΠΑ να εισβάλλουν στο Ιράκ προέβη ο Πρόεδρος του Ιράν με την ευκαιρία της 24^{ης} επετείου ανατροπής του φιλοαμερικανικού καθεστώτος του Σάχη.

γ. Η Γερμανία, Γαλλία και Ρωσία αφενός και οι ΗΠΑ αφετέρου προέβησαν σε έντονες διαβουλεύσεις με τους Πρέσβεις των χωρών του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ ενόψει της κρίσιμου Συνόδου. Κατά την πραγματοποιηθείσα συνεδρίαση οι συμμετέχουσες χώρες επέμειναν μέχρι τέλους στις απόψεις τους με συνέχιση των επιθεωρήσεων στο οπλοστάσιο του Ιράκ.

Σε παράταση της αγωνίας για την τελική έκβαση της κρίσεως στο Ιράκ με τους Αμερικανοβρετανούς να επιμένουν στην υιοθέτηση σκληρής γραμμής. Το σχόλιο «περί επιδείξεως αποφασιστικότητας και θάρρους από τον ΟΗΕ ώστε να μην μείνει στην ιστορία ως ανεπαρκής και άχρηστη, θυμίζουν ολίγον...προεόρτια διαλύσεως της ΚΤΕ!!!

δ. Η αιφνιδιαστική ανακοίνωση την οποία εξέδωσε το Ιράν σχετικά με την πρόοδο του πυρηνικού προγράμματος προκάλεσε νέα επικίνδυνη αναζωπύρωση της μακροχρόνιας αντιπαράθεσής του με τις ΗΠΑ.

Στην περιοχή του Περσικού φαίνεται ότι αναφύονται διαρκώς νέα προβλήματα για τις ΗΠΑ, την ίδια στιγμή που η Ουάσιγκτον ετοιμάζεται να απαλλαγεί από τον «χασάπη της Βαγδάτης». Η επιδείνωση της διαμάχης αυτής δεν αποκλείεται να οδηγήσει σε ξέσπασμα κρίσεως αναλόγου με εκείνη της Β. Κορέας ή και το χειρότερο σε νέα πολεμική αναμέτρηση στον Περσικό.

ε. Στην αντεπίθεση πέρασε η Βαγδάτη κατηγορώντας την Ουάσιγκτον για «έλλειψη πνεύματος συνεργασίας» στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, με έκθεση προς τον Γ.Γ. του ΟΗΕ.

Παρά τις οποιεσδήποτε φωνές διαμαρτυρίας της Βαγδάτης και σε αντίθεση με την γνωστή Αμερικανική ρήση ότι «ο πόλεμος δεν είναι αναπόφευκτος», οι ιέρακες του Πενταγώνου πρόκειται να απορρίψουν δια της «εις άτοπον απαγωγής» τα κυκλοφορούντα σενάρια και θα πραγματοποιήσουν την ανωτέρω ρήση χωρίς το «δεν», καθόσον τα λάθη του παρελθόντος (Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο όπου άφησαν τους Βρετανούς και Γάλλους να έχουν τον έλεγχο της περιοχής).

στ. Ρώσοι και Αμερικανοί συνωστίζονται για την εκμετάλλευση του Ιρακινού πετρελαίου όταν περατωθούν οι στρατιωτικές επιχειρήσεις υποστηρίζει Ισπανική εφημερίδα.

Λαμβανομένου υπόψιν ότι το 70% του Ιρακινού πετρελαίου το οποίον αγοράζεται από τους Ρώσους επαναπωλείται σε δυτικές εταιρείες – μεταξύ των

οποίων και Αμερικανικές – αντιλαμβάνεται κανείς πόσοι «γύπες» θα πέσουν επάνω στο Ιράκ μετά τον πόλεμο.

ζ. Το Ιράκ συνεφώνησε για την καταστροφή των πυραύλων Αλ Σαμούντ και προχώρησε σε επίλυση τεχνικών λεπτομερειών με τους επιθεωρητές του ΟΗΕ. Οι ΗΠΑ και η Βρετανία απέρριψαν την προσφορά ως ασήμαντη. Εν τω μεταξύ σε άσχημο κλίμα διεξήχθη η πρώτη συζήτηση στο Σ.Α. του ΟΗΕ για το Αμερικανικό σχέδιο ψηφίσματος.

Αποφασισμένοι για την επίθεση διαφαίνονται οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους, παρά την υπόσχεση του Ιρακινού ηγέτη για καταστροφή των σχετικών πυραύλων. Η Αμερικανική διπλωματία αλλού προσφεύγει σε απειλές και αλλού σε κράμα υποσχέσεων, πιέσεων, δωροδοκίας και πολιτικών συμβιβασμών – εκβιασμών.

η. Την απροθυμία της να συμμορφωθεί με τις αποφάσεις του ΟΗΕ οι οποίες επιτάσσουν τον αποπλισμό της επιδεικνύει η Βαγδάτη, ενώ η Ουάσιγκτον απτόητη κορυφώνει τις προετοιμασίες για πολεμική αναμέτρηση και βομβάρδισε κατά βούληση στόχους στο Ιρακινό έδαφος. Ο ΟΗΕ ανακοίνωσε ότι το Ιράκ θα παραδώσει αναφορά ως προς τα αποθέματα του νευροπαραλυτικού αερίου VX και άνθρακα που διαθέτει ή ήδη έχει καταστρέψει. Το τελευταίο πόρισμα της εκθέσεως των επιθεωρητών καταλήγει στη βασική ιδέα «ναι μεν αλλά», θέση η οποία εφοδίασε με «πυρομαχικά» τόσο τους φιλειρηνιστές όσο και τους υποστηρικτές της αμέσου επεμβάσεως.

Πόλεμος και ειρήνη δίχασαν επικίνδυνα το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Η μη πλήρης συμμόρφωση του Ιράκ με τις επιταγές του ψηφίσματος 1441 περί αποπλισμού του μέχρι τις 17 Μαρτίου, σημαίνει για τις ΗΠΑ και τους συμμάχους της, στρατιωτική επέμβαση

θ. Καθυστέρηση στην πραγματοποίηση των Αμερικανικών πολεμικών σχεδίων για το Ιράκ αλλά όχι μετατροπή τους, σηματοδοτεί ο μεγάλος αριθμός των χωρών του ΟΗΕ που εκφράζουν την αντίθεσή τους στον πόλεμο. Ωστόσο η ανάπτυξη των Αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων συνεχίζεται με την Ουάσιγκτον να επιδιώκει έναρξη των επιχειρήσεων αρχές Μαρτίου.

Αποφασισμένη να προχωρήσει σε πόλεμο εμφανίζεται η Αμερικανική Κυβέρνηση, παρά την σθεναρή αντίσταση ή την απροθυμία πολλών συμμάχων της. Το νέο σχέδιο ψηφίσματος το οποίο επεξεργάζονταν οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί, απλώς δίνει χρονικό περιθώριοκαλύτερου ακονίσματος των μαχαιριών.

ι. Οι πυρετώδεις διαβουλεύσεις των διπλωματών του ΟΗΕ κατέληξαν στο...πουθενά. ΟΙ επιθεωρητές στο Ιράκ έκλεισαν τα σημειωματάρια τους και ετοίμασαν τις αποσκευές τους για αναχώρηση από το Ιράκ. Η Διεθνής Κοινότητα εξέφρασε τη δυσφορία της για το ναυάγιο των διπλωματικών προσπαθειών προς αποτροπή της συγκρούσεως.

Ουδείς αμφιβάλλει ότι οι Αμερικανοί μετά τα έξυπνα πολεμικά μέσα θα βγουν νικητές από τον πόλεμο κατά του Ιράκ. Το πρόβλημα έγκειται στη δημιουργία βιώσιμου καθεστώτος μετά την ανατροπή του Σαντάμ. Βέβαια η «γαλαντομία τους» θα πραγματοποιηθεί με ...ξένες τσέπες, διαθέτοντας τα έσοδα για την ανακούφιση του Ιρακινού λαού από τα πετρέλαια.

ια. Στο απόλυτο σκότος άρχισε και διεξάγεται ο πόλεμος της ηλεκτρονικής εποχής. Με 250.000 στρατιώτες ΗΠΑ και Βρετανία επιχειρούν να καταλάβουν τη Βαγδάτη και να θέσουν υπό τον έλεγχό τους τις πετρελαιοπηγές της χώρας.

ιβ. Με κτυπήματα τύπου «καμικάζι» οι Ιρακινές δυνάμεις έχουν ανακόψει την προέλαση των συμμαχικών δυνάμεων προς τη Βαγδάτη, συναντώντας σθεναρή αντίσταση. Αίσθηση προκάλεσαν οι εικόνες των πρώτων Αμερικανών αιχμαλώτων. Ωστόσο το σφυροκόπημα από κύματα βομβαρδισμών της αεροπορίας άρχισε να δημιουργεί προβλήματα και τους πρώτους νεκρούς αμάχους.

ιγ. Ενιαίο μέτωπο για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσεως στο Ιράκ επιχειρούν να σχηματίσουν οι χώρες-μέλη του ΟΗΕ, μετά την αποτυχία στο διπλωματικό επίπεδο για τον πόλεμο. Ωστόσο το σφυροκόπημα του Ιράκ στο πλαίσιο της επιχειρήσεως «Σοκ και Δέος» συνεχίστηκε ακατάπαυστα ενώ ο Πλανητάρχης διαπιστώνει πρόοδο και δεσμεύεται μακροπρόθεσμα για την

«απελευθέρωση» του Ιρακινού λαού και την «εδραίωση της ασφάλειας και της ειρήνης στον κόσμο». Οι παράπλευρες απώλειες αυξάνονται όπως και τα φέρετρα που επιστρέφουν σε ΗΠΑ και Βρετανία.

Οι «χειρουργικοί» βομβαρδισμοί και η διστακτικότητα προέλασης χαρακτήρισαν την πρώτη φάση της Αμερικανοβρετανικής επίθεσης κατά του Ιράκ. Η υπερβολική αισιοδοξία των Αμερικανών στις ψυχολογικές επιχειρήσεις δεν υπήρξε η αναμενόμενη, ώστε οι Ιρακινοί να πεισθούν να καταθέσουν τα όπλα, ιδιαίτερα στον νότιο τομέα (Σϋίτες).

ιδ. Τουλάχιστον 1500 Τούρκοι στρατιώτες εισήλθαν στο Β. Ιράκ με το πρόσχημα, αφενός της προστασίας των Τουρκομάνων και αφετέρου της προλήψεως προσφυγικού κύματος στην Τουρκία.

Η «εμπροσθοφυλακή» των Τούρκων προκάλεσε σοβαρές ανησυχίες στους Κούρδους του Β. Ιράκ, οι οποίοι ευρίσκονται σε κατάσταση αναμονής αλλά και επιφυλακής προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο εκτεταμένης εισβολής Τουρκικών στρατευμάτων στην περιοχή, η οποία έχει μετατραπεί σε αυτόνομη Κουρδική ζώνη όπου η Βαγδάτη ουδεμία εξουσία ασκεί. Με το όπλο λοιπόν «παραπόδα» αναμένουν οι Κούρδοι τους Τούρκους. Ίδομεν!!

ιε. Η άρνηση της Άγκυρας για διέλευση από το Τουρκικό έδαφος 62.000 Αμερικανών στρατιωτών καθυστέρησε αλλά δεν ματαίωσε τα συμμαχικά σχέδια. Με την εμφάνιση των αλεξιπτωτιστών της 173^{ης} αερομεταφερομένης Ταξιαρχίας στον ουρανό του Β. Ιράκ, άρχισε η συμμαχική δράση στην υπόψη περιοχή.

ιστ. Ο Βρετανός Πρωθυπουργός επιμένει στην συμμετοχή του ΟΗΕ στην μετά-Σαντάμ εποχή, παρά την αποτυχία της Βρετανίας να πείσει τις ΗΠΑ για συνδιαχείριση του μεταπολεμικού Ιράκ υπό την αιγίδα του διεθνούς οργανισμού.

ιζ. Αμερικανικά και Βρετανικά αεροσκάφη έχουν βομβαρδίσει δύο φορές το Κέντρο Τύπου της Βαγδάτης καταστρέφοντας το μεγαλύτερο μέρος των τηλεπικοινωνιακών εγκαταστάσεων της Ιρακινής πρωτεύουσας. Με προσβολή από

αμερικανικό άρμα κατά του ξενοδοχείου που διαμένουν ξένοι δημοσιογράφοι, εφονεύθησαν 3 άτομα.

Η επιδιωκόμενη μετατροπή της ενημέρωσης σε «γκρίζα ζώνη» έχει δημιουργήσει σάλο στο διεθνή δημοσιογραφικό χώρο.

ιη. Πολλούς νεκρούς ανάμεσα στον άμαχο πληθυσμό έχουν αφήσει οι σφοδροί βομβαρδισμοί εναντίον της Βαγδάτης των τελευταίων ημερών, όπως πολλοί είναι και οι νεκροί στα πεδία των μαχών. Ήδη οι νεκροί στην Ιρακινή πρωτεύουσα έχουν υπερβεί τους εκατό (συνολικά άνω των 400) με άγνωστο αριθμό τραυματιών από τις «παράπλευρες απώλειες».

ιθ. Ο Ιρακινός ηγέτης κάλεσε τους Ιρακινούς να αντισταθούν με όλα τα μέσα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η επίθεση αυτοκτονίας με φορτηγό βόμβα στην Βαγδάτη με αποτέλεσμα να φονευθούν τρεις Αμερικανοί. Στο διάγγελμα – προσκλητήριο ο Σαντάμ υποσχέθηκε «εκπλήξεις» στους Αμερικανούς και Βρετανούς. Παράλληλα έντονη κινητικότητα παρατηρήθηκε στο διπλωματικό πεδίο όπου συναντήθηκαν στο Παρίσι οι ΥΠΕΞ Γαλλίας, Γερμανίας και Ρωσίας οι οποίοι κατέληξαν ότι ο ΟΗΕ πρέπει να διαδραματίσει ουσιαστικό και κεντρικό ρόλο στο μεταπολεμικό Ιράκ.

Η πρόσφατη συνάντηση Μπους και Μπλερ στην Ιρλανδία και το κοινό ανακοινωθέν (επεσημάνθη από τον Βρετανό Πρωθυπουργό) ότι ο ρόλος του Ιρακινού λαού θα είναι κυριαρχικός στην μετά Σαντάμ εποχή, πιθανώς να σηματοδοτεί νέες αντιπαραθέσεις στο διεθνές επίπεδο (ΕΕ-ΟΗΕ).

κ. Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις των Αμερικανών και Βρετανών και οι βομβαρδισμοί στην καρδιά της Μεσοποταμίας έχουν προκαλέσει την οργή ολόκληρου του Αραβικού κόσμου. Η Αμερικανική εισβολή και ο θάνατος εκατοντάδων αμάχων, έχει αφυπνίσει τα εθνικιστικά και θρησκευτικά αισθήματα των Αράβων οι οποίοι βλέπουν ένα άλλο «Παλαιστινιακό» να δημιουργείται με την εισβολή των Αμερικανών στο Ιράκ.

Προκειμένου να «χρυσωθεί» το «χάπι» των Αράβων, οι Αμερικανοβρετανοί επανέφεραν στο προσκήνιο το Μεσανατολικό, δεσμευόμενοι για την άμεση επίλυσή του. Πέραν όμως τούτων ουδείς κάνει λόγο για την υπερ-ασφάλεια του Ισραήλ με τη δημιουργία «BUFFER» ζωνών (Ιράκ-Συρία κ.λ.π)

κα. Σε υψηλούς τόνους προειδοποίησε η Συρία για εμπλοκή της στο θερμό μέτωπο, ενώ το Ιράν τηρείουδέτερη στάση (;) διαμηνύοντας ότι θα διαφυλάξει τα συμφέροντά του.

Με την ανοικτή απειλή του Υπουργού Αμύνης των ΗΠΑ εναντίον Συρίας και Ιράν, ανάγονται σαφώς ενδυνάμει επόμενες θερμές περιοχές στην Μέση Ανατολή.

κβ. Σύμφωνα με τα σχέδια της Ουάσιγκτον, το μεταπολεμικό Ιράκ θα μετατραπεί σε «αμερικανικό προτεκτοράτο» για χρόνο άνω των έξι μηνών. Σε αλληπάλλληλα «λάθη» των Αμερικανοβρετανικών βομβαρδισμών οφείλεται η προσβολή Αμερικανοκουρδικής φάλαγγας με 18 νεκρούς και 45 τραυματίες. Ανάλογο επεισόδιο έγινε και εναντίον της Ρωσική διπλωματικής αποστολής, με το κλίμα δυσφορίας να εντείνεται.

κγ. Σε θέατρο σφοδρών συγκρούσεων μετετράπη η Βαγδάτη και το αεροδρόμιό της όπου επιχειρούσαν Αμερικανικές δυνάμεις σε προσπάθεια να καταρρεύσει η Ιρακινή αντίσταση και να αποφευχθεί η εμπλοκή σε αιματηρές μάχες εντός της πόλεως.

Κάποιοι ανεγκέφαλοι παραλλήλισαν την πολιορκία του Μεσολογγίου με την...πολιορκία της Βαγδάτης. Δεν μένει άλλο παρά να παραλληλίσουν τον θάνατο του Μάρκου Μπότσαρη με τον....του Σαντάμ. ΑΙΣΧΟΣ!!

κδ. Θλίψη, αγανάκτηση και πένθος προκάλεσαν οι απώλειες από επίθεση κατά δημοσιογράφων στην Βαγδάτη από Αμερικανικό άρμα μάχης.

κε. Την αρχή του τέλους του καθεστώτος Σαντάμ πανηγύρισαν πλήθη Ιρακινών στην Βαγδάτη, την στιγμή όπου τα σημάδια αναρχίας και χάους γίνονται εντόνως εμφανή.

Ο Αμερικανικός στρατός ανέτρεψε το καθεστώς του Σαντάμ σε 21 ημέρες μόνο με πολύ μικρότερες δυνάμεις (το 1/6) αυτών οι οποίες είχαν αποσταλεί στον Κόλπο. Οι «γύπες» του Πενταγώνου αισθάνονται δικαιωμένοι διότι ο πόλεμος απεδείχθη κατώτερος του αναμενόμενου με τους «φενταγίν» και τις επίλεκτες δυνάμεις του Ιράκ να μην ανταποκρίθηκαν στο «μύθο» ο οποίος είχε καλλιεργηθεί. Να υποθέσει κανείς ότι υπήρξε «στημένο» παιχνίδι ...κάτω από το τραπέζι;

κστ. Οι Αμερικανοκουρδικές δυνάμεις κατέλαβαν την Μοσούλη, επισφραγίζοντας την κατάρρευση του Ιρακινού καθεστώτος στο βόρειο Ιράκ, καθώς η πόλη παρεδόθη σχεδόν αμαχητί. Τελευταίο οχυρό του Σαντάμ παραμένει η γενέτειρά του Τικρίτ στην οποία σφίγγει ασφυκτικά ο κλοιός. Πολλά «σενάρια» έχουν κυκλοφορήσει περί της τύχης του Σαντάμ και του αμέσου περιβάλλοντός του.

Απόλυτο χάρο εξακολουθεί να βασιλεύει στις μεγαλουπόλεις του Ιράκ, καθώς οι αμερικανικές δυνάμεις δεν φαίνονται προς το παρόν πρόθυμες ή ικανές να διασφαλίσουν την τάξη. Το φάσμα του εμφυλίου πλανάται πάνω από το Ιράκ το οποίο έχει παραδοθεί σε λεηλασίες και συγκρούσεις μεταξύ Ιρακινών.

κζ. Συνομιλίες με τους Παλαιστινίους με μακροπρόθεσμο στόχο την κατάπαυση του πυρός άρχισαν με εντολή του Ισραηλινού Πρωθυπουργού.

Πρόκειται για κίνηση-έκπληξη και πολιτικό ελιγμό του Σαρόν με στόχο την προσέλκυση των Εργατικών αντιπάλων τους με απότερο στόχο την ειρήνευση. Τδομεν!!

κη. Ανυποχώρητος στις σκληροπυρηνικές θέσεις του σχετικά με το Παλαιστινιακό ζήτημα παραμένει ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός ο οποίος αντιτίθεται στην επιστροφή των Παλαιστινίων στα Ισραηλινά εδάφη. Την ίδια στιγμή οι διεθνείς μεσολαβητές για το Μεσανατολικό (ΗΠΑ – Ρωσία – ΕΕ – ΟΗΕ), τόνισαν ότι το σχέδιο με τα σταδιακά βήματα προς την υιοθέτηση της τελικής λύσεως πρέπει να γίνει αποδεκτό και από τις δύο πλευρές.

Η «ακανθώδης πορεία» προς την ίδρυση Παλαιστινιακού κράτους συνδέεται άμεσα με την έκβαση του πολέμου στο Ιράκ (Μπους). Τι λέει όμως το Εβραϊκό λόμπυ;

κθ. Οι ΗΠΑ έχουν χρησιμοποιήσει το δικαίωμα του VETO στον ΟΗΕ από ιδρύσεως του οργανισμού μέχρι το 2002, εβδομήντα έξη (76) φορές. Από αυτές σε σαράντα (40) περιπτώσεις είχαν μια κοινή συνιστώσα. Την προστασία του Ισραήλ από ενδεχόμενη καταδίκη του στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Είναι γεγονός ότι οι ΗΠΑ στηρίζουν την ελευθερία του λόγου, αρκεί οι άλλοι να το...βουλώνουν!!!

λ. Πολύνεκρη επίθεση αυτοκτονίας σημειώθηκε στο Ισραήλ από Παλαιστίνιο «καμικάζι» με 15 νεκρούς και 50 τραυματίες. Με εκκαθαριστικές επιχειρήσεις απήντησαν οι Ισραηλινοί.

Παρόμοια γεγονότα θέτουν σε αμφιβολία την επανέναρξη ειρηνευτικής διαδικασίας και ανατρέπει το Αμερικανικό σχέδιο συνολικού «μετασχηματισμού» στην Μέση Ανατολή.

λα. Ζήτημα χρόνου αποτελεί ο διορισμός του ανωτάτου αξιωματούχου της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης Αμπάς ως Πρωθυπουργού της Παλαιστινιακής Αρχής.

λβ. Ο Σαρόν δεν φαίνεται διατεθειμένος να προβεί σε παραχωρήσεις και να ανεχθεί ένα ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος. Σύμφωνα με πληροφορίες προτίθεται να διευρύνει τον «φράκτη ασφαλείας».

Το Ισραήλ «περιφράσσει» τους Βεδουίνους επιθυμώντας να τους συγκεντρώσει σε μια περιοχή, όπως έκαναν οι Αμερικανοί με τους...Ερυθρόδερμους. Δάσκαλε που...δίδασκες....

2. ΕΛΛΑΣ

α. Τεράστια προβλήματα δημιουργήθηκαν από τις γενόμενες καθιζήσεις και ρήγματα στο εθνικό οδικό δίκτυο Κορίνθου – Τριπόλεως – Καλαμάτας. Σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονες θα απαιτηθούν άνω των 1,6 δις Ευρώ και χρονικό διάστημα 3-5 ετών για την αποκατάσταση όλων των ζημιών. Παράλληλα κατολισθήσεις άρχισαν να εμφανίζονται σε αρκετά χωριά.

Με την... τμηματική εφαρμογή ή την μη τήρηση των καθορισθέντων από τις μελέτες, την σπουδή παραδόσεως των έργων και τον πλημμελή έλεγχο στην επιτήρηση εκτέλεσης των έργων...διαχέονται οι ευθύνες αφήνοντας τους κατ'ουσίαν αρμοδίους στο ...απορόβλητο. Κάθε χωριό και κατολίσθηση, κάθε δρόμος και καθίζηση. Ας όψονται όσοι διέλυσαν την...Αγία ΜΟΜΑ!!! Οι μαύρες τρύπες των εθνικών οδών θα απορροφήσουν πακτωλό δις Ευρώ.

β. Ελικόπτερο του ΕΚΑΒ κατέπεσε στην θαλάσσια περιοχή της Ικαρίας, με αποτέλεσμα να φονευθούν οι δύο χειριστές και δύο επιβαίνοντες ως ιατρικό προσωπικό. Είναι το τρίτο Ε/Π του ΕΚΑΒ το οποίο καταπίπτει. Την αποστολή των αεροδιακομιδών ανέλαβαν προσωρινά οι Ένοπλες Δυνάμεις.

Με την κατάργηση των νυκτερινών πτήσεων, οι κάτοικοι των ακριτικών νησιών και περιοχών θα πρέπει να αρχίσουν προσευχές προκειμένου να μην...αρρωσταίνουν.

γ. Στα υψηλότερα επίπεδα όλων των εποχών διαμορφώνεται η τιμή του πετρελαίου θέρμανσης λόγω της καταστάσεως στην Μέση Ανατολή (Ιράκ).

Το ίδιο συμβαίνει και στααγγοράκια τα οποία πωλούνται με τιμές πετρελαίου...θέρμανσης.

δ. Θέμα μειονοτήτων εγείρουν ανενόχλητα οργανώσεις «Μακεδόνων», «Βουλγάρων», «Τούρκων» και «Τσάμηδων», μέσω του «βήματος» διεθνούς προβολής της ανθελληνικής προπαγάνδας στο Internet. Η Κυβέρνηση εξακολουθεί να θεωρεί νόμιμες τέτοιες οργανώσεις, επειδή κατέθεσαν δηλώσεις συνταγματικής πειθαρχίας.

Παρά τον βομβαρδισμό ανθελληνικής προπαγάνδας, οι εθελοτυφλούντες αρμόδιοι παραβλέπουν το γεγονός ότι αμφισβητείται δημοσίως η ελληνική εδαφική κυριαρχία, συνεπικουρούσης και της ασύδοτης μεταναστευτικής πολιτικής.

ε. Ση κοινοπραξία Αμερικανικών, Ισραηλινών, Ελληνικών και Γαλλογερμανικών εταιρειών, ανετέθη το πρόγραμμα των συστημάτων ασφαλείας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, σύμφωνα με απόφαση του ΚΥΣΕΑ, με κόστος 270.000.000 Ευρώ.

στ. Το δημογραφικό είναι ίσως το μεγαλύτερο ζήτημα το οποίο θα κληθεί να αντιμετωπίσει η Ελλάδα τα αμέσως επόμενα χρόνια. Σύμφωνα με στοιχεία μεγάλου μαιευτηρίου των Αθηνών, το 2001 γεννήθηκαν 2.582 παιδιά από Ελληνίδες μητέρες και 1.895 από αλλοδαπές.

Άμεση συγκεκριμένη δημογραφική πολιτική θα πρέπει να χαραχθεί από τους αρμόδιους, καθόσον η συνεχόμενη συρρίκνωση του αμιγούς ενεργού Ελληνικού πληθυσμού, έχει δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα τα οποία μετατρέπονται

***σε αλυσιδωτές αντιδράσεις σε όλους τους εθνικούς τομείς της χώρας.
Διερωτάται κανείς εάν οι κρατούντες είναι διεθνείς υπήκοοι και δεν ανήκουν
στην Ελλάδα !***

ζ. Χώρα του πρώην ανατολικού «μπλοκ» θυμίζει το κοινωνικό «προφίλ» της Ελλάδος, δεδομένου ότι τα κρατικά βάρη της τελευταίας δεκαετίας μεταφέρθηκαν στις πλάτες των ασφαλισμένων. Το συμπέρασμα προκύπτει από την ανάλυση πρόσφατων στοιχείων του γραφείου στατιστικών της Ε.Ε.

η. Η Αθήνα είναι μια από τις τρεις πλέον επικίνδυνες πόλεις της Δυτικής Ευρώπης, διαπιστώνει η ετήσια έκθεση Αμερικανικής εταιρείας, η οποία διενήργησε έρευνα σε 215 πόλεις του πλανήτη κρίνοντας αυτές με βάση την ασφάλεια και την ποιότητα ζωής που προσφέρουν στους πολίτες τους.

Η προαναφερθείσα κατάσταση είναι συνάρτηση της αυξήσεως της εγκληματικότητας, συνυφασμένης με την αθρόα είσοδο, και παραμονή λαθρομεταναστών – μεταναστών, συνδυαζόμενη με την αναποτελεσματικότητα των αρμοδίων φορέων δημόσιας ασφάλειας.

θ. Σε επίσημη ιστοσελίδα της Ελληνικής Προεδρίας και στο σημείο όπου οι δημοσιογράφοι απευθύνονται για να εξασφαλίσουν κάρτες για τις Συνόδους Κορυφής, η Κρήτη αναφέρεται ως...αυτόνομη χώρα !!!

Λόγω πληθώρας.....ειδικών ξενόγλωσσων, στο υπόψη Υπουργείο, κατάφεραν να αυτονομήσουν την νήσο. Θα τρίζουν τα κόκαλα του Βενιζέλου (Ελευθερίου).

ι. Πρόκληση πρώτου μεγέθους σημειώθηκε στο Αιγαίο από οπλισμένα Τουρκικά μαχητικά, τα οποία επιχείρησαν να παρενοχλήσουν το αεροσκάφος το οποίο μετέφερε τον Πρωθυπουργό στην Αλεξανδρούπολη. Εξήντα πέντε παραβιάσεις από δύο Τουρκικά μαχητικά πραγματοποιήθηκαν στο Αιγαίο σε ένα 48ωρο, προ της κρίσιμης συνάντησης στην Χάγη για το Κυπριακό.

Η αναποτελεσματική αντίδραση – πέραν των τυπικών διπλωματικών ενεργειών οι οποίες ουδέποτε ελήφθησαν υπόψη από την άλλη πλευρά – αυξάνει την επιθετικότητα της Άγκυρας, της οποίας αποτελεί μέρος της διαπραγματευτικής της τακτικής, βασιζόμενη στην αρχή «κερδίζω τα πάντα χωρίς να παραχωρώ τίποτε». Λαοί που δεν θυμούνται δεν έχουν μέλλον. (Ελευθέριος Βενιζέλος)

ια. Επιβεβαιώθηκαν οι πληροφορίες περί συστάσεως του Αμερικανικού ΥΠΕΞ προς τους πολίτες της χώρας αυτής να αποφεύγουν τις μετακινήσεις και επισκέψεις στην γεωγραφική ζώνη πυρός στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η Ελλάδα.

Η έναρξη του πολέμου θα εκτινάξει στα ύψη την τιμή του πετρελαίου, τροφοδοτώντας νέο κύμα ακρίβειας στην αγορά.

ιβ. Πραγματοποιήθηκαν οι ετήσιες κρίσεις στις Ένοπλες Δυνάμεις με δημιουργηθείσα αίσθηση την παραμονή δύο Αντιστρατήγων και τριών Αντιπετράρχων.

Χωρίς....εκπλήξεις έγιναν οι κρίσεις !!!

ιγ. Διαψεύσθηκαν οι προσδοκίες της Ελληνικής Κυβέρνησης πως η προσέγγιση με την νέα Τουρκική ηγεσία θα βοηθούσε στην αντιμετώπιση του μείζονος για την Ελλάδα προβλήματος, των προκλήσεων και των διεκδικήσεων της Άγκυρας στο Αιγαίο. Ο ΥΕΘΑ δεν έκρυψε την ανησυχία του για τις συνεχιζόμενες προκλήσεις στο Αιγαίο, οι οποίες «εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους» για την ασφάλεια των δύο χωρών, χωρίς να αποκλείει την πραγματοποίηση «κάποιου ατυχήματος».

Κατέρρευσε ο «μύθος» της Ελληνοτουρκικής προσέγγισης. Η ευθυγράμμιση του νέου Τούρκου Πρωθυπουργού με το στρατιωτικό κατεστημένο δημιουργεί νέα δεδομένα στο επικοινωνιακό φάσμα. Το χρηματιστήριο της εξωτερικής πολιτικής απαιτεί «ισχυρότατα χαρτιά» προκειμένου να αποφευχθεί ο εγκλωβισμός καθόσον ο...ευρωπαϊστής «φίλος Ισμαήλ» ...τελείωσε.

ιδ. Αύξηση, σημείωσε η ανεργία, το τελευταίο τρίμηνο του 2002, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας (10,9%)/

ιε. Αμοιβές – πρόκληση παρέχονται στην Διοίκηση του Χρηματιστηρίου. Το «μεροκάματο» για τον Πρόεδρο ανέρχεται σε 734 Ευρώ και στους Αντιπροέδρους 616 Ευρώ (Ετήσιες αποδοχές 246.515 Ευρώ)

Παρά το «φούντο» του Χρηματιστηρίου, υπάρχουν και...συναγρίδες οι οποίοι απολαμβάνουν μισθούς Limit up υψηλότερους του Πρωθυπουργού. Η κυρά Κατίνα από το Μολυβδοσκεπάστο ζει με 200 Ευρώ το μήνα. Να τους χαίρεται ο Ελληνικός λαός !!!

ιστ. Θέμα παρεκκλίσεων από την Συνθήκη Σένγκεν για να διευκολυνθεί ο Τουρκικός τουρισμός στα νησιά του Αιγαίου, θα θέσει η Ελληνική Κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επικίνδυνη «κερκόπορτα» για είσοδο λαθρομεταναστών και ενδεχομένως προσφύγων – λόγω καταστάσεως στο Ιράκ – ανοίγεται εκ μέρους της Ελλάδος.

ιζ. Οι Έλληνες εξελίσσονται με ταχείς ρυθμούς σε έναν από τους πλέον παχύσαρκους λαούς της Ευρώπης και τα ποσοστά των θανάτων από ασθένειες σχετιζόμενες με την παχυσαρκία αυξάνονται σταθερά. Πρόσφατη Ευρωπαϊκή έρευνα δείχνει ότι το 8,6% των ετησίων θανάτων οφείλονται στα επιπλέον κιλά.

ιη. Εκατοντάδες απόστρατοι Αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας συγκεντρώθηκαν έξω από το ΥΠΕΘΑ, διεκδικώντας τις μισθολογικές διαφορές τις οποίες αρνείται η Κυβέρνηση.

Το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός αρνήθηκε να δεχθεί αντιπροσωπεία των συνταξιούχων επιδεικνύει αλαζονεία, περιφρόνηση και...χαμηλό βαρομετρικό για τους απόμαχους του στρατεύματος. Άρμεγε Ευρώ και κούρευε....συντάξεις!!!

ιθ. Επιβεβαιώθηκε επισήμως η απόλυτη επικυριαρχία των ΗΠΑ στις ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΥΣ, όταν, Αμερικανικά μαχητικά απαίτησαν την απομάκρυνση Ελληνικού αεροσκάφους, ενώ αυτό ίπτατο εντός του FIR Αθηνών συμμετέχοντας σε Νατοϊκή αποστολή. Με ειδικό σήμα – «τελεσίγραφο», το οποίο εξεδόθη στις 31-1-2003 απαιτούν από κάθε αεροσκάφος και πλοίο το οποίο θα εισέρχεται σε περιοχές της Ελληνικής «κυριαρχίας» να ενημερώνει τις Αμερικανικές δυνάμεις.

Το απροσδιόριστο του εύρους μη προσεγγίσεως και η χρονική διάρκεια ισχύος του «τελεσίγραφου» παρέχουν το δικαίωμα στις ΗΠΑ να ελέγχουν το FIR Αθηνών και ολόκληρο το Αιγαίο με κυρίαρχες τις αεροπορικές και ναυτικές δυνάμεις της χώρας αυτής.

κ. Με νόμιμη άδεια παραμονής, με πλήρη στοιχεία όχι μόνο της προέλευσής τους αλλά και των ειδικοτήτων και δυνατοτήτων τους θα είναι περίπου 600.000 μετανάστες στην χώρα μας.

Ουδέποτε δηλώθηκε δημοσίως από υπεύθυνα άτομα πόσους μετανάστες δύναται να απορροφήσει η Ελλάδα και για πόσο χρονικό διάστημα. Το πλέον ταλαίπωρο σκέλος των αρμοδίων το...γόνατο φαίνεται ότι πάσχει από...επιγονατίτιδα.

κα. Με κομμένη την ανάσα παρακολουθεί η Ελληνική διπλωματία το Αμερικανικο-Τουρκικό θρίλερ, ευρισκόμενο σε εξέλιξη στα σύνορα του Β. Ιράκ. Κοινή εκτίμηση αποτελεί ότι η Άγκυρα απομακρύνεται από την ΕΕ, θέτει σε κίνδυνο την σχέση της με τις ΗΠΑ, αναθεωρεί το Κεμαλικό δόγμα στην εξωτερική πολιτική (αφομοίωση πληθυσμών αλλά όχι επέκταση) και αφήνει στο στρατιωτικό κατεστημένο τον απόλυτο έλεγχο της πολιτικής ζωής.

Την στιγμή που Γερμανία και Βέλγιο απείλησαν την Τουρκία με απόσυρση των πληρωμάτων τους από τα AWACS και η Κομισιόν με εμπλοκή στην ενταξιακή της πορεία, η Ελλάδα αγωνιά για να ...ικανοποιήσει την Άγκυρα, έχοντας ήδη δηλώσει προθυμία αποστολής στην Τουρκία του Κινητού Εργαστηρίου Αναλύσεων του Στρατού. Η σκόπιμη αφέλεια προήχθη σε...υψηλή διπλωματία.

κβ. Στη δημιουργία ημιεπαγγελματικού στρατού προχωρεί το ΥΕΘΑ, με «μοχλό» τους επαγγελματίες οπλίτες. Μέχρι σήμερα έχουν προσληφθεί 8.873 οπλίτες και ευρίσκεται σε σχέδιο η κατάταξη στις Ε.Δ. συνολικά 25.000 ανδρών μέχρι το 2005.

κγ. Ο ΥΕΘΑ και ο Αμερικανός Πρέσβυς συνεζήτησαν την αποστολή Ελληνικού στρατιωτικού προσωπικού υποστηρίξεως ανθρωπιστικής βοήθειας με τον όρο ότι θα τεθεί υπό την αιγίδα του ΟΗΕ.

κδ. Όλοι οι ηγέτες της «παλαιάς» και «νέας» Ευρώπης με τον Γ.Γ του υπό διάλυση ΟΗΕ, θα συνευρεθούν στην Αθήνα την 16 Απριλίου για την υπογραφή της Διεύρυνσης της ΕΕ.

Τίθεται άραγε κοινή πίστις στις ευρωπαϊκές αξίες ασφαλείας – δημοκρατίας – ειρήνης – προόδου κ.λ.π. από όλους ; Και η Ρωσία γιατί να μην είναι στην Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση ; Μήπως αρχίσουν οι φυκόμεντες τάσεις ενωρίς ;

ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Προσβολή για την Τουρκία χαρακτήρισε η Άγκυρα το ενδεχόμενο αναπτύξεως Τουρκικών στρατευμάτων υπό ξένη διοίκηση, στο πλαίσιο επιθέσεως στο Ιράκ. Ημίωρη συνάντηση είχε ο Αμερικανός ΥΠΕΞ με τον Τούρκο ομόλογό του για την κρίση στο Ιράκ, Κυπριακό, τις σχέσεις Τουρκίας – ΕΕ και το πακέτο εκτάκτου οικονομικής βοήθειας των ΗΠΑ προς την Άγκυρα.

Η προσπάθεια της Ουάσιγκτον να εξασφαλίσει την συνεργασία της Τουρκίας προκειμένου να ανοιχθεί μέτωπο στον Ιρακινό Βορρά, και οι οποιεσδήποτε διευκολύνσεις παρασχεθούν από τους Τούρκους, αποκλείεται να περάσει ανεκμετάλλευτη σε σφαιρικό πλαίσιο (οικονομία – αμυντικά υλικά κ.λ.π.).

β. Τουρκική εφημερίδα προκάλεσε αίσθηση με δημοσίευμα σύμφωνα με το οποίο η Τουρκία προτίθεται να προσφέρει ασφαλές καταφύγιο στον Σαντάμ Χουσεΐν εφόσον απεφάσιζε να παραιτηθεί για να αποφευχθεί ο πόλεμος. Ο Πρωθυπουργός της Τουρκίας διέψευσε κατηγορηματικά το υπόψη δημοσίευμα.

γ. Ο νέος πακτωλός δισεκατομμυρίων δολαρίων τα οποία προσέφεραν οι ΗΠΑ στην Τουρκία προκειμένου να εξασφαλισθεί η πολυπόθητη υποστήριξή της στην επέμβαση στο Ιράκ, φαίνεται να μην ικανοποιεί την Άγκυρα. Η προσφορά των ΗΠΑ περιελάμβανε 6 δις δολάρια σε πιστώσεις και 20 δις δολάρια υπό μορφή εγγυήσεων δανείων.

Οι λόγοι της μελετημένης άρνησης της Τουρκίας είναι οικονομικοί και πολιτικοί. Η οικονομική ζημία – σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των Τούρκων – θα ανέλθει στο ύψος των 50 δις δολαρίων. Οι πολιτικοί λόγοι αφορούν στην αποτροπή δημιουργίας Κουρδικού κράτους στο Β. Ιράκ με τις όποιες επιπτώσεις στο υπογάστριό της.

δ. Αμερικανική εφημερίδα επεσήμανε τις βαθύτατες ανησυχίες των Κούρδων του Ιράκ, οι οποίοι προειδοποιούν ότι ενδεχόμενη ανάπτυξη Τουρκικών στρατευμάτων στην περιοχή τους θα προκαλέσει χάος και πολύ πιθανό ένοπλη σύρραξη.

Η αναβίωση του Κουρδικού εθνικισμού με την σύσταση ανεξάρτητου Κουρδιστάν και ο ενδεχόμενος Κουρδικός έλεγχος των πετρελαιοπαραγωγών περιοχών του Κιρκούκ και της Μοσούλης – συνδυαζόμενος με μεταφορά οπλισμού από τους Κούρδους του Ιράκ στους Κούρδους της Τουρκίας – συνιστούν σοβαρότατους κινδύνους για την Τουρκία, της οποίας τα σχέδια κινδυνεύουν να οδηγήσουν σε απρόβλεπτα επικίνδυνες καταστάσεις.

ε. Επικίνδυνα παίγνια πραγματοποιεί η Άγκυρα στο Αιγαίο, όπου Τουρκικά F-16 παρενόχλησαν στην Λέσβο Ελληνικό C-130, ενέργεια η οποία έθεσε σε κίνδυνο την ζωή των επιβαινόντων και την ασφάλεια των πτήσεων.

στ. Ο ηγέτης του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης Ερντογάν εξελέγη βουλευτής και μετά την παραίτηση του Πρωθυπουργού Γιουλ, έλαβε από τον Τούρκο Πρόεδρο την εντολή σχηματισμού Κυβερνήσεως.

ζ. Την φίμωση κάθε φορέως πολιτικής εκφράσεως των Κούρδων επιχειρεί η Τουρκία, θέτοντας εκτός νόμου τα κόμματα HADEP και DEHAP τα οποία τους εκπροσωπούν.

Η κίνηση αυτή αποσκοπεί στην αποτροπή της εξεγέρσεως των Κούρδων οι οποίοι κατοικούν στο έδαφός της σε περίπτωση κατά την οποία η Τουρκία έλθει αντιμέτωπη με τους Κούρδους του Β. Ιράκ

η. Με το πρόσχημα των πιθανών επιχειρήσεων εναντίον του Ιράκ, οι ΗΠΑ καθιστούν την Τουρκία «στρατηγικό τοποτηρητή τους» στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, προωθώντας την καταστρατήγηση των FIR δύο χωρών (Κύπρου – Λιβάνου).

Η ένδειξη «Διαρκής» στην Τουρκική NOTAM καθιστά την Άγκυρα, προνομιούχο ελεγκτή των FIR άλλων κρατών, με τις ισχυρές πλάτες των πατρώνων τους. Εξ άλλου η τακτική της «μάχης» εκ της αισχράς...αποστάσεως δεκάδων ή εκατοντάδων χιλιομέτρων αποτελεί και παγία τακτική της.

θ. Σοβαρό πλήγμα στο διεθνές της κύρος εδέχθη η Τουρκία μετά την καταδικαστική σε βάρος της απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την υπόθεση Οτσαλάν, όπου η δίκη χαρακτηρίστηκε ως μη δίκαιη με σοβαρές παραβιάσεις.

ι. Την ικανοποίηση του αιτήματος των ΗΠΑ για την είσοδο των στρατευμάτων τους στο Τουρκικό έδαφος υποστήριξε ανοικτά ο Ερντογάν. Το θέμα ετέθη στην Τουρκική Βουλή και το μόνο το οποίο επετεύχθη ήταν η χρήση του εναέριου χώρου της Τουρκίας.

Παρά το σκληρό «Τουρκικό παζάρι» δεν επετεύχθη το επιθυμητό αποτέλεσμα. Αντίθετα στο νέο σκηνικό διαφαίνεται αποδυνάμωση των σχέσεων της αξιοπιστίας της Τουρκίας με ΗΠΑ μετά τις συνεχείς παλινδρομήσεις. Παράλληλα, λόγω αδιάλλακτης στάσεως στο Κυπριακό, μεγιστοποιείται η απόσταση ΕΕ – Τουρκίας αφενός και δημιουργείται προοπτική ημιαυτονομίας στους Κούρδους του Ιράκ αφετέρου, γεγονός το οποίο προκαλεί πανικό στην Άγκυρα.

ια. Εγράφη στον Τουρκικό αλλά και στον Ευρωπαϊκό τύπο ότι η Άγκυρα κρατά το χαρτί του Κυπριακού ζεστό για να το χρησιμοποιήσει στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων με την ΕΕ το 2004, όταν κριθεί ο καθορισμός ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Ο μύθος του μεταρρυθμιστή ηγέτη Ερντογάν, με την εκλογή του στην Πρωθυπουργία, κατέρρευσε καθώς ευθυγραμμίσθηκε πλήρως με το στρατιωτικό κατεστημένο.

Μετά από πάμπολλες προσπάθειες της Ελληνικής πλευράς – τις πλείστες με πρωτοβουλία της – για την αναβάθμιση των Ευρωτουρκικών σχέσεων και την εξομάλυνση των Ελληνοτουρκικών, οι ηγεσίες της Άγκυρας (στρατιωτική – πολιτική) διαψεύδουν τους μύθους και τις ψευδαισθήσεις.

ιβ. Ενισχυμένοι με την παρουσία Αμερικανών, οι Κούρδοι μαχητές εισήλθαν σε εδάφη τα οποία ανήκαν κάποτε στο καθεστώς του Σαντάμ, θεωρώντας την ενέργειά τους αυτή ως πρώτη νίκη. Η συμβολική αξία του εγχειρήματος είναι μεγάλη καθώς η Τουρκία είχε διατυπώσει εξ αρχής τη διαφωνία της για οποιαδήποτε προέλαση Κούρδων προς το Κιρκούκ και Μοσούλη.

Οι Τούρκοι Στρατηγοί βιώνουν την απαξίωση από την σύμμαχο υπερδύναμη, για συναίνεση προσβάσεως στο Ιρακινό Κουρδιστάν και κατά συνέπεια στα πετρελαϊκά κοιτάσματα της περιοχής. Με την από αέρος εισβολή των Αμερικανών στην συγκεκριμένη περιοχή, αφήρεσαν από τα χέρια των Τούρκων μοναδική ευκαιρία.

ιγ. Μεγάλος αριθμός παραβάσεων του FIR Αθηνών και παραβιάσεων του εθνικού εναέριου χώρου της Ελλάδος πραγματοποίησαν στο Αιγαίο Τουρκικά μαχητικά.

Παρά την «μετατόπιση» του ενδιαφέροντος των Τούρκων Στρατηγών στο Β. Ιράκ, η προκλητικότητα σε βάρος της Ελλάδας, παραμένει σταθερή. Οι Τούρκοι....δεν ξεχνούν το Αιγαίο !!

ιδ. Οι Αμερικανοί ήλθαν τελικά σε συμφωνία με την Τουρκία. Το τρίτο υπόμνημά τους έγινε δεκτό από την Κυβέρνηση Ερντογάν και ο Αμερικανός ΥΠΕΞ έφυγε από την Άγκυρα ικανοποιημένος κατά κάποιον τρόπο, αφήνοντας πίσω ένα δις δολάρια ως άμεση οικονομική βοήθεια, με επιπρόσθετες εγγυήσεις δανείων συνολικού ύψους 15 δις δολαρίων.

Με την οικονομική βοήθεια, η Άγκυρα εξασφάλισε την επιβίωσή της, λίγο πριν προχωρήσει σε στάση πληρωμών. Από το ολότελα...που λέει και ο λαός. Φαίνεται να υπακούουν στις εντολές των Αμερικανών προς το παρόν!

ιε. Στο πλαίσιο της διαβουλευτικής διασκέψεως η οποία πραγματοποιήθηκε στο Βελιγράδι, ο Τούρκος Πρωθυπουργός είχε μακρά συζήτηση με τον Έλληνα ομόλογό του όπου επέμεινε να τηρηθεί ανοικτή η διαδικασία λύσεως του Κυπριακού, ώστε να μην θεωρηθεί ότι κατά την Σύνοδο Κορυφής της 16 Απριλίου στην Αθήνα, να μην θεωρηθεί με την Συνθήκη Προσχωρήσεων της Κύπρου το θέμα έχει κλείσει.

ιστ. Οι ΗΠΑ σπεύδουν να καθησυχάσουν τις ανησυχίες της Τουρκίας από την κατάληψη του Κιρκούκ από τους Κούρδους και υπεσχέθησαν στην Άγκυρα να τους απομακρύνουν από την πόλη αυτή. Η δέσμευση έγινε από τον Αμερικανό ΥΠΕΞ προς τον Τούρκο ομόλογό του.

Σε συναγερμό έχει τεθεί η Τουρκική Κυβέρνηση ζητώντας από τους Αμερικανούς να μην περάσουν στα χέρια των Κούρδων οι πετρελαιοπηγές του Κιρκούκ και Μοσούλης, το ενδεχόμενο εισβολής Τουρκικών δυνάμεων προκαλεί ανησυχίες για τις παράπλευρες εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή.

ιζ. Προκειμένου να αντισταθμίσει τις οιοσδήποτε παρενέργειες με τους Κούρδους του Β. Ιράκ, η Άγκυρα προχώρησε στην προσέγγιση του Ιράν και Συρίας, φοβούμενη το ενδεχόμενο Κουρδικών αποσχιστικών κινημάτων. Η προσέγγιση αντιμετωπίζεται πλέον με ιδιαίτερη καχυποψία από τις ΗΠΑ, χωρίς να αποκλείεται περαιτέρω διατάραξη στις ήδη διαταραγμένες σχέσεις Ουάσιγκτον – Άγκυρας.

ΚΥΠΡΟΣ

α. Ο νικητής των Κυπριακών εκλογών και νέος Πρόεδρος της Κύπρου έτεινε χείρα συνεργασίας προς τον απερχόμενο Πρόεδρο για τις διαπραγματεύσεις προς επίλυση του Κυπριακού, την οποία δεν απεδέχθη ο Κληρίδης.

Η νέα Κυπριακή ηγεσία θα κληθεί να αποδείξει την αξιοπιστία της και την αποτελεσματικότητά της, καθώς οι σχεδιασμοί δημιουργίας προτεκτοράτου ελλιπούς κυριαρχίας, αποτελούν παγία στρατηγική επιδίωξη της Ουάσιγκτον και Λονδίνου.

β. Με ενορχηστρωμένη προσπάθεια για να αποφύγουν τη διαπραγμάτευση και να χρεώσουν ενδεχόμενο αδιέξοδο στο Κυπριακό και στον νέο Πρόεδρο της Κύπρου άρχισε η Άγκυρα και ο Ντεκτάς τις κωλυσιεργίες χρησιμοποιώντας και δημοσιεύματα ξένου τύπου.

γ. Δυσμενέστερους όρους για την Ελληνοκυπριακή πλευρά και μεταξύ άλλων την παραμονή της Καρπασίας υπό Τουρκοκυπριακή διοίκηση περιείχε το νέο αναθεωρημένο σχέδιο του ΟΗΕ. Προκειμένου να αμβλυνθούν οι εντυπώσεις και να διαμορφωθεί θετικό κλίμα ο ΓΓ του ΟΗΕ μετέβη στην Κύπρο όπου μετά την συνάντηση με τις δύο πλευρές εξεπλάγη διότι δεν εγένετο αποδεκτό το 3^ο αναθεωρημένο σχέδιό του.

Η έλλειψη αμοιβαιότητας σε «αγαθές» προθέσεις μεταξύ των δύο πλευρών και ιδιαίτερος η επιμονή της Ουάσιγκτον και Λονδίνου για την αποδοχή του σχεδίου, προκαλεί ερωτηματικά καθώς αφενός μεν ενδέχεται να δημιουργηθεί ένα νέο πρόβλημα στην Ευρώπη και αφετέρου να εξασφαλίσουν την Αγγλοαμερικανική επικυριαρχία στην Μεγαλόνησο.

δ. Ραντεβού για συμφωνία, έκλεισε ο ΓΓ του ΟΗΕ με μεταμερή συνάντηση στην Χάγη για το Κυπριακό. Παράλληλα νέα κρίση αδιαλλαξίας προέκυψε από τον

Ντεκτάς ο οποίος αρνείται το τρίτο σχέδιο Ανάν και το δημοψήφισμα, παρά τα αναμενόμενα οικονομικά κίνητρα προς τους Τουρκοκυπρίους από την ΕΕ.

ε. Με το βλέμμα στην Άγκυρα, πραγματοποιήθηκε συνάντηση στην Αθήνα του Κυπρίου Προέδρου με τον Έλληνα Πρωθυπουργό, εν όψει της διασκέψεως στην Χάγη.

Η αποφυγή οιασδήποτε δηλώσεως επί της ουσίας των συνομιλιών και η διάρκεια συναντήσεως, επιβεβαιώνουν τη διάσταση απόψεων Αθηνών-Λευκωσίας, με την Αθήνα να πιέζει για την αποδοχή του τρίτου σχεδίου Ανάν.

στ. Ναυάγησαν οι συνομιλίες για το Κυπριακό στην Χάγη, αποδεικνύοντας τις ψευδαισθήσεις τις οποίες έτρεφε η Ελληνική πλευρά.

Ένας νέος κύκλος διαφαίνεται για τις Ελληνοτουρκικές και Ευρωτουρκικές σχέσεις μετά την αποτυχία επιλύσεως του Κυπριακού. Το σχέδιο Ανάν ετέθη στο ψυγείο και προβληματισμοί προκύπτουν για τις επιπτώσεις στα ζητήματα του Αιγαίου και όχι μόνον.

ζ. Τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ προέβαλαν δηλώσεις της ΕΕ όπου η Τουρκία προειδοποιείται για τις συνέπειες στην ένταξή της, εφόσον δεν λύνει το Κυπριακό, με προειδοποίηση ότι θα προχωρήσει στην ένταξη της Ελληνοκυπριακής Διοικήσεως στις 16 Απριλίου.

Το Κυπριακό αποτελεί τον «άσσο» στο μανίκι της Τουρκίας για τη διαπραγμάτευση η οποία θα διεξαχθεί το 2004 με την ΕΕ για την έναρξη των ενταξιακών διεργασιών.

η. Οργή προκάλεσε στην Λευκωσία η δήλωση του Έλληνα Υφυπουργού Εξωτερικών στην Άγκυρα κατά την οποία η Τουρκία δεν ευθύνεται για το ναυάγιο της Χάγης.

θ. Στα «αντίποινα» που είχαν αποφασισθεί σε συνεργασία με την Άγκυρα, επανέρχεται ο Ντεκτάς μετά την Χάγη. Πολιτικοί παρατηρηταί στα κατεχόμενα δεν αποκλείουν μετά την 16^η Απριλίου να επανέλθουν στο προσκήνιο στοιχεία του «πακέτου προσαρτήσεως των κατεχομένων» που είχαν χρησιμοποιηθεί ως απειλή στο παρελθόν.

Ο καιροσκοπισμός της Άγκυρας τα προσεχή δύσκολα χρόνια εκτιμάται ότι επιφυλάσσει άγρια παιχνίδια στα «κυριαρχικά μας δικαιώματα» καθόσον το Κυπριακό είναι ...αχλάδα με τεράστια ουρά.

ι. Εντείνεται η ανησυχία της Λευκωσίας καθώς οι Βρετανικές Βάσεις έχουν καταστεί ορμητήριο των Αμερικανικών και Βρετανικών δυνάμεων.

ια. Ο Τουρκοκύπριος ηγέτης Ντεκτάς πρότεινε να αρχίσουν εκ νέου οι διαπραγματεύσεις για την λύση του Κυπριακού λησιμονώντας ότι ο ίδιος προμηγός τις «τορπίλισε» απορρίπτοντας το σχέδιο Ανάν.

Επειδή διαφαίνεται ότι με τις πολεμικές εξελίξεις στο Ιράκ, τα πράγματα «στριμώχνουν» τόσο τον ίδιο όσο και την Τουρκία, συμπεριφέρεται ως «πονηρός ανατολίτης».

ιβ. Συνεπής στην προσπάθειά της να μεταφέρει τις συνομιλίες για το Κυπριακό σε διμερές επίπεδο παραμένει η Τουρκία, η οποία επιδεικνύει «ανατολίτικη» ευρηματικότητα, προκειμένου να επιτύχει τον στόχο της. Μετά την πρώτη επιστολή του Ντεκτάς για έναρξη διαπραγματεύσεων με την οποία πρότεινε την επιστροφή της κατεχόμενης Αμμοχώστου με αντάλλαγμα την άρση του εμπάργκο στα κατεχόμενα, επανήλθε με δεύτερη επιστολή να επανασκεφθούν τις προτάσεις του.

Επειδή διαφαίνεται ότι με τις πολεμικές εξελίξεις στο Ιράκ και την καταδίκη των ελιγμών του Ντεκτάς από ΗΠΑ – Βρετανία, τα πράγματα άρχισαν να

«στριμώχνουν» τόσο τον ίδιο όσο και την Τουρκία, συμπεριφέρεται ως «πονηρός ανατολίτης».

ιγ. Σαφείς ευθύνες στον Ντεκτάς και στην Τουρκία επιρρίπτει ο ΓΓ του ΟΗΕ στην έκθεσή του προς το Συμβούλιο Ασφαλείας για το Κυπριακό. Με επιστολή του ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας προς τους ομολόγους του της ΕΕ, απαιτεί την απόσυρση κάθε αναφοράς στην ονομασία «Κυπριακή Δημοκρατία» στην συνθήκη προσχωρήσεως την οποία θα υπογράψει η Κύπρος στις 16 Απριλίου στην Αθήνα.

Όρους επιδιώκει να θέσει η Τουρκία στην ΕΕ για την ένταξη της Κύπρου. Με τις αλλαγές τις οποίες προωθεί η Τουρκία (από μόνη της;) η ένταξη της Κύπρου τίθεται υπό καθεστώς ομηρίας διχοτομικής λύσεως του προβλήματος.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αίσθηση προκάλεσε η επίθεση ομάδας αγνώστων στο Αμερικανικό Κέντρο Ενημερώσεως στην πόλη Σκόδρα της Αλβανίας. Είναι η πρώτη φορά που σημειώνεται αντιαμερικανικό επεισόδιο στην Αλβανία, καθώς η κυβέρνηση της χώρας έχει ταχθεί υπέρ της Ουάσιγκτον στο θέμα του Ιράκ.

β. Βαρύ πολιτικό κλίμα για την Ελλάδα επικρατεί στα Σκόπια, κυρίως λόγω της καθυστέρησης η οποία εσημειώθη στην χορήγηση της υποσχεθείσης οικονομικής βοήθειας. Ενδεικτικό του εμπαιγμού που επιχειρούν τα Σκόπια κατά της Ελλάδος αποτελούν οι παρενέργειες στην υπόθεση του ονόματος.

γ. Αγωνιωδώς και με...μπαλώματα επιχειρεί το Ελληνικό ΥΠΕΞ να καλύψει την «μαύρη τρύπα» από την μεγάλη καθυστέρηση της υλοποίησης του Ελληνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων (ΕΣΟΑΒ).

Η «μετακόμιση» των αρμοδιοτήτων της διεθνούς οικονομικής βοήθειας, από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας στο Υπουργείο Εξωτερικών, καταδεικνύει το

μέγεθος της αποτυχίας συνυπολογιζομένης της δυσαρέσκειας και των αρνητικών σχολίων στις Βαλκανικές πρωτεύουσες.

δ. Διαδοχικές συναντήσεις με την πολιτειακή και πολιτική ηγεσία της Ελλάδος είχε ο Ρουμάνος Πρόεδρος στο πλαίσιο επισκέψεως στην Ελλάδα για την σχεδιαζόμενη επιχείρηση στο Ιράκ.

στ. Συμμάχους του πρώην ισχυρού ανδρός της Γιουγκοσλαβίας Μιλόσεβιτς υποδεικνύει ανοικτά πλέον η Κυβέρνηση της Σερβίας ως υπεύθυνους της δολοφονίας του Πρωθυπουργού Τζίντζιτς. Επικρατέστερος αντικαταστάτης του δολοφονηθέντος φέρεται ο Ζίβκοβιτς, πρώην Υπουργός Εσωτερικών.

Η επικρατούσα σταθερότητα στην περιοχή, έχει αποτελέσει στόχο των εκτελεστών με απρόσμενες συνέπειες στην δίνη της πολιτικής αστάθειας. Η εν ψυχρώ δολοφονία του φιλοδυτικού Σέρβου Πρωθυπουργού πιθανόν να σηματοδοτεί την επιστροφή του νεοσύστατου κράτους στο πολυτάραχο παρελθόν.

ζ. Καθήκοντα Πρωθυπουργού της Σερβίας ανέλαβε ο φιλοδυτικός και μεταρρυθμιστής Ζίβκοβιτς.

Στην γραμμή του δολοφονηθέντος Πρωθυπουργού παραμένει ο νέος και εδραιώνει κλίμα εμπιστοσύνης.

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Με επιστολή του ο Βρετανός Πρωθυπουργός προς τον προεδρεύοντα στην ΕΕ Έλληνα ομόλογό του υπέδειξε το περιεχόμενο των συμπερασμάτων της προσεχούς έκτακτης Διάσκεψης Κορυφής, προεξοφλώντας τον πόλεμο κατά του Ιράκ.

Με ύφος...παλαιού αποικιοκράτη ο Βρετανός Πρωθυπουργός υπέδειξε θρασύτητα στον προεδρεύοντα πώς πρέπει να χειρισθεί τις εργασίες της Συνόδου. Φαίνεται ότι λησμόνησε ότι «η Βρετανία έπαψε να κυβερνά τα ...κύματα» και προσεκολύθη ως ένα επιπλέον άστρο στην σημαία της Ουάσιγκτον!

β. Πραγματοποιήθηκε η έκτακτη Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ στις Βρυξέλλες, όπου μετά από έντονο διπλωματικό παρασκήνιο, το οποίο αντανάκλούσε την αγωνία να ικανοποιηθούν οι ταυτισθέντες εταίροι με την Ουάσιγκτον, υιοθετήθηκε κοινή θέση, σύμφωνα με την οποία εστάλη σκληρό τελεσίγραφο προς την Βαγδάτη, στήριξη των αποφάσεων του ΟΗΕ, συναίνεση στην χρήση βίας ως έσχατης λύσης.

Στις συμπληγάδες της «κόντρας» μεταξύ Ουάσιγκτον και Γαλλογερμανικού άξονα δοκιμάστηκε η Ελληνική Προεδρία με μααραθώνιες διαβουλεύσεις σε ελάχιστο παρανομαστή για την υπόθεση του Ιράκ, όπου επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά το χάσμα μεταξύ των «Ατλαντιστών» και του Γαλλογερμανικού άξονα.

γ. Κρίση ενέσκηψε και στο ΝΑΤΟ, με την κατηγορηματική άρνηση της Γαλλίας-Γερμανίας-Βελγίου να ενδώσουν στις ασφυκτικές πιέσεις και στα πολεμικά σχέδια της Ουάσιγκτον.

Το βέτο των τριών – για πρώτη φορά στην συμμαχία – κατέδειξε με τον πλέον σαφή τρόπο ότι η αλαζονεία μπορεί να περιοριστεί αρκεί να υπάρχει...πολιτική γενναιότητα!!

δ. Με την ανάληψη της Ελληνικής Προεδρίας στην ΕΕ, συμπεριελήφθησαν και θέματα τα οποία αφορούσαν στον τομέα αμύνης και ασφάλειας. Πρόκειται για άνω των δέκα θεμάτων – ενταχθέντα σε τρεις ενότητες – τα οποία χειρίσθη η Διεύθυνση Αμυντικής Πολιτικής (ΔΑΠ) του ΓΕΕΘΑ, με έξη Αξιωματικούς και των τριών όπλων, οι οποίοι ολοκλήρωσαν με επιτυχία τα ανατεθέντα. Ιδιαίτερα η διαστημική πρωτοβουλία της Ελλάδος υπήρξε η πλέον επιτυχής πρωτοβουλία της χώρας στην ΕΕ.

Σε αντίθεση με τις επιδόσεις της Ελληνικής Προεδρίας σε άλλα θέματα, η αντίστοιχη στον τομέα αμύνης και ασφάλειας υπήρξε μέχρι στιγμής λίαν επιτυχής, χάρις στην υπευθυνότητα, μεθοδολογία και υψηλό αίσθημα ευθύνης των εμπλακέντων.

ε. Στην Αθήνα ευρέθη ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Συνελεύσεως Ζισκάρ ντ'Εστέν, όπου συμμετείχε στο Συνέδριο του Ευρωπαϊκού Κινήματος. Υπενθυμίζεται ότι ο ανωτέρω αξιωματούχος είχε προκαλέσει αίσθηση όταν δήλωσε ότι «η Τουρκία δεν ανήκει στην Ευρώπη».

στ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προειδοποίησε τα μέλη της Ενώσεως ότι ο επικείμενος πόλεμος στο Ιράκ δεν θα χρησιμοποιηθεί από ουδεμία χώρα της Ευρωζώνης ως άλλοθι για ενδεχόμενη απόκλιση από τους στόχους των προγραμμάτων Σταθερότητας και Αναπτύξεως.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στο Ιράκ και το θεσμικό πλήγμα του διχασμού – απόρροια της επιδράσεως στην ΕΕ – καταδεικνύουν το στρατηγικό αδιέξοδο της Κομισιόν. Ίσως με καθυστέρηση...αντελήφθησαν οι Ευρωπαίοι ότι μια διευρυμένη Ευρώπη θα είναι πιο ...υπερατλαντική!!

ζ. Ο αυταρχισμός με τον οποίο οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν την ΕΕ, έχει οδηγήσει τις σχέσεις των δύο πλευρών στο χειρότερο σημείο των τελευταίων 50 ετών και όπως όλα δείχνουν φαίνεται μόνο η κορυφή του παγόβουνου, λαμβανομένου υπόψη ότι η κρίση στο Ιράκ ευρίσκεται σε εξέλιξη. Δυσαρέσκεια διαπιστώθηκε στους κόλπους της ΕΕ για τους ηγέτες των χωρών, οι οποίοι ταυτίστηκαν με την Ουάσιγκτον.

Είναι βέβαιο πως ο ενασκούμενος «πόλεμος νεύρων» από τις ΗΠΑ προς τα κράτη-μέλη της ΕΕ θα συνεχισθεί και θα ενταθεί στο προσεχές διάστημα με επόμενο «όπλο» την οικονομία.

η. Κοινό αντιπολεμικό «μανιφέστο» εξέδωσαν Γαλλία-Γερμανία και Ρωσία στο οποίο αντιτίθενται στην επέμβαση στο Ιράκ. Μόσχα και Παρίσι άφησαν ανοικτό το ενδεχόμενο ασκήσεως βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για το

Αμερικανοβρετανικό σχέδιο αποφάσεως. Ο Αμερικανός ΥΠΕΞ απήντησε ότι οι ΗΠΑ είναι έτοιμες να επιτεθούν στο Ιράκ με ή χωρίς την έγκριση του ΟΗΕ.

Η έντονη διπλωματική αντιπαράθεση Ουάσιγκτον – Παρισίων λόγω Ιράκ, είναι πιθανό να προκαλέσει «παράπλευρες απώλειες», σχετιζόμενες άμεσα με το μέλλον της Ευρώπης. Το ενδεχόμενο «μπλοκαρίσματος» της διευρύνσεως λόγω φιλοαμερικανικής στάσεως δεν φαίνεται απίθανο.

θ. Χωρίς επιστροφή διαγράφεται στην παρούσα φάση η κρίση στις σχέσεις ΕΕ – Τουρκίας, η οποία άρχισε με το «ναυάγιο» της τελευταίας πρωτοβουλίας του ΟΗΕ για λύση του Κυπριακού προβλήματος στην Χάγη. Εκπρόσωπος του αρμοδίου για τη διεύρυνση επιτρόπου επανέλαβε ότι άνευ λύσεως του Κυπριακού θα είναι δυσχερές να ληφθεί απόφαση στο επίπεδο της ΕΕ για έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία.

ι. Έντονη ανησυχία από ενδεχόμενες επιπτώσεις του πολέμου στο Ιράν, διεφάνη στην συνάντηση της ομάδος πετρελαϊκού εφοδιασμού της ΕΕ.

ια. Άτυπη Σύνοδος των Υπουργών Εθνικής Άμυνας της ΕΕ πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, με κυρίαρχο θέμα την κατάσταση στο Ιράκ, ενώ στις συνομιλίες ετέθη και το ζήτημα της Ευρωπαϊκής Δυνάμεως Ταχείας Αντιδράσεως. Αίσθηση προκάλεσε η απουσία του Βρετανού Υπουργού Αμύνης.

ιβ. Με συντριπτική πλειοψηφία (57 υπέρ, 1 κατά, 2 αποχές) η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υιοθέτησε στις Βρυξέλες γνωμοδότηση επί του αιτήματος της Κύπρου για ένταξη στην ΕΕ. Σε βαριά ατμόσφαιρα, λόγω Ιράκ, η ΕΕ ευρέθη βαθύτατα διχασμένη καθώς ορισμένα μέλη αυτονομήθηκαν, επιλέγοντας την συμμαχία με τις ΗΠΑ με απαξιωτικό για τους υπολοίπους τρόπο.

Στο «υποχρεωτικό ραντεβού» των 15 ηγετών για την εαρινή Σύνοδο Κορυφής, διεσώθησαν τα προσχήματα. Απεδείχθη ότι οι 15 «μοιραίοι και άβουλοι» ευρίσκονται στην κερκίδα του διεθνούς σταδίου με προκληθέντα ραγίσματα στην ευρωπαϊκή συνοχή, τα οποία ευτυχώς δεν οδήγησαν σε...κατάγματα. Η

επομένη του πολέμου θα αποτελέσει ίσως μοναδική ευκαιρία για νέο ξεκίνημα με αποκλειστικό σκοπό την θεμελίωση της ενότητας και στην αποκατάσταση στο εφικτό, των σχέσεων πέραν του Ατλαντικού.

ιγ. Το θέμα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής Άμυνας και Ασφάλειας (ΚΕΠΑΑ), φαίνεται ότι θα αποτελέσει την αφορμή για τη δημιουργία μιας Ευρώπης «a la carte». Ενδέχεται να επιδιωχθεί τριμερής συνάντηση κορυφής Γαλλίας – Γερμανίας – Βελγίου με αντικείμενο την προώθηση ενός ευρωπαϊκού αμυντικού πυρήνα.

Ανεξαρτήτως των διαφωνιών εκτιμάται ότι απαιτείται παρόμοια ενέργεια, προκειμένου να μην καθηλωθεί η πορεία ενοποίησης της Ευρώπης. Ουδείς όμως των ηγετών της ενωμένης γηραιάς Ηπείρου είχε το πολιτικό θάρρος να πει ότι η Ουάσινγκτον έχει ήδη επιτύχει – με την συνδρομή μελών της – έναν από τους στρατηγικούς της στόχους : Την «σπορά» διαλυτικών τάσεων στην ΕΕ.

ιδ. Με την απειλή ότι η ΕΕ θα επανεξετάσει το αίτημα της Τουρκίας για ένταξη σε περίπτωση που η Άγκυρα θα εισβάλλει στο Β. Ιράκ, αντιμετώπισε το Βέλγιο τις τουρκικές προθέσεις. Έντονη υπήρξε και η αντίδραση της Γερμανίας στο ενδεχόμενο τουρκικής εμπλοκής στον πόλεμο, με απόσυρση των πληρωμάτων των αεροσκαφών AWACS, στα οποία το Γερμανικό στρατιωτικό προσωπικό απαρτίζει το ένα τέταρτο των πληρωμάτων.

ιε. Στις τηλεφωνικές γραμμές των αντιπροσωπειών Γαλλίας και Γερμανίας στις Βρυξέλες εντοπίστηκαν «κοριοί». Οι υποψίες βαρύνουν τις μυστικές υπηρεσίες των Αμερικανών, ενώ οι έρευνες συνεχίζονται.

Η «κόντρα» με Γαλλία και Γερμανία ενισχύει την άποψη. Η Κομισιόν υποβάθμισε το θέμα και απεφεύχθησαν υψηλοί τόνοι και αντιπαραθέσεις.

ιστ. Θετικά φαίνεται να βλέπουν τα κράτη μέλη της ΕΕ τις Βρετανικές προτάσεις για την αντιμετώπιση μεταναστών οι οποίοι κατακλύζουν με συνεχώς αυξανόμενους ρυθμούς την γηραιά Ήπειρο. Το σχέδιο, στοιχεία του οποίου άρχισαν να διαρρέουν, περιλαμβάνει δυναμικά μέτρα με αυστηρότερους ελέγχους

στα σύνορα, εντοπισμό των λαθρομεταναστών, αυστηρό περιορισμό τους σε κέντρα υποδοχής αλλά και διαχωρισμό τους αναλόγως με τις χώρες προελεύσεως.

ιζ. Σε εξέλιξη ευρίσκεται η κατάστρωση του μεγαλύτερου σχεδίου του ΝΑΤΟ μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο για την μετακίνηση των Αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων σε άλλες χώρες στο εσωτερικό της Ευρώπης (Πολωνία – Ρουμανία – Βουλγαρία και άλλες). Η προγραμματιζόμενη απομάκρυνση – σύμφωνα με τον Αμερικανό ανώτατο στρατιωτικό διοικητή του ΝΑΤΟ – δεν έχει σχέση με το άσχημο κλίμα στις σχέσεις με την Γερμανία λόγω του πολέμου στο Ιράκ.

Μεγαλύτερη «ευελιξία» σε φαινόμενα «θερμοκηπίου» σχεδιάζεται να αποκτήσει το ΝΑΤΟ, μετακινούμενο προς Ανατολάς. Μήπως είναι καιρός να γίνει μέλος της ΕΕ η Ρωσία και να ασχοληθεί σοβαρά η Κομισιόν με την άμυνα και τις αμυντικές βιομηχανίες της ;

ιη. Στην στοά του Αττάλου οι 15+10 ηγέτες θα υπογράψουν στις 16 Απριλίου την Συνθήκη Προσχωρήσεως των δέκα νέων κρατών μελών. Δρακόντεια μέτρα μελετώνται από την Ελληνική Κυβέρνηση.

ιθ. Την άσκηση πιέσεων στον Ντεκτάς θα ζητήσουν οι 15 από την Άγκυρα, προκειμένου να αναθεωρήσει την στάση του για το Κυπριακό, στο πλαίσιο της συνεδριάσεως του Συμβουλίου Συνδέσεως Ευρωπαϊκής Ενώσεως-Τουρκίας.

7. Η.Π.Α.

α. Διπλό βέτο από Γερμανία, Γαλλία και Βέλγιο σε δύο συνεδριάσεις του ΝΑΤΟ, με τις πιέσεις και τις απειλές της Ουάσιγκτον να έχουν φθάσει στο κατακόρυφο. Ενστάσεις και για το θέμα προστασίας της Τουρκίας.

Σε τεντωμένο σχοινί ακροβατεί το ΝΑΤΟ. Η μη ύπαρξη λύσεως στο αίτημα της Τουρκίας θα προκαλέσει επέκταση και στην ΕΕ.

β. Εντύπωση προκάλεσε η συντονισμένη επίθεση εναντίον της Ευρώπης πολλών αξιόλογων Αμερικανών και Ινστιτούτων. Εκθέσεις οδηγούν αβίαστα σε συμπεράσματα ότι ένας από τους σημαντικότερους στόχους των ΗΠΑ με τον επικείμενο πόλεμο στο Ιράκ, είναι και το ξεκαθάρισμα λογαριασμών με την Ευρώπη.

Χάσμα ΗΠΑ – Ευρώπης με παράλληλες σοβαρές επιπτώσεις για την ΕΕ. Οι πύρινες αναλύσεις κατά της Ευρώπης δεν αποκλείεται να ξυπνήσουν τον «γίγαντα με τα γυάλινα πόδια» από το ξάφνιασμα το οποίο υπέστη και υφίσταται.

γ. Σε κατάσταση συναγερμού έχουν τεθεί οι ΗΠΑ και οι Αμερικανοί πολίτες, οι οποίοι λαμβάνουν οδηγίες επιβίωσης από ενδεχόμενες τρομοκρατικές χημικές και βιολογικές επιθέσεις. Αιτία ένα ανυπόγραφο μήνυμα του άλλοτε πανίσχυρου ηγέτη των Ταλιμπάν Μουλά Ομάρ.

δ. Πρώην Στρατιωτικός Ακόλουθος των ΗΠΑ στην Αθήνα με εμπειρισταωμένη ανάλυση, η οποία προσυπογράφεται από το Κέντρο Δυτικής Πολιτικής της Ουάσιγκτον, φέρνει στην επικαιρότητα την σημασία του Αιγαίου σε σχέση με το παγκόσμιο πετρέλαιο και τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Η επιδιωκόμενη Αμερικανική προσπάθεια για άμεση λύση των Ελληνοτουρκικών διαφορών και συνδιαχείριση του Πελάγους – και όχι μόνον, θα αποτελέσει στόχο πρώτης προτεραιότητας των ΗΠΑ στο άμεσο μέλλον (μετά την λήξη του πολέμου στο Ιράκ) χωρίς να αποκλείεται και ΟΥΔΕΤΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ !.

ε. Συντονισμένη επίθεση εναντίον της Τουρκίας για την στάση της στο Ιρακινό ζήτημα εξαπέλυσε ο Αμερικανικός τύπος, καθόσον η απαίτησή της για οικονομική υποστήριξη ύψους 32 δις δολαρίων θεωρήθηκε εξωφρενική.

Η άκαμπτη στάση και οι αντεγκλήσεις της Τουρκίας αντικατέστησαν τις χειραψίες και τα χαμόγελα με την Αμερικανική ηγεσία, με το τελεσίγραφο του Αμερικανού ΥΠΕΞ εντασσόμενο στις ασφυκτικές πιέσεις των ΗΠΑ σε Τουρκία.

στ. Η σκιά του πολέμου επέστρεψε στις διεθνείς χρηματιστηριακές αγορές, καθώς η καλλιεργηθείσα ευφορία από την ομιλία του επικεφαλής των επιθεωρητών του ΟΗΕ, επεσκιάσθη από το σχέδιο ψηφίσματος το οποίο προώθησαν ΗΠΑ και Βρετανία για το Ιράκ.

ζ. Αμερικανός διπλωμάτης, καριέρας, ο οποίος υπηρετούσε ως πολιτικός σύμβουλος στην Πρεσβεία των Αθηνών, παραιτήθηκε σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την αμερικανική πολιτική στο Ιράκ. Σπάνιο αλλά όχι πρωτοφανές να παραιτείται ένας Αμερικανός διπλωμάτης για πολιτικούς λόγους. Από το 1992 έως το 1994 πέντε αξιωματούχοι του Αμερικανικού ΥΠΕΞ υπέβαλαν παραιτήσεις σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την πολιτική Κλίντον στα Βαλκάνια.

η. Η αρνητική ψήφος του Τουρκικού Κοινοβουλίου για τη διέλευση των Αμερικανών, κόστισε μερικά δις δολάρια τα οποία ανέμενε η Τουρκική αγορά. Για το πολύτιμο βόρειο μέτωπο η Ουάσιγκτον αναζητούσε σε εναλλακτικές λύσεις αν και δήλωσε ότι και χωρίς την Τουρκία θα φθάσει στην Βαγδάτη.

Σε αδιέξοδο οδηγήθηκαν οι σχέσεις ΗΠΑ – Τουρκίας με τους Αμερικανούς αναλυτές να θυμούνται τις τελευταίες ημέρες ότι είναι καιρός να ιδρυθεί Κουρδικό κράτος!! Δεν αποκλείεται αποκλεισμός της Τουρκίας από τις περαιτέρω εξελίξεις.

θ. Η απόφαση των ΗΠΑ να διεξαγάγουν επιχείρηση κατά του Ιράκ και χωρίς την σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, αποτελεί την αρχή μιας μεγάλης περιπέτειας για τη διεθνή κοινότητα. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στρατηγικός τους στόχος εστάλη μήνυμα ότι δεν έχουν ανάγκη συμμάχων για να τον επιτύχουν, γεγονός το οποίο σημαίνει ανάλογη διαχείριση την επομένη ημέρα.

Η νέα επιχειρούμενη τακτική με την κατάργηση της εννόμου τάξεως – στο όνομα της παγκοσμιότητας κατά της τρομοκρατίας, όπου θεωρείται δεδομένη η

διεθνής συναίνεση – καταδεικνύει σχέδια εδραιώσεως και μεγιστοποίησης της αμερικανικής επιρροής μεσομακροπρόθεσμα σε κρίσιμες για τα συμφέροντα των ΗΠΑ περιοχές.

ι. Την εναρκτήρια συνεδρίαση πραγματοποίησε το μόνιμο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, ο νέος διεθνής θεσμός ο οποίος αποσκοπεί στην αποτροπή τελέσεως γενοκτονιών και εγκλημάτων πολέμου, και ο οποίος αντιμετωπίζει την απροκάλυπτη εχθρότητα των ΗΠΑ.

Η επιδιωκόμενη τακτική των ΗΠΑ με υπογραφή διμερών συμφωνιών με διάφορες χώρες έχει σκοπό να εξασφαλίσει ότι ουδείς υπήκοός των ο οποίος θα παρανομήσει σε κάποια από αυτές δεν θα παραπέμπεται σε δίκη στο Διεθνές Δικαστήριο αλλά στην Αμερικανική Δικαιοσύνη.

ια. Πτώση της Βαγδάτης εντός 72 ωρών φέρεται να προβλέπουν τα πολεμικά σχέδια της Ουάσιγκτον. Επιφυλάξεις διατυπώνουν στρατιωτικοί αναλυτές ενώ κλιμακώνονται οι πρόβες πολέμου. Με νέες πλέον ισχυρές πιέσεις οι ΗΠΑ και Βρετανία προσπαθούν να εξασφαλίσουν ψηφοφορία εννέα ψήφων στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Τηρουμένων των αναλογιών η επίθεση της Ουάσιγκτον κατά της Βαγδάτης θυμίζει έντονα τον «αστραπιαίο πόλεμο Blitzkrieg» των Γερμανών του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, πεπεισμένοι ότι δεν θα υπάρξει αντίδραση λόγω μη όντος «αντιπάλου δέους».

ιβ. Μετακίνηση του κέντρου βάρους των Αμερικανών στρατιωτικών δυνάμεων στην γηραιά Ηπειρο προς ανατολάς, προβλέπει το νέο στρατιωτικό δόγμα της Ουάσιγκτον.

Η στροφή του βλέμματος προς τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ της «Νέας Ευρώπης» προκειμένου να παρακαμφθούν οι αντιδραστικοί της γηραιάς Ευρώπης, έχει βρει κατάλληλο έδαφος, δεδομένου ότι λόγω δολαρίων η Αμερικανική πολιτική είναι πιο... «ευκολοχώνευτη».

ιγ. Θερμότερο παρά ποτέ υπήρξε το μήνυμα του Αμερικανού Προέδρου για την εθνική επέτειο της Ελλάδος την 25^η Μαρτίου η οποία καθιερώθηκε ως ημέρα πανηγυρισμού της Ελληνικής και Αμερικανικής Δημοκρατίας.

ιδ. Επίδειξη όπλων της τελευταίας τεχνολογίας σχεδίασαν να χρησιμοποιήσουν οι Αμερικανοί κατά την εισβολή στο Ιράκ ενώ δήλωσαν ότι δεν μπορούν να τους ανακόψουν ούτε οι άσχημες καιρικές συνθήκες. Το διπλωματικό φιάσκο το οποίο προηγήθηκε του πολέμου και η αδυναμία των ΗΠΑ να αποσπάσουν ένα δεύτερο ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας, υποχρεώνουν την Ουάσιγκτον να κερδίσει τον πόλεμο με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Η άνευ εγκρίσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας επέμβαση, φέρνει στο προσκήνιο καίρια ερωτήματα για το μέλλον του Οργανισμού. Ωστόσο όχι μόνο οι Ευρωπαίοι αλλά και Αμερικανοί αναλυτές εκτιμούν ότι η κρίση έχει βαθύτερα αίτια και δεν εντοπίζεται στο εάν ο Σαντάμ θα παραμείνει ή θα απομακρυνθεί από την εξουσία.

ιε. Η έναρξη των επιχειρήσεων εγένετο με σφοδρό βομβαρδισμό τόσο από αέρος όσο και από θαλάσσης με τα κατευθυνόμενα βλήματα «Τόμαχοκ». Στο περιθώριο της συμμαχικής προελάσεως και με τη διαίρεση του Ιράκ σε τρεις ζώνες μετά τον πόλεμο του Κόλπου, (Νότιο-Σιίτες, Κεντρικο-Σουνίτες, Βόρειο-Κούρδοι), ένα από τα πιεστικά ερωτηματικά, προκαλούντα πονοκεφάλους στους Αμερικανούς, είναι το μέλλον των Κούρδων του Ιράκ.

Με την Τουρκία να απειλεί με «προληπτικού χαρακτήρα» εισβολή στο Β. Ιράκ και τους Κούρδους να συνάδουν στην «ίδια συχνότητα» ότι η περιοχή θα μεταβληθεί σε απέραντο νεκροταφείο για τα Τουρκικά στρατεύματα, άρχισαν να προκαλούνται εφιάλτες στους Αμερικανούς. Τα πάντα εκτιμάται ότι θα εξαρτηθούν από τις προθέσεις της Ουάσιγκτον, λαμβανομένου υπόψιν ότι στο υπέδαφος του Β. Ιράκ υπάρχουν τα μεγαλύτερα αποθέματα μαύρου χρυσού στην χώρα.

ιστ. Ο Αμερικανός Πρόεδρος προειδοποίησε την κοινή γνώμη για το ενδεχόμενο να υπάρξει σημαντική παράταση της εκστρατείας στο Ιράκ και απώλειες, με σκοπό να προετοιμάσει ψυχολογικά τον Αμερικανικό λαό.

Οι μεγαλόστομες εκτιμήσεις των Επιτελών οι οποίοι προέβλεπαν προ του πολέμου κατάληψη της Βαγδάτης σε τρεις έως τέσσερις ημέρες απετέλεσαν παρελθόν για τους ιθύνοντες, με αποτέλεσμα να αναγκασθεί ο Αμερικανός Πρόεδρος να προβεί στις ανωτέρω δηλώσεις.

ιζ. Ως βόμβα έπεσε στην Ουάσιγκτον η είδηση της παραίτησης του κορυφαίου συμβούλου του Πενταγώνου Περλ, ο οποίος υπήρξε εκ των βασικών αρχιτεκτόνων του νέου πολέμου στο Ιράκ.

Ο «πρίγκιπας του σκότους» - όπως αποκαλείται στις ΗΠΑ λόγω της σκληροπυρηνικής του νοοτροπίας, έπεσε θύμα της πολυπραγμοσύνης του. Ο υπόψιν...άρχων δεν είναι άμοιρος της καταστάσεως η οποία δημιουργήθηκε στο Αιγαίο!!

ιη. Ο Αμερικανός Αναπληρωτής Υπουργός Άμυνας, χαρακτήρισε μεγάλο σφάλμα την άρνηση της Τουρκίας να επιτρέψει τη διέλευση Αμερικανικών δυνάμεων από το έδαφός της, καθυστερώντας τη διάνοιξη του βορείου μετώπου. Παρ'όλα αυτά υπήρξε θετικός στην παροχή βοήθειας ύψους 8,5 δις δολαρίων.

ιθ. Έκθεση-φωτιά ειδικών Αμερικανών αναλυτών εκτιμά ότι η κατοχή του Ιράκ, θα κοστίσει ετησίως 20 δις δολάρια. Οι εκτιμήσεις αυτές έρχονται σε μια κακή στιγμή για την αμερικανική οικονομία, με τον Λευκό Οίκο να ζητά επιπλέον 75 δις δολάρια για την χρηματοδότηση των στρατιωτικών επιχειρήσεων.

κ. Ο Αμερικανός ΥΠΕΞ δεν άφησε κανένα περιθώριο αμφιβολίας για τον τρόπο με τον οποίο η Αμερικανική Κυβέρνηση αντιλαμβάνεται την επόμενη ημέρα του πολέμου. Σκοπός της Ουάσιγκτον είναι η εγκατάσταση στη Βαγδάτη φιλικής προς τις ΗΠΑ Κυβέρνησης.

Πολιτικό σκάνδαλο (με επικρατούσα κρίση αλαζονείας) ευρίσκεται εν τη γενέσει του, σχετικά με το έργο κατασκευής του νέου Ιράκ – το οποίο αποτελεί

αντικείμενο διαπραγματεύσεων του Λευκού Οίκου με του επιχειρηματικούς κολοσσούς – λαμβανομένου υπόψη ότι έγινε ανάθεση συμβολαίων σε εταιρεία όπου ο νυν αντιπρόεδρος των ΗΠΑ είχε διατελέσει Πρόεδρος της. Στο αμερικανικό μονοπώλιο θα διατεθούν συμβόλαια ύψους 1,9 δις δολαρίων.

κα. Ικανοποιημένοι από την πρόοδο των επιχειρήσεων Μπους και Μπλερ, μοιράζουν την πίττα της ανοικοδομήσεως στα του οίκου τους, ενώ οι ευρωπαϊκές χώρες υποστηρίζουν την ανάληψη του κυρίου ρόλου από τον ΟΗΕ, την στιγμή που ο Οργανισμός, εμφανίζεται τόσο διχασμένος ώστε αδυνατεί να αποφασίσει για την ανθρωπιστική βοήθεια.

Οι αρχιτέκτονες της ισοπεδώσεως του Ιράκ κατέστησαν σαφές σε ποιους ανήκει η μερίδα του λέοντος, αφού φρόντισαν να φιλοτεχνήσουν περίτεχνα και με προσοχή την....ταφόπλακα του ΟΗΕ. Ο παραγκωνισμός των Βρετανών....καλά κρατεί.

κβ. Η προέλαση προς την Βαγδάτη ανεστάλη για ανεφοδιασμό και ανασυγκρότηση, επέμεναν Αμερικανοί αξιωματούχοι, παρ'ότι ο εκπρόσωπος της κεντρικής διοίκησης του στρατού προσπάθησε να υποβαθμίσει το θέμα.

κγ. Σενάρια για την μεταπολεμική μεταβατική διοίκηση κατοχής του Ιράκ και την ανοικοδόμησή του, υπεγράφησαν στο Μπέλφαστ και αναμένεται να συζητηθούν στην Πετρούπολη. Εν τω μεταξύ τα μέλη της Αμερικανικής Γερουσίας ζητούν την παρέμβαση των αρμοδίων ομοσπονδιακών αρχών στο θέμα που έχει προκύψει για την σύναψη συμβολαίου με Αμερικανικές εταιρείες οι οποίες θα αναλάβουν έργα ανοικοδόμησης στο Ιράκ.

κδ. Οι απαντήσεις στο ερώτημα «μετά το Ιράκ, τι;» δεν αποκλείεται να αποτελούν επτασφράγιστο μυστικών των «γυπών» της Ουάσιγκτον οι οποίοι ετοιμάζουν και τις επόμενες αλλαγές καθεστώτων.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Τον κώδωνα του κινδύνου έκρουσε ο Ρώσος Πρόεδρος, προειδοποιώντας ότι ο επικείμενος πόλεμος στο Ιράκ θα επιφέρει γενική αποσταθεροποίηση.

Σε ανώφελες κορώνες προβαίνει η Μόσχα προς την Ουάσιγκτον, προσδοκώντας να μην θιγούν τα συμφέροντά της στην ευρύτερη περιοχή.

β. Στη διαδικασία αποκατάστασης της ειρήνης στην Τσετσενία, αναφέρθηκε ο Ρώσος Πρεσβευτής στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια συνεντεύξεως τύπου.

γ. Ο Υφυπουργός Ενέργειας της Ρωσίας, υπεστήριξε ότι οι πετρελαϊκές εταιρείες της χώρας του θα πρέπει να συμμετάσχουν στην ανοικοδόμηση των πετρελαϊκών εγκαταστάσεων στο Ιράκ.

δ. Προσπάθειες για γεφύρωση του χάσματος ανάμεσα σε ΗΠΑ και Ρωσία, με την δευτέρα να χαμηλώνει τους τόνους εν όψει των συζητήσεων για την ανοικοδόμηση του Ιράκ. Η Ρωσία εξακολουθεί να ζητά την ανάθεση πρωταγωνιστικού ρόλου στον ΟΗΕ για τη διοίκηση του μεταπολεμικού Ιράκ.

Με την απόρριψη από τον Αμερικανό ΥΠΕΞ των εκκλήσεων Ρωσίας – Γαλλίας – Γερμανίας για κεντρικό ρόλο του ΟΗΕ στην ανοικοδόμηση του Ιράκ, περιπλέκονται τα πράγματα. Ο «κούκος έναν σκοπό γνωρίζει, να ψάλλει το όνομά του !!

9. ΑΣΙΑ

α. Η Ινδική Πρεσβεία στην Αθήνα, με έγγραφό της προς το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, ζητά την παρέμβασή του προς το Υπουργείο Μεταφορών, προκειμένου οι Ινδοί που ζουν στην Ελλάδα και κινούνται με δίκυκλο να..μη φορούν κράνος διότι δεν μπορούν να το φορούν μαζί με το ...τουρμπάνι. Εννοείται ότι το τουρμπάνι δεν βγαίνει!!

β. Ένα χρόνο μετά την «σωτηρία» επέμβαση των Αμερικανών στο Αφγανιστάν, η επιχείρηση αποκαταστάσεως ασφαλείας – τάξεως και ανασυγκροτήσεως της χώρας χωλαίνει.

Με τον «αόρατο εχθρό» - σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες – να ανασυντάσσεται, την παραγωγή του οπίου να αποτελεί μονόδρομο και την «μπούργκα» να διατηρείται στο γυναικείο ένδυμα, δεν διαφαίνεται στον ορίζοντα η ευημερία και η ειρήνη.

γ. Αναζωπυρώθηκε η σεναριολογία περί συλλήψεως του Λάντεν, ενώ ΗΠΑ και Πακιστάν διέψευσαν κατηγορηματικά τις φήμες.

δ. Αψηφώντας τις απειλητικές προειδοποιήσεις της Ουάσιγκτον και τις συστάσεις της διεθνούς κοινότητας να σταματήσει άμεσα την ανάπτυξη του πυρηνικού της προγράμματος, η Β. Κορέα προχώρησε στην επαναλειτουργία του σταθμού ο οποίος είχε σιγήσει το 1994, επικαλούμενη αυξημένες ενεργειακές ανάγκες της.

Συνεχίζεται η προκλητική συμπεριφορά της Β.Κορέας δημιουργώντας έντονες ανησυχίες στην Κίνα, Ιαπωνία και Ν.Κορέα.

ε. Ανέβηκαν οι τόνοι φραστικών αντιπαραθέσεων από την Β.Κορέα, η οποία κατηγορήσε τις ΗΠΑ ότι συνεχίζοντας τις στρατιωτικές ασκήσεις με την Ν.Κορέα, αποσκοπούν να ανοίξουν και δεύτερο μέτωπο στην Β.Κορέα.

στ.Με νέο απειλητικό μήνυμα, ο Λάντεν καλεί τους αδελφούς μουσουλμάνους σε ιερό πόλεμο εναντίον του Προέδρου Μπους για τον λαό του Ιράκ.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ – ΠΡΩΤΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

(Συντάχθηκε την 17 Απριλίου 2003)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Σημαντικά έως ιστορικά γεγονότα έλαβαν χώρα στο εγγύς περιβάλλον στο καλυπτόμενο δίμηνο Μαρτίου-Απριλίου, τα οποία αναμφισβήτητα επηρεάζουν και τα συμφέροντα της Ελλάδος.

Ο πόλεμος κατά του Ιράκ, που ξεκίνησε με την εαρινή ισημερία, τελείωσε και κατέληξε στην προδιαγεγραμμένη νίκη των συμμάχων χωρών ΗΠΑ και Μ. Βρετανίας, παρά τις περί του αντιθέτου εκτιμήσεις ευάριθμων στρατηγικών και μη αναλυτών, σ' ένα μικρό σχετικά χρονικό διάστημα 24 ημερών.

Το Ιράκ κατέχεται από τις συμμαχικές στρατιωτικές δυνάμεις, που ασχολούνται με εκκαθαριστικές και σταθεροποιητικές επιχειρήσεις.

Τα αγάλματα του Σαντάμ Χουσεΐν, αφού εσκεπάσθησαν με την αστερόεσσα, ετυφεκίσθησαν και εκρημνίσθησαν από τα βάθρα τους από Αμερικανούς στρατιώτες, υπό τα βλέμματα και χειροκροτήματα λιγοστών Ιρακινών.

Το σαθρό και καταπιεστικό καθεστώς του Σαντάμ κατέρρευσε μέσα σε λίγες ημέρες, κάτω από τα αμαρτήματά του και την πίεση του αδιάλειπτου σφυροκοπήματος των συμμαχικών δυνάμεων. Ο Σαντάμ καταζητείται έστω και εξαχνωμένος. Η συμμαχική νίκη απαιτεί την επιβεβαίωση κατάληψης του στόχου, το έπαθλο.

Στο θέατρο επιχειρήσεων συγκρούσθηκαν, από τη μία πλευρά ο πλέον σύγχρονος τακτικός στρατός, εφοδιασμένος με τα τελειότερα σύγχρονα οπλικά συστήματα, τα έξυπνα όπλα, τα πλέον εξελιγμένα μέσα και πυρομαχικά, χειριζόμενα από εκπαιδευμένους και πειθαρχημένους ελεύθερους μαχητές και από την άλλη πλευρά, όπλα ξεπερασμένα, μέσα και πυρομαχικά παρωχημένα, υπηρετούμενα από πραιτοριανούς, καθεστωτικούς ανελεύθερους υπηκόους, εκπαιδευμένους και προσαρμοσμένους δια τη διατήρηση του προσωπαγούς καθεστώτος και όχι στην αντιμετώπιση ενός εξωτερικού εχθρού. Ένας στρατός βασισμένος σε παλαιομοδίτικου τύπου παλλαϊκή άμυνα και στερημένος ακόμη και αυτών των περίφημων όπλων μαζικής καταστροφής, που απετέλεσαν και την αφορμή της εισβολής.

πό πλευράς συμμάχων τον πρωτεύοντα ρόλο είχαν οι συνδυασμένες χερσαίες επιχειρήσεις, υποστηριζόμενες από αεροπορικές και ναυτικές δυνάμεις και συνεπικουρούμενες από επιχειρήσεις ηλεκτρονικού και ψυχολογικού πολέμου με τα πλέον σύγχρονα μέσα και τις πλέον αποτελεσματικές μεθόδους.

Όλα στη διάθεση των επιτιθεμένων δια την κάμψη της θελήσεως του αντιπάλου προς συνέχιση του πολέμου ή συνειδητοποίηση της άσκοπης θυσίας.

Ο πόλεμος εσχεδιάσθη ως κεραυνοβόλος ώστε με μία βαθιά και ταχεία προέλαση να καταληφθεί η πρωτεύουσα Βαγδάτη και να ανατραπεί ο Σαντάμ Χουσεΐν, δια να αποφευχθούν δυσμενείς επιπτώσεις στη διεθνή οικονομία και να διατηρηθεί η όποια εναπομείνασα ανοχή-συναίνεση της διεθνούς κοινής γνώμης, που είχε εκφραστεί υπέρ της διεξαγωγής του.

Ο πόλεμος εστηρίχθη σε λανθασμένες πολιτικές εκτιμήσεις, που οδήγησαν σε σχεδίαση στρατιωτικών επιχειρήσεων με αβάσιμες προϋποθέσεις που δεν υλοποιήθηκαν, όπως η διευκόλυνση της παζαρεύουσας, μουσουλμανικής Τουρκίας στη διάνοιξη του βορείου άξονος εισβολής κατά του Ιράκ, αλλά και η υποδοχή των συμμάχων ως απελευθερωτών εκ μέρους του λαού του Ιράκ.

Το
Ιράκ

κατεκτήθη ή απελευθερώθη και δεν είναι μακράν ο διαμελισμός του σε υποδεέστερα ομόσπονδα κράτη, προτεκτοράτα, ευκόλως υποτασσόμενα, κατά το γνωστό «διαίρει και βασίλευε», που πέραν των άλλων βολεύει και το φαινομενικά αμέτοχο Ισραήλ. Μία τέτοια εξέλιξη θα αποτελέσει μοχλό αποσταθεροποίησης,

στον ήδη βεβαρημένο χώρο της Μ. Ανατολής. Τυχόν σύσταση κράτους του Κουρδιστάν στο Β. Ιράκ θα εκθρέψει προσδοκίες επεκτάσεως στο μέλλον και σε κομμάτι της Ανατολικής Τουρκίας, με συνέπεια την αντίδρασή της τόσο προς Ανατολάς, όσο και προς Δυσμάς καθόσον παραβιάζεται η υφισταμένη Συνθήκη της Λοζάννης που οριοθετεί τα σύνορά της.

Πάντως οι ΗΠΑ κατέχουσες το Ιράκ, την καρδιά του μουσουλμανικού κόσμου, ελέγχουν τις πλούσιες πηγές ενεργείας της περιοχής, τους άξονες κινήσεως προς Καύκασο, Κίνα, Ινδία, Αφρική και Μεσόγειο, περιορίζουν τη δυνατότητα επικοινωνίας του μουσουλμανικού κόσμου, ενισχύουν τη θέση του Ισραήλ, αποτρέπουν τις όποιες ενέργειες διαταράξεως της υφισταμένης καταστάσεως και τέλος, εφόσον απαιτηθεί, διευκολύνουν τις αναγκαίες μελλοντικές επιχειρήσεις, που δια την Συρία μάλλον επίκεινται.

Οι σύμμαχοι Αμερικανοί και Βρετανοί, με τη συμμετοχή και αυτών ακόμη των αρνητών του πολέμου, θα αποδυθούν στην ανοικοδόμηση, στον εκδημοκρατισμό, στην αποκατάσταση της τάξης, στην εμπέδωση αισθήματος ασφαλείας και κυρίως της αντιστροφής του κλίματος του Ιρακινού λαού υπέρ των Αμερικανών, που σε μεγάλο ποσοστό θεωρούνται ως αίτιοι των δεινών του πολέμου και ως κατακτητές παρά τις «απελευθερωτικές» διακηρύξεις. Πέραν αυτών, μία συνεχής τριβή και αντιπαράθεση σε θρησκευτικό υπόβαθρο και παναραβική προσπάθεια με πράξεις τρομοκρατίας, δεν πρέπει να παραβλέπεται, αφού οι ξένοι δυνάστες δεν θα είναι αποδεκτότεροι των ομοθρήσκων Αράβων.

Ο ΟΗΕ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ ας διδαχθούν από τα παθήματα ώστε να αναλάβουν τις ανάλογες δράσεις, που θα τους καταστήσουν πραγματικούς θεματοφύλακες του δικαίου, της ασφαλείας και της ειρήνης στη διεθνή κοινότητα. Οποιαδήποτε ολιγωρία και εκχώρηση δικαιωμάτων οδηγούν προς την υποβάθμιση και την επιδιωκόμενη αχρηστία τους.

Σε κάθε περίπτωση η Ελλάδα επιβάλλεται, αποκολλημένη από συναισθηματισμούς και άγονους αντιαμερικανισμούς, με γνώμονα τη λογική και το εθνικό συμφέρον, να παρακολουθεί επισταμένως τα γεγονότα, ώστε έγκαιρα και αποτελεσματικά να παρεμβαίνει και να υιοθετεί ή να αποτρέπει τις ενέργειες που την αφορούν.

